

tečajnik

Celje, 29. junija
Leto XII. števil 25
CENA IZVODU 30 DIN
GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
"CELJSKI TISK"
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO

Pod zastavami REVOLUCIJE

Cetrty julij — dan borca — je eden naših največjih praznikov, ob katerem se spominjamo najtežjih dni v zgodovini naših narodov. To je praznik oživiljanja narodnoosvobodilnega boja, praznik revolucije in svetlih zmag. Pri narodnih Jugoslavije nikoli ne bo zbledela veličina osvobodilnega boja in socialistične revolucije, ki je ob težkem in krvavem boju za neodvisnost in proti najhujšemu sovražniku človeštva izbojevala tudi novo družbeno ureditev. Nikoli ne bo zbledel spomin na junake, ki so dvignili zastavo upora in revolucije v dne, ko je Evropa klečala poražena pod fašizmom. Cetrty julij pomeni začetek slavne poglavja v zgodovini delovnih množic Jugoslavije, pomeni začetek proega obdobja socialistične revolucije.

Z dnevom zmage nad fašizmom, nad izdajavci in izkoriščevalsko razredno družbeno ureditvijo pa je bil končan šele prvi del naše revolucije. Pred borci, ki so jurili skozi sedem težkih ofenziv, so bile nove, nič manj težke naloge. Izgradnja nove države, nove družbene ureditve, predsejem pa čvrstih ekonomskih temeljev, vse to je terjalo novih naporov od delovnih ljudi naše domovine. V težkih obdobjih samoodpovedi, napenjanja vseh razpoložljivih sil, izostrenja novih socialističnih odnosov, so bili nosilci revolucije spet jedro, na katerega se je oslanjalo naše vodstvo, naša Zveza komunistov in tovariš Tito.

Pred očmi vsega sveta je vstajala nova jugoslovanska družba. Družba, ki jo je pogojila revolucija z orožjem, družba za kakršno se je borila Zveza komunistov od samega začetka.

Enaindrdeset let je preteklo od dni, ko je Partija popeljala jugoslovanske narode v boj, ki je imel samo dve alternative. Zgubiti vse, ali dobiti vse! V jurjih na bunkerje, skozi obroče sovražnih oklopnikov ob preziranju smrti, v spopadu z zaostalostjo, z gradnjo socialističnih gigantov, z zaprtenostjo pri ustvarjanju novih družbenih odnosov so jugoslovanski narodi preskakovali desetletja in desetletja v razvoju nove družbe. In generacija, ki se je odločila iti do konca, tudi danes ni zapustila strajnenih vrst revolucije. Borci ljudske ustaje in oboje revolucije stojijo z ramo ob rami z vsemi delovnimi ljudmi in z mladino pred novim jurjem — na pragu tretjega revolucionarnega obdobja.

Borci narodnoosvobodilnega boja niso organizacija veterancev, ki bi počivala na lovorikah in se pustila nositi na rokah. V okviru Zveze borbenih organizacij je organizacija zveze borcev močna politična sila, ki skupaj z ostalimi množičnimi organizacijami pomaga izvrševati nove naloge v našem gospodarskem in družbeno-političnem življenju. V okviru teh nalog pa so tudi številne težave, pojavljajo se tudi napake in pomanjkljivosti, ki ovirajo naš hitrejši razvoj. Odlika naših narodov, da vedno pogleda stvarnosti v oči, zagotavlja, da bomo tudi takim pojavom, takim težavam in preprekam kos. Ko se je predsednik Tito v svojem govoru v Splitu z odkrito in kritično besedo dotaknil mnogih peneh vprašanj, je storil to tako, kot vselej. Kot je v letih vojaškega boja računala na zavest, kot je v težkih povojnih letih in nastalih težavah imel pred očmi globoko privrženost množic, tako je tudi sedaj svoje besede naslovil množicam, ki jih družijo napore vseh revolucionarnih let, naslovil jih je borcem, ki so vselej in povsod zmagovali najhujše težave in vedno izšli kot zmagovavci.

V soočenju s problemi našega notranjega razvoja, prilagojeni mednarodnemu položaju, z moralno silo tradicije osvobodilnega boja, z zavestjo ogromnih zmag in velikanskega uspeha pri našem družbenem razvoju, še vedno nemojmo strnjeni pod zastavami revolucije — tako bomo praznovali naš borbeni praznik — dan borca.

REPRIZA 1954 V MALEM

Neurje, ki je v ponedeljek popoldan zajelo severno področje celjske občine, je bila res repriza leta 1954 v malem. Hud naliv s točo je prizadel kraje od Ostroznega, Smartnega v Rožni dolini, preko Vojnika, Škofje vasi, Trnovelj in vse tja do Stor. Medtem ko je debela toča v tem pasu prizadela njivske in vrtno kulturo, je naliv povzročil hudournne poplave potoka Sušnice, Hudinje in drugih pritokov. Naglo narasla voda je zalila površine na Dolgem polju v Celju, predvsem Novo vas, poplavo je povzročila tudi Hudinja, ki je za nekaj časa

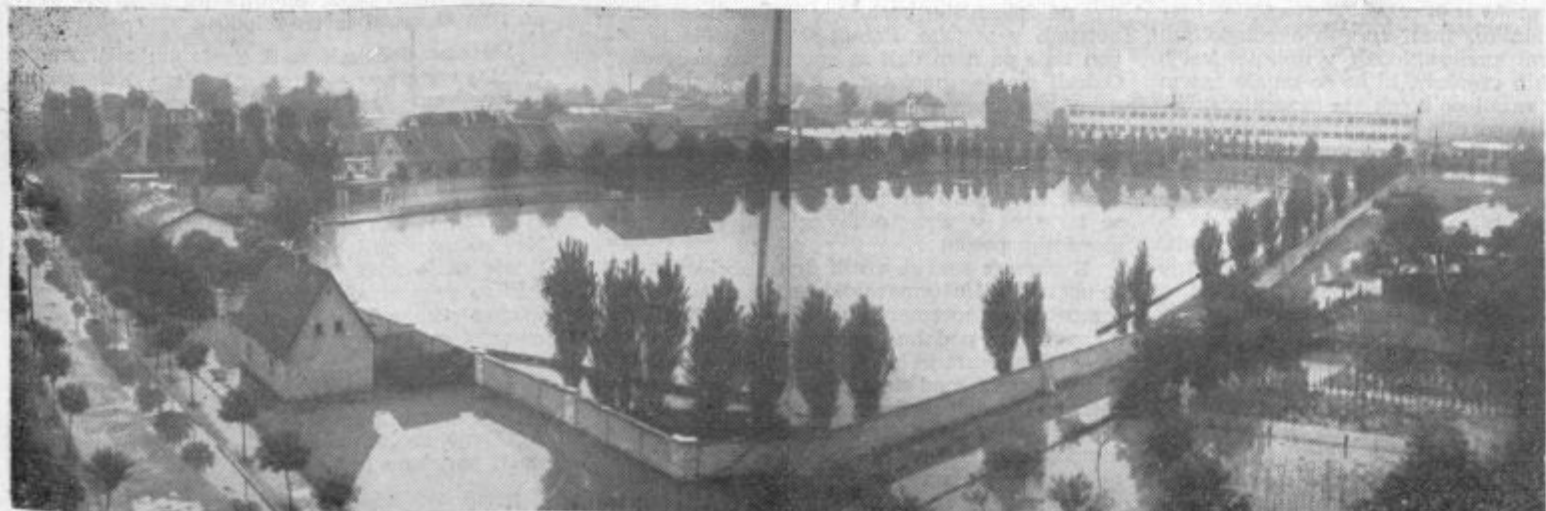
onemogočila proizvodnjo v Tovarni emajlirane posode, ogrozila skladišča »Veležitar«, naselje na levem bregu v Storah in nekatere dele obratov štorske železarnice.

Severni del Dolgega polja je bil do nivoja Dečkove v vodi. (Na sliki stadion »Borisa Kidriča«). Zahvaljujoč regulirani Savinji, ki pa ni spremenila nivoja vode, ni prišlo do težje elementarne nesreče. Pri reševanju imetja iz ogroženih stavb in objektov, se je zelo zavzela gasilska poklicna četa. Naliv je bil tako močan, da je voda naraščala še

pozno v noč in šele proti jutru v terek začela polagoma opadati.

Kakšna škoda je povzročena na posevkih, v hmeljiščih in na stavbah, kakor tudi pri proizvodnji v ogroženih industrijskih obratih, zaenkrat še ni znano. Znano pa bo, ko bodo zbrane prijave o nastali škodi in ko bo te prijave ocenila posebna komisija občinskega ljudskega odbora.

Neurje je k sreči zajelo le ožji okoliš. V Savinjski dolini toče ni bilo. Hmeljarji trdijo, da je bila dolina deležna ravno pravih padavin.

Gibanje gospodarstva pred okrajnim zborom proizvajavcev

Naklon na boljše

Na seji zbora proizvajavcev okrajnega ljudskega odbora, ki je bil sklican za petek 29. junija, so odborniki poslušali poročilo o gibanju gospodarstva za prvih pet mesecev letošnjega leta na področju celjskega okraja. Ker seja ob zaključku tiskanja našega lista še traja, objavljamo tokrat le nekatere glavne značilnosti iz omenjenega poročila, medtem ko bomo o nadaljnjem poteku seje poročali drugič.

Po ugotovitvah okrajnega zavoda za gospodarsko planiranje se je gospodarjenje v našem okraju od januarja do maja izboljšalo, vendar še vedno ne v višini planskih smernic.

Vzroki za tako ugotovitev ležijo v večjih količinah osnovnih surovin, nedovršene in izgotovljene proizvodnje. Nadalje so na razvoj vplivale težave pri uvozu surovin iz inozemstva, zaostala je tudi dinamika proizvodnje, ki pa bo v drugem polletju nadoknadila zamujeno. Tudi dejstvo, da so nekatera podjetja že računala na nove kapacitete, niso jih pa še realizirala, zmanjšuje predvideno rasti proizvodnje. Končno je tu še manjše povpraševanje tržišča in negibnost nekaterih podjetij pri vključevanju za izvoz.

Pri ugotavljanju vzrokov za tako stanje niso tudi redki primeri preslabega poznavanja tržišča, nezadosten asortiman proizvodov in podobno, kar povzroča zaostajanje proizvodov v skladiščih zlasti v tekstilni in usnjarski, pa tudi kovinski in nekovinski industriji. Precej težav povzroča tudi to, da si podjetja dolgujejo in tako ena drugim hromijo proizvodnjo, pred-

vsam pa možnosti za razširjeno reprodukcijo. Premalo elastičnosti in prizadevanj je tudi pri iskanju ugodnejših dobav surovin iz uvoza, predvsem pa pri domačih proizvajavcih. Podobno je tudi pri izvozu, ko podjetja hočejo že pri osvajanju trga imeti velike dobičke, ali pa ne poznajo potreb tujega trga. Uveljaviti bi se morala tudi načela, da je izvoz usmerjen v iste dežele, odkoder prihaja uvoženo blago. Zdjaj je dostikrat narobe.

Pri ugotavljanju gibanja gospodarstva v zadnjih petih mesecih je razvidno, da se je položaj po aprilu obrnil na bolje, vendar še vedno ne v višini predvidenih smernic. Pod planom je predvsem industrija gradbenega materiala, proizvodnja nekovin, kovinska in usnjarska industrija. Med tem pa so lesna, grafična kemična industrija, črna in barvasta metalurgija plan presegle.

Poročilo obsega tudi kratke obrazložitve specifičnih težav in razmer v posameznih panogah in v podjetjih, vendar za vse veljajo osnovne ugotovitve: zaloge, proizvodnja neidočnega blaga, preslabo poznavanje potreb na tržišču, konzervativnost do osvaja-

janja novih asortimentov, rekonstrukcija, težave z uvozom, zadolženost, pomanjkanje strokovnega kadra in podobno. V posebno težavnem položaju je seveda gradbeništvo spričo opadanja investicijske izgradnje. To je prizadelo predvsem »Ingrad«, ki je gradil le velike objekte. Manjša gradbena podjetja pa nimajo toliko težav in pressegajo plane. Plan izvoza se je v maju izboljšal. Medtem ko je bil izvoz v aprilu za 7 odstotkov pod planom, je bil v maju le še za 5 odstotkov pod planom.

Resolucija o gospodarskem razvoju okraja predvideva povečanje števila zaposlenih za 3,9 odstotkov, povečanje produktivnosti za 10 odstotkov, ter zvišanje osebnih dohodkov za 9 odstotkov. V maju pa je porast zaposlenih v predvidenih okvirjih, produktivnost pa je pod planom za 5,8 odstotkov, osebni dohodek pa se je v povprečju rahlo dvignil za 1,5 odstotke.

Kljub temu, da je proizvodnja v maju še vedno za 3,6 odstotkov pod planirano, se fizični obseg proizvodnje iz meseca v mesec zvišuje. Treba bo ustaviti rast števila zaposlenih, prav tako rast osebnih dohodkov, dokler ne bodo doseženi planski proporciji. Povečati bo treba izvoz, strogo preučiti učinkovitost vsakega uvoza in investirati tja, kjer bo dosežen boljši plasman in devizni učinek pri izvozu proizvodnje.

Uspešni zbori občanov v celjski občini

Ta teden se vrstijo v celjski občini zbori občanov in bodo potekali še ves prihodnji teden. Potek in razprave na sedanjih zborih so vsekakor lep napredek, saj občani veliko bolj odkrito in prizadeto razpravljajo o vseh problemih, kritizirajo napake iz preteklosti in opozarjajo na pojave novih pomanjkljivosti. Napredek pa je predvsem v tem, da se odborniki in politični predstavniki trudijo razjasniti vsako vprašanje, razgrniti pred občani dejansko stanje brez olepšav in da se izogibajo obljubam, ki nimajo izgledov za uresničitev.

Priloge na zborih volivcev so bile s strani občinskega odbora in občinskih političnih organizacij tokrat mnogo boljše. Toda teren sem in tja ostaja pri nepohvalni praksi slabega obveščanja. Da je bil zbor na Dolgem polju preložen zaradi poplave je razumljivo, toda v Storah je bilo razmeroma malo volivcev na zboru. Podobno je tudi na drugih obronih terenih.

Na vseh zborih so občani dobili izčrpne odgovore na vprašanja s prejšnjih zborov volivcev. V današnji številki poročamo o poteku razprav na nekaterih terenih.

Zanimivo je na primer, da so v Storah prevladovala razprava o krajevnih komunalnih vprašanjih, ki jih seveda ni malo. Govorili so o občinskih in krajevnih cestah, o pomanjkanju vode v višje ležečih naseljih. Zaradi nejasnosti bo res treba enkrat povedati za katere ceste mora skrbeti cestna uprava, za katere pa krajevna skupnost.

V Storah so v zvezi z znižanjem proračunskih sredstev popravili tudi svoj program komunalnih del. Prebivavci izven ožjega okoliša so res lahko veseli, da skupnost ni zniževala predvidenih sredstev za okolico, čeprav bi Store same ob ogromni lastni udeležbi bile upravičene na pretežni del razpoložljivih sredstev. Problemi, ki tarejo občane v

Celju so sicer tudi za Store enaki. Vendar na zboru o teh niso razpravljali, kakor na primer o trgovini, družbeni prehrani in podobnem. Brez dvoma pa je bilo na zboru vse pre malo železarjev, ki sicer v svojih proizvodnih naporih ogromno doprinesajo družbi. Oni bi morali dati ton in smer zboru. Tako pa so zanje to opravili le posamezni tovariši.

V Brestanici bodo odkrili spomenik internirancem

Na dan borca, 4. julija, bodo v Brestanici odkrili spomenik internirancem, izseljencem in konfinirancem. Znano je, da je bilo v bivšem Rajhenburgu med okupacijo največje slovensko zbirno taborišče, skozi katero je šlo zlasti veliko rodoljubov iz Celja in Savinjske doline.

Takoj po okupaciji so Nemci izpraznili bivši rajhenburški grad in ga preuredili v slovensko zbirno taborišče. Ze v poletnih mesecih 1941. leta so prispeli v to taborišče prvi interniranci iz požgane vasi Rašice, nato pa so transporti prihajali dan za dnem. Največ prebivavcev iz Stajerske in Posavja je preživel prve dni

IVO KNEZ novi sekretar okrajnega komiteja LMS Celje

Na plenumu Okrajnega komiteja Ljudske mladine v Celju, ki je bil pretekli petek, je bil zaradi odhoda v politično šolo razrešen dolžnosti sekretar okrajnega komiteja LMS tovariš Bogdan Marinkovič. Na njegovo mesto je bil imenovan tovariš Ivo Knez, tehnik iz Tovarne emajlirane posode v Celju.

Tovariš Knez že dalj časa dela v Ljudski mladini. Zaradi svoje aktivnosti je imel več odgovornih funkcij v tej organizaciji; med drugim je bil tudi predsednik aktivna Ljudske mladine na Tehniški srednji šoli v Ljubljani, po vrnitvi v Celje pa predsednik aktivna LMS v Tovarni emajlirane posode.

Poleg tovariša Marinkoviča so bili razrešeni dolžnosti članstva v okrajnem komiteju LMS še tovariši Franc Vidmar, Hermina Breznik in Ančka Slapnik, v okrajni komite LMS pa sta bila kooptirana tovariša Valter Zupanc in Ivan Mansutti. V sekretariat okrajnega komiteja LMS je bil kooptiran Gojko Brvar, ki bo vodil socialno-ekonomsko komisijo. -jt

VREME

Približno do 1. julija pretežno lepo vreme. Nato bo od 2. julija dalje nestalno s pogostimi padavinami in hladneje.

RUDARJI PRED PRAZNIKOM

Velenjski rudarji bodo izredno slavnostno proslavili dva praznika — 3. in 4. julij. Oba bodo velenjski svobodaši povezali v eno samo slavnostno, mogočno prireditev na ploščadi pred kulturnim domom. Prvi del programa bo posvečen predvsem mladim absolventom Industrijsko-rudarske šole v Velenju, ki so te dni končali solanje in se pripravljajo za vstop v poklic. Sočasno pa se bodo tudi poslovili rudarji-upoko-jenci, ki odhajajo v zaslužben pokoj. V samem slavnostnem ceremonialu bo vrh tradicionalni skok čez kožo ter obvezno pitje vrčka piva. Drugi del prslave pa je namenjen borcem -rudarjem. Proslava bo zvečer pred rudar-

skim praznikom. Pred svečanostjo bo parada mladih rudarjev, športnikov, svobodašev in ostalih, po proslavi pa ognjemet na velenjskem gradu in ljudsko rajanje, ki ga prireja nogometno društvo »Rudar«, ki ravno te dni slavi svojo uvrstitev v slovensko enosko ligo.

Mladinska godba na pihala, oba pevška zbora, recitatorji in ostali imajo polne roke dela in večer za večerom jih lahko srečaš v kulturnem domu, kjer potekajo priprave. 4. julija pa bodo velenjski svobodaši izvedli proslavo na Paškem Kozjaku, kamor organizira množični izlet občinski odbor počitniške zveze.

»Operacijo 1830« imenujejo lašipatrioti iz OAS požigane francoskih naprav v Alžiru, soče, da bo »pacte colonial« trajal oziroma, da ga bodo spet vzpostavili. OAS že priznava svoj poraz, pristaja na evianske pozicije in išče zveze v FNL, da bi vsaj nekaj rešila. Celo Salan se je baje odrekal boju za francosko Alžirjo. De Gaullova vlada pa trdi, da amnestija, ki bi jo nudila začasná alžirská vlada oasovcem, v Franciji ne bo veljala.

Zadnji čas je bil, da je OAS nehala požigati francoske knjige — še malo in vprašanje bi bilo, če bi se francoska knjiga še lahko vrnila v Alžir.

Hruščev je po sestanku SEV, vzhodne gospodarske integracije za ves teden odšel v Romunijo. Gre za obrambne ukrepe zoper gospodarsko ofenzivo Zahoda. Hruščev je opozoril ZDA na samomirni značaj atomske vojne. ZDA v vojni ne bodo tvegale samo denar in materialne dobrine, vojno bodo občutile na svoji zemlji. Berlin naj postane svobodno mesto, če ne, bo SZ z DR Nemčijo sklenila mirovno pogodbo. SZ je za mirno rešitev nemškega vprašanja, toda enako mero mora pokazati tudi Zahod. Isti Hruščev pa je ne davno izjavil, da nima nobenih apetitov po Berlinu, pač pa, da je njegov cilj urediti komunistem v SZ in ji dati tak in večji standard, kot ga imajo v ZDA. Dal je vedeti, da dobro ve, kam merijo ofenzivni gospodarski ukrepi Zahoda, zakaj se zavlačujejo pogajanja in je zato končno zagrozil s protiukrepi. Položaj je napet.

To kaže tudi Ruskova pot po Evropi. Namen: okrepitev atlantskega pakta brez ozira na osnovno nesoglasja. Obiskuje vse glavne prestolnice London, Pariz, Bonn, Rim in oznanja atomsko hegemonijo ZDA kot najnujnejšo politično in vojaško postavko, skupno tržišče in enotnost glede berlinskega vprašanja. Če sta se Rusk in Adenauer sporazumela glede Berlina, lahko pričakujemo, da bodo pogajanja med ZDA in SZ samo navidezna. Pri de Gaulleu pa Rusk ni dosegel ničesar, de Gaulle ne odstopi od svojih političnih in strateških zamisli. Če je Ludvik XIV. rad izjavljal »l'etat c'est moi«, velja za de Gaulle »l'Europe c'est moi«.

V Akri se vrši mednarodna konferenca »Svet brez bombe«. To je altera pars svetovne politike, nedvomno pametnejša, a žal po materialni moči šibkejša. Ganski predsednik dr. Nkrumah je njen iniciator in ji je namen, da bi prišlo do ukrepov za zmanjšanje mednarodne napetosti, do napredka pri razorožitvi, do omejitve atomskega oboroževanja, do obravnavanja glavnih problemov sveta: lakote, bolezni, nevednosti, duhovne in materialne retušine. Istočasno so se zbrale afriške države iz skupine Casablanca. Čeprav je razcep neodvisnih afriških držav posledica vmešavanja kolonialnih gospodarjev, je diferenciacija nujna in bo nedvomno koristna. Skupina Casablanca je sprejela sklep o skupnem afriškem tržišču in o skupnem vojaškem poveljstvu. Tudi ta integracija jasno kaže, da je analiza svetovne ekonomike, ki jo daje marksistična znanost realna in znanstveno objektivna. Prav tako je nevaljčnost njenih nasprotnikov tem občutnejša.

Fašistični režim v Spaniji je doživel hud udarec, falangistično diktaturo pa sramotno podpira »svobodni svet«. V Laosu se koalicijska vlada težko poraja. Parlament je desničarski, zato se zaradi Patet Lao ne spodobijo, da bi vlado potrdili. Pokopališki mir v Južni Koreji gre h koncu, tu se utegnejo stvari razvijati tako kot na razvalinah nekdanje kolonialne Indokine. Zahodni Irian bo do konca leta 1962 svoboden, pravi Indonezija, Zahod pa bi rad iz te kolonialne pozicije dosegel nekaj za svojo pacifiško strategijo. V tej strategiji je treba računati z ogromnim potencialom Kitajske, pa tudi s samostojno potjo Indije in položajem Avstralije in Kanade znotraj Commonwealtha in položajem, ki nastaja z evropskim skupnim tržiščem, ki je izrodek nemškega revizionizma, čigar pošastnih ciljev ni moč več zakriti.

T. O.

Odgovornost na pravo mesto

ZAPIS Z ZBORA OBČANOV ZA STANOVANJSKO SKUPNOST OTOK V CELJU

Čeprav tudi za dosedanje zbere občanov v stanovanjski skupnosti Otok v Celju ne moremo reči, da so bili slabi, je vendarle res, da takšnega, kot je bil poslednji, v petek zvečer, ko so ljudje vztrajali na sedežih dobre tri ure, še vendarle ni bilo. To ni bil razgovor, v katerem bi se kresala naspotja — četudi je nekdo od gostov dejal, da ima občutek, kakor da volivci gledajo v nekaterih uslužbencih ljudskega odbora svoje sovražnike — ne, to je bil razgovor, v katerem so volivci zahtevali jasnejših odgovorov, odgovornost posameznikov in organov za slabo opravljena dela in podobno. Mar naj občani zaradi teh zahtev postanejo »sovražniki« izvajavcev občinske politike? Mar jim naj zamerimo, če so odločno reagirali na tista odbornikova tolmačenja, ki so se pojasnjevala z besedico menda in slično? Ne, tega jim pa res ne moremo zameriti, če so hoteli čistega vina o gradnji mlekarne, hotela, obrata družbene prehrane in podobno!

V tem smislu je izzvenel tudi prispevek tov. Toneta Trpina, ko je v debati med drugim dejal: Mi moramo stvari postaviti bolj jasno, bolj precizno. Tudi odgovornosti moramo dati ustrezno mesto. Ni prav, da se pod določenimi spodsrljaji ne potegne krepka črta. Ker ljudje vidijo, da nihče ne reagira na določene nepravilnosti, si mislijo svoje. Zakaj pri takšnih problemih ne pridemo nikoli do konca, zakaj se nekateri zgovarjajo drug na drugega, nazadnje pa ni nihče kriv ...

Volivci so pravilno ocenili delo, uspešna prizadevanja in hkrati slabosti. Zato je zbor občanov za Otok obsodil samovoljo, podcenjevanje in zapostavljanje organov družbenega upravljanja; zato so občani zaploskali novemu predsedniku občinskega ljudskega odbora tovarišu Jožetu Joštu, ko je dejal:

Slabosti je več. Toda čez noč jih ne bomo odpravili. Lahko pa zaupate ljudskemu odboru, da se bo o vseh važnejših odločitvah posvetoval z občani. Uveljaviti moramo skupno odgovornost do vseh problemov in nalog.

Najbolj jasno pa je dosedanjí sistem dela na občinskem ljudskem odboru v Celju označil odbornik Ivan Selšek s temi besedami:

Težko je govoriti o ljudeh, ki jih ni več tu, ki se ne morejo braniti. Toda, povem vam, da je bilo pač tako, da so nekateri odločali sami, pa čeprav smo odborniki rekli drugače. Najbrž so imeli določeno oporo, da so lahko tako delali. Zato odborniki nismo krivi za vse tisto, kar je bilo narobe.

Občani z Otoka so znova ostro kritizirali dela pri gradnji novega hotela, ostro so obsodili naglo pri začetku gradnje nove mlekarne, kajti zaradi nje je bilo treba vložiti okoli deset milijonov dodatnih sredstev. Zakaj? Zato, ker gradnja mlekarne sploh ni bila predvidena ob Ljubljanski cesti, temveč v Gaberju. Tudi načrti so bili izdelani za gradnjo tega objekta v Gaberju. Ker pa se je mudilo, da bi ne izpadli pri natečaju za kredit, so gabrski načrti prenesli na Ljubljansko cesto. In rezultat? Ta je znan! Krivca za nerazumljiv korak pa ni! Kriv-

ca za škodo, ki je nastala prav tako ne!

Zelo značilno je dejstvo, da nekateri ljudje zvrčajo odgovornost za skrajno ponesrečeno lokacijo obrata družbene prehrane na gabrski delovne kolektive. Toda stvar je naenkrat dobila drugo sliko, ko je nekdo od udeležencev zbora dejal: Kot takratni zastopnik enega izmed gabrskih delovnih kolektivov sem prisostvoval vsem sejam, ki so bile sklicane zaradi gradnje tega obrata. Vendar ni takrat nihče od predstavnikov delovnih kolektivov zahteval, da se mora ta obrat graditi na mestu, kjer je. To si je nekdo vtepel v glavo in vztrajal pri svoji odločitvi.

Zbor volivcev pa je razčistil tudi nekatere naloge, ki se tičejo samo prebivavcev novega predela celjskega mesta. Dejstvo namreč

govori, da bi lahko imel Otok še lepšo zunanjo podobo, če bi se za reševanje drobnih, a pomembnih del v večji meri zavzela stanovanjska skupnost in če bi ta organ upravljanja ne čakal venomer na ljudski odbor. Pa tudi prebivavci bi lahko v večji meri sodelovali pri prostovoljnih delovnih akcijah in tako pomagali urejevati okolje, nasade in drugo. Poleg tega je zbor zahteval odločnejše korake pri urejevanju otroških igrišč. Ker teh ni, so ceste zbirališča in igrišča za otroke. To pa ni prav.

Pomembnost zbora občanov za stanovanjsko skupnost Otok je vsekakor v tem, da je dal močno oporo vsem prizadevanjem za čim boljše izpolnjevanje predvidenih nalog, za uveljavljanje in krepitev organov upravljanja.

M. B.

Obvestilo sodelavcem!

Prosimo vse sodelavce, ki imajo za svoje prispevke ali druge storitve prejeti od uredništva ali od uprave našega lista kakršnekoli prejemke, da nam v smislu določil odloka o načinu izplačevanja dohodkov, ki jih dobivajo posamezniki od državnih organov in družbenih pravnih oseb, ter v smislu ustrezne uredbe zveznega državnega sekretarja za finance (oboje v Uradnem listu FLRJ št. 23/62) takoj sporočijo številko svojega žiro računa pri Komunalni banki. Ta račun so dolžni odpreti vsi, ki imajo izven dohodkov iz svojega rednega delovnega razmerja prejeti

v tekočem koledarskem letu hkrati več kot 10 tisoč din (v enem znesku) ali več kot 30 tisoč din v manjših zneskih, toda od istega uporabnika družbenega premoženja, ali pa več kot sto tisoč od več različnih podjetij in ustanov ali državnih organov.

V primeru pa, ko gre za manjša izplačila občasnim sodelavcem, prosimo, da vsak že na poslanem prispevku napiše in lastnoročno podpiše izjavo, da ni dolžan odpreti žiro računa v banki, ker v nasprotnem primeru spriču omenjenih predpisov ne bomo mogli izplačati ustreznega honorarja.

Uredništvo in uprava

Dober predlog

Na nedavni seji občinskega odbora SZDL v Slov Konjicah so med drugim načeli vprašanje trgovin v nekaterih manjših krajih. Med te spada tudi Jernej pri Ločah, kjer je trgovina pred leti že bila, pa so jo pozneje uklinili. Prebivavci tega kraja se ponovno ogrevajo, da bi dobili trgovino; trgovsko podjetje »Dravinjski dom« pa je že pričelo s pripravami za ureditev primernega lokala.

Ne glede na to pa se je že večkrat postavilo vprašanje, če bo trgovina v tem kraju redno in rentabilno poslovala. Treba je namreč vedeti, da velikih zalog ne bo mogla imeti, da bo večinoma prodajala špecerijsko blago, manj pa tekstila. Je pa še ena možnost, da bi bila odprta vsak drugi dan.

Predstavniki konjske kmetijske zadruge pa je na seji menil, da bi se lahko ta trgovina ukvarjala tudi z odkupom kmetijskih pridelkov in proizvodov. V poštev bi prišel odkup jajc, gob, jagod in podobno. Okolica Jerneja v kmetijstvu ni bogata, tako da odkupi večjih količin sadja, krompirja in podobno ne pridejo v poštev. Zdravičev odkup pa s prodajo špecerijskih pridelkov bi bila dobra rešitev za trgovino in kraj, saj bi bila zlasti rentabilnost trgovin-

ne postavljena na solidnejšo podlago. Konjska zadruga ima takšno poslovilnico že v Špitaliču, ki dobro dela. Zakaj torej ne bi na enak način rešili še vprašanje v Jerneju.

V. L.

PRIPRAVE NA DVOJE PRAZNOVANJ

Organizacije Zveze borcev v konjski občini se že pripravljajo na letošnje praznovanje 4. julija ter praznika vstaje. Tako bodo za dan borca pripravile več poho- dov svojih članov in razna tekmovanja, za 22. julija pa namravajo pripraviti proslavo ob spomeniku padlih borcev na Rogli na Pohorju.

ZAPETA BENCINSKA ČRPALKA

Od ponedeljka opoldne se pred bencinsko črpalko na vogašu Gregorčičeve in Vodnikove ulice v Celju nič več ne ustavlja motorna vozila, da bi sprejela gorivo. Ta dan so namreč zaprli črpalko, ki je zaradi svoje ponesrečene lokacije preprečevala preglednost zelo nevarnega križišča. Upajo, da bo temu ukrepu sledil še drugi — namreč rušenje objekta in s tem razširitev križišča.

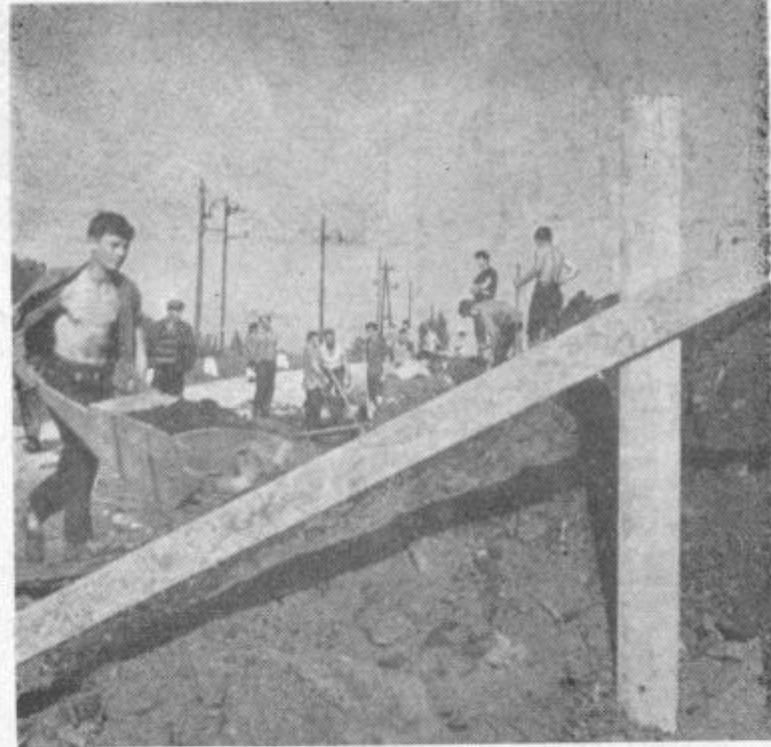
taborišču so bile neznosne. Naš novi dom so dobro zastražili ter ga ogradili z žico. Iz njega se je slišalo le preklinjanje in jok.

V barakah in ostalih prostorih, kjer smo bili in se stiskali, so bili nameščeni zvočniki, preko katerih so nas pozivali takrat, ko so sestavljali transporte.

V Rajhenburgu smo postali številke. Vsak, tudi otrok, je dobil »svetinjico«, na kateri je bila številka.

Prišel je dan odhoda, dan, ko smo morali zapustiti domačo, slovensko zemljo. Odpeljali so nas na železniško postajo v Rajhenburg ter nas natriplali v vagono. Potem so jih zaklenili, zrajten tega pa nam dali za spremstvo še stražarje. Ozirali smo se naokrog, kot da bi hoteli z zadnjim pogledom objeti vse. Ko pa so bile oči polne solz, je vlak odpeljal. Tedaj si nisimo mislili nič drugega kot to, ali bomo še sploh kdaj prestopili prag domače hiše, ali bomo še kdaj hodili med polji in travnikih naše vasi in kdaj se bo spet v vinogradih oglasila pesem, naša, slovenska pesem ...

Z vlakom smo se vozili dva dni. Končno smo se ustavili v Untermarchtalu ob Donavi. Nekdanji samostan so spremenili v taborišče. Zivljenje v njem je bilo podobno trpljenju v vseh podobnih taboriščih. Smrt je kosila vsak dan; največ žrtev si je zbirala med najšibkejšimi, med otroki do četrtega leta starosti ter starci. Nad taboriščem je zavladala žalost, bolezen, obup; pa tudi samomori niso bili redki. Vse to vodstva taborišča ni motilo. Bili smo vse, samo ljudje ne. Kar je bilo zmožnega za delo, je moralo delati.

Z velikimi uspehi pri organizaciji prostovoljnih delovnih akcij se lahko ponašajo tudi prebivavci železarskih Stor. Bilo je pred leti ko so na pobudo tovarniškega komiteja Zveze komunistov začeli z urejevanjem novega stanovanjskega naselja na Lipi ter z gradnjo številnih komunalnih in športnih objektov. Iz leta v leto so nizali čedalje večje uspehe. Tudi letos so krepko prišli za delo. Pri urejevanju tristeznega kegličišča ter nekaterih športnih igrišč pa so se podvživali tudi zaradi metalurških športnih iger Jugoslavije, ki so jih sprejeli v svojo organizacijo.

LEPO SO ZASTAVILI

PRVI REZULTATI PROSTOVOLJNIH DELOVNIH AKCIJ V KONJSKI OBČINI

Na pobudo občinske oziroma krajevnih organizacij Socialistične zveze so v konjski občini že zdaj zabeležili nekatere prav lepe uspehe v organizaciji prostovoljnih delovnih akcij. Ni naključje, da se je med pobudniki tega dela v Vitanju pojavilo tudi tamošnje turistično društvo. Tako je 62 državljanov sodelovalo pri ureditvi parka pred domom kulture, za kar so državljani in mladina prispevali 310 prostovoljnih ur.

V STRANICAH so spravili pod streho kulturni dom, v katerem bodo svoje prostore dobila društva in organizacije. Tu so opravili 345 udarniških ur, nadalje so prispevali 45 kubičnih metrov lesa, 15 kubičkov gromaža in 10 ton apna. Mimo tega so zbrali še 80.000 dinarjev.

Pri gradnji rokometnega igrišča v LOČAH je prvo besedo imela mladina. Opravili so 470 prostovoljnih ur za izkop temeljev ter za odvoz zemlje.

V JERNEJU so si končno le uredili prostor za družbene organizacije. Za adaptacijo nekdanje trgovine so potrebovali 76 prostovoljnih ur, poleg tega pa so zbrali še 5.000 dinarjev v gotovini.

Medtem ko so v ZREČAH uredili otroško igrišče, za kar so državljani prispevali 611 udarniških ur, so v Slovenskih Konjicah povsem dogradili igrišče za košarko. To delo pa je zahtevalo 879 prostovoljnih delovnih ur. Razumljivo je, da je pri tem v glavnem sodelovala mladina, včlanjena v tamošnje partizanske društvo. Razen tega so Konjčani sodelovali še pri urejevanju okolij stanovanjskih blokov.

To so prvi uspehi, ki so jih prostovoljci v konjski občini dosegli v letošnjem letu. Z deli in akcijami pa bodo še nadaljevali, saj imajo v načrtu še nekaj del, ki jih hočejo izvršiti pred zaključkom letošnjega leta. Tako je pobuda Socialistične zveze za urejevanje drobnih, a vendar pomembnih krajevnih komunalnih nalog, naložila tudi tu na plodna tla in veliko razumevanje večine prebivavcev.

-an

Največ za rekonstrukcije

Gospodarske organizacije v konjski občini so lani ustvarile blizu pol milijarde dinarjev lastnih skladov, kar je precej več, kot znaša občinski proračun. Podjetja so večino sredstev porabila za lastno rekonstrukcijo, za nabavo strojev in opreme, manj pa za negospodarske investicije. Največ so v ta namen dala podjetja v Zrečah za gradnjo nove sole.

V. L.

Spomeniki NOB v fotografiji

V počastitev dneva borca pripravla Okrajni ljudski odbor Ljudske tehnike v Celju razstavo fotografij spomenikov narodnoosvobodilnega boja. Razstava bo v prostorih Društva inženirjev in tehnikov v Celju (Titov trg, nasproti kin Union) odprta od 1. do 7. julija. Na njej bo zbranih okoli 150 fotografij spomenikov NOB.

Leta 1942 nas je bilo mnogo premeščenih v »Umsiedlungslager« Schellkingen, ki je bil pod SS komando. Tu so bile razmere še težje. Oficeri SS, vodja taborišča, je za škornjem nosil bikovko in kar sproti obračunaval z vsakomur. Kadar smo se zbrali k rednim obrokom hrane, je v jedilnici odprl radio, da so iz njega bučale nemške koračnice. Mi pa smo se davili s polži in grili, ki so plavali v juhi namesto mesa.

V tem taborišču sem moral delati tudi jaz. Za kuhinjo sem moral rezati krompir in od časa do časa rdečo peso. Slednja mi je prišla prav, da sem si krotil lačen želodec.

Tu smo dočakali tudi enega najbolj poniževalnih trenutkov — pravcati sejem. Nekega dne smo se morali zbrati v veliki dvoran, kamor so prišli neki metetarji ter si nas ogledovali in otpovajali kot živino. Izbirali so delovno silo. Očeta so vzeli na žago, jaz pa sem bil določen za pastirja.

Končno smo dočakali kapitulacijo Nemčije. Nas so osvobodili Francozi in Amerikanci. Zivljenje se je izboljšalo. Njihovim vojaškim enotam so se pridruževali tudi nekateri naši ljudje in jim pomagali pri zadnjih bojih proti skupnemu sovražniku.

Prišel je najsmrečnejši dan. Napočil je dan, ko smo se smeli vrniti v Jugoslavijo. Težki časi so bili za nami. Znova smo se vrnili na domove. Bili smo srečni, presrečni, pa čeprav smo jih naši porušene in izropane.

Drago Poljšak

ČEZ NEKAJ DNI

Priloge za ureditev marž v trgovini so pri koncu. Znače so že povsem točne povprečne marže za posamezne blagovne skupine, hkrati pa so občinski ljudski odbori tudi že izglasovali spremembo občinskega prometnega davka.

Znižanje marž bo začelo veljati 1. julija. In sicer takoj, ko bodo trgovska podjetja opravila potrebno inventuro. Ta čas pa je za spremembo cen doma pri vseh prodajnih predmetih tudi najprimernejši.

Stopnja marž za posamezne blagovne skupine bodo določili oddelki za gospodarstvo pri občinskih ljudskih odborih. Po doslej znanih podatkih so določili najvišjo maržo prodajalnam sadja in zelenjave. Toda tudi pri teh v posameznih občinah različno. V Celju bodo te trgovine lahko približno k fakturirni ceni še 20 odstotkov, v Velenju pa celo 25 odstotkov. Za živila se marže gibljejo od 17 odstotkov v moziški občini do 17,5 odstotkov v celjski, v šoštanjski občini pa celo 18 odstotkov.

Tudi glede občinskega prometnega davka so se občine različno odločile. Najnižje so ga zastavili v moziški občini (4%) in najvišje v celjski (5%).

Že iz teh števil lahko razberemo razmeroma različno ocenjevanje pri določevanju marž. Ta različnost pa je, čeravno se nam zdi nelogična, spričo posebnih pogojev, v katerih poslujejo trgovine

v posameznih predelih, tudi razumljiva. Razen tega pa desetinke odstotkov in tudi en sam odstotek razlike za potrošnika ne pomeni bistvene razlike.

Bolj bistvene so razlike, ki bodo nastopile zaradi določenih marž v grobem. Naj vzamemo za primer lekarno. Tu so marže ob koncu lanskega leta (v enem analiziranem primeru) dosegle 36 odstotkov. Po prvih razgovorih in ocenah pa kaže, da se bodo v lekarnah marže morale vrniti na 22 odstotkov — v posameznih pri-

merih morda samo do 25 odstotkov. Torej gre za preko deset odstotkov znižanja. Podobno je tudi pri kurivju, deloma tudi pri tekstilu in v knjigarnah. Pri tem je zanimiva še ugotovitev, da so v domala vseh primerih, kjer so marže hitro rasle, še hitreje rasli tudi osebni dohodki, ki so postali že nenormalni.

Oddelki za gospodarstvo občinskih ljudskih odborov računajo, da bodo ti ukrepi močno vplivali na stabilizacijo tržišča. Istočasno pa poudarjajo, da bo prišlo

do prelivanja prometa iz enih v druge trgovine. Kajti jasno je, da bodo sedaj mnogo na boljšem trgovine iz istih blagovnih skupin, ki bodo znale svoj asortiment prilagoditi potrebam potrošnikov in ki bodo sposobne tudi pravilno postreči potrošnika. To pa praktično pomeni, da bo tudi pri ustvarjanju čistega dohodka trgovine odločala sposobnost in dobro gospodarjenje, kar smo v trgovinah marsikdaj pogrešali.

-mi

S SEJE OBČINSKEGA ODBORA V CELJU

Problemi šolstva

Ureditev marž - Zmanjšanje prometni davek - Imenovanje direktorjev

Na zadnji seji občinskega ljudskega odbora v Celju so odborniki razpravljali o problemih šolstva. Čeravno gre za negospodarsko dejavnost, je tokrat bila v ospredju prav gospodarska plat tega problema. Razen tega, da so podrobno obravnavali nekatere organizacijske oblike in spremembe glede vpisov in tudi strukture oddelkov na posameznih šolah, se je glavni del obravnave premaknil na gmotna vprašanja,

ki so v tem obdobju postala dokaj pereča.

Ko so razpravljali o teh problemih, so bili mnenja, da bo potrebno urediti vprašanje financiranja šol, v katerih se izobražujejo otroci tudi iz drugih občin. Kajti prav srednje posebne šole potrebujejo večja gmotna sredstva in še posebno bremenijo celjsko občino. Nekateri odborniki so v razpravi opozorili, da to ni več problem samo šolstva, temveč tudi gospodarstva, ki potrebuje vse bolj izobražene kadre. Zaradi tega bi parcialno reševanje tega problema pripeljalo do neenotnih kriterijev in neenotnosti nasploh. Tako stanje pa bi seveda škodovalo predvsem manj akumulativnim panogam in negospodarskim institucijam, ki bi imele manjši priliv srednjeizobraženih kadrov, čeravno so prav glede teh največje zahteve.

Razen tega so tudi poudarili, da je bil prehod na skrajšano dobo šolanja prehitel in da temu ni bila ustrezno prilagojena snov, ki jo naj gojenci predelajo.

Odborniki so v nadaljevanju razpravljali o nekaterih posebnih problemih pri urejanju marž, hkrati pa so tudi izglasovali zmanjšanje občinskega prometnega davka na 5 odstotkov. Odslej bo ta davek sestavil del marže, višina marž po blagovnih skupinah pa je v povprečju enaka kot v sosednjih občinah.

Na tej seji je občinski ljudski odbor imenoval tudi tri direktorje. Za direktorja podjetja »Kolarstvo« je imenoval tov. Ivan Novak, za novega direktorja »Veležitarja« tov. Jože Brumen in za direktorja obrtnega podjetja »Čevljarstvo« tov. Jakob Krajnc. Odborniki so na seji zastavili vprašanje o sposobnosti imenovanih tovarišev. Predsednik občine je pojasnil, da je za direktorja »Čevljarstva« imenovan dosedanja vršilec dolžnosti, ki je delo in podjetje v tem času dobro vodil, za direktorja »Kolarstva« je imenovan tov. Novak, ki je znan kot

član prve celjske čete in ki je doslej uspešno opravljal odgovorna delovna mesta; istočasno pa je pojasnil, da je tov. Brumen bil obratovodja novosadskega podjetja te stroke v Mariboru in da bo kos zahtevni nalogi kot direktor »Veležitarja«.

Trideset milijonov

Na zadnji seji občinskega ljudskega odbora Celje smo zvedeli, da bodo za izgradnjo vitanjskega dotoka celjskega vodovoda dobili 30 milijonov dinarjev iz republiških sredstev. Tako bo omogočena izgradnja naslednje faze ureditve celjskega vodovoda.

Da jih ne bo toliko

Pred dnevi so se predstavniki sanitarne inšpekcije (zlasti dr. Fludernik) zavzeli, da bi v Celju z odločno akcijo začeli za uničitev podgan, ki so se že nekoliko preveč razmnožile v našem mestu. Baje so jih nekateri že večkrat videli, ko se ali bežale ali pa mirno sprehajajo med kavarno in restavracijo na drugi cesti.

Ko smo se o tem vprašanju pogovarjali z dr. Fludernikom, nam je le-ta dejal, da jim prebivalci sami ustvarjajo čudovite pogoje za življenje, saj z različni odpadki, ki jih mečejo v Sušnico in Koprivnico ter druge vode, dajejo podganam najprimernejšo hrano — razen one seveda, ki si jo sami poberejo iz skladišč. Zvedeli smo tudi, da samo en par podgan ima v enem letu kar domala 800 potomcev — res ni pomota; osemsto! Potem si tudi lahko mislimo, kako hitro se te živali, ki raznašajo lahko vse mogoče bolezni in povzročajo tudi epidemijo, hitro množijo brez ozira na naše negotovanje.

Sodijo, da bo akcija za uničevanje podgan v Celju veljala okoli 4 milijonov dinarjev. Istočasno pa je jasno, da podgane samo v enem letu naredijo neprijetno večjo škodo od te vsote. Zvedeli smo tudi, da bodo celjski

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM OBČINSKEGA ODBORA ZDRUŽENJA REZERVNIH OFICIRJEV IN PODOFICIRJEV V CELJU

Doslej množičnost na znotraj — odslej množičnost navzven

V razgovoru s tovarišem Edvardom Sepecem, predsednikom občinskega odbora Zdrženja rezervnih oficirjev in podoficirjev v Celju, smo o delu in načrtih te organizacije zvedeli naslednje:

Naša organizacija, tako pravi tovariš Sepec, se je doslej zavzemala predvsem za izobraževanje in za razvoj svojega članstva v organizacijah samih. Letos so na primer skoraj vsi včlanjeni rezervni oficirji in podoficirji sodelovali pri taktičnih vajah. Izdelovali so predpisane taktične pismene naloge po karti in na terenu. Udeležili so se strelskih vaj z malokalibrsko puško. Sodelovali so na patrolnih pohodih, pri

taktičnih vajah, ki so bile združene z borbenimi prazniki itd. Številna predavanja so bila sicer dobra, toda še vedno premalo obiskana. Precej rezervnega starejšinskega kadra bodisi ne sodeluje dovolj aktivno, del pa je sploh še izven organizacij. Predavanja so bila predvsem s področja sodobne oborožitve in sodobnega vojskovanja. To je bilo toliko bolj potrebno, ker člani še vedno premalo prebirajo strokovno literaturo, ki pa jo je na razpolago vedno več.

O bodočem delu je tovariš Sepec povedal naslednje:

Izobraževanje članov bo seveda ostala ena od glavnih nalog organizacije. Pri tem bodo uvedene nove oblike in metode izobraževanja. Toda težišče dela čaka organizacije pri izobraževalni nalogi med množicami. Nekoliko zanimarjeno področje izvenarmadne vzgoje prebivalstva, predvsem na področju civilne in protiatomske zaščite, terja nujnega izboljšanja. Zato se bodo v jeseni organizacije združenja morale posvetiti temu delu v sodelovanju z vsemi množičnimi organizacijami in društvenimi organi.

Pri dosedanem delu, kakor tudi v bodoče, z organizacijami tesno sodelujejo aktivni člani JLA. To je izredno koristna oblika povezanosti rezervnega kadra z aktivom. Položaj v svetu zahteva, da je rezervni sestav vedno sprotno seznanjen, da je v formi in da obrambne naloge preko te organizacije zajamejo tudi širino med množicami.

O DELU OBČINSKIH KOMISIJ

Zamudniki pred nevarnostjo

V vseh občinah je delo občinskih komisij za izvajanje predpisov o delitvi dohodka močno zažvelo. Zlasti živahno je delo podkomisij, ki so v vseh občinah obravnavale podrobno posamezne dokumentacije in analize poslovanja gospodarskih organizacij v preteklem letu. Vredno je povedati, da se je tokrat pokazalo za pravilno in umestno, da ustrezni oblastveni organi niso raztegnili roka za pripravo potrebne dokumentacije, kajti iz izkušnje vemo, da so kljub dolgem rokom podjetja kaj rada čakala na zadnji trenutek. Tudi tokrat imajo v posameznih občinah podobne primere. Vendar so komisije in politične organizacije obvestile podjetja, da bodo v primeru, da dokumentacij in analiz ne dostavijo v pravem času, utrpeli ustrezne sankcije, ki jih banke lahko izvajajo analogno postopku o izdelavi zaključnih računov.

PROIZVAJAVCI — ZA VAS GRE!

Čeravno je dvomljivih primerov v celjskem okraju dokaj malo, je prav da proizvajavci vedo, kaj je lahko posledica slabega odziva na enotno akcijo, ki je v enakih pogojih obvezna za vsa podjetja v državi. Najkasneje do sredine meseca, za trgovino nekoliko dlje, je bil rok za dostavo ustreznega gradiva za proučitev poslovanja in delitve v kolektivih. To dokumentacijo so bili dolžni izdelati strokovni uslužbenci v podjetjih, o analizi

poslovanja in problemih delitve pa so bili dolžni še razpravljati delavski sveti ali kolektivni podjetji. Kjer tega pravčasno niso uredili in kjer se doslej niso analiz dostavili občinskim komisijam, lahko banke izplačajo v grobem le vsoto za zajamčene osebne dohodke.

To pa hkrati pomeni, da bi proizvajavci utrpeli gmotno škodo zaradi neažurnosti ali neuvidevnosti, morda celo zaradi nespošobnosti vodilnega kadra. Prav je, da proizvajavci to vedo. Čeravno je razumljivo, da bodo sindikalni forumi še pred ustitvijo polnega izplačila sredstev za osebne dohodke v teh podjetjih sklicali zbere proizvajavcev, kjer bodo ta problem še posebej in podrobno obravnavali.

Vendar velja pripomniti, da je to sankcija, ki ni potrebna. Istočasno pa smo tudi zvedeli, da so po resnih opozorilih nekatere gospodarske organizacije, za katere je kazalo, da bodo ostale za časom, že predložile ustrezno dokumentacijo. Zanimivo je tudi, da je odpadla bojznan, da bodo manjše gospodarske organizacije pri tem delu zaostale. Res pa je, da se je tokrat trgovina znašla v nekoliko neugodnejšem položaju, ker so dopolnilni predpisi in tolmačenja izšla nekoliko prepozno. Vendar je trgovinska zbornica s posebnimi seminarji, kjer so ustrezne vodilne ljudi seznanili s postopkom pri sestavljanju dokumentacij, prebrodila dokaj uspešno za trgovino zelo kratek rok.

Nova mlekarna v obratovanju

Sedemnajstega junija je z delnimi kapacitetami začela poskusno obratovati nova celjska mlekarna na Ljubljanski cesti. Mlekarna še ne obratuje s polno zmogljivostjo, ker deloma manjkajo še nekatere naprave za pro-

izvodnjo vseh vrst mlekarških proizvodov.

Sef laboratorija ing. Marija Wagner in veterinar tov. Tomaz Žič sta ob kratkem obisku v novem obratu razkazala nov obrat in med drugim povedala:

Proizvodne naprave so v glavnem uvožene iz Italije, Švedske, Danske in Anglije. Stroji, ki so v pogonu obratujejo brezhibno. Trenutno predela nova mlekarna dnevno okoli 5000 litrov mleka za konzum, proizvaža pa tudi jogurt, maslo in skuto. Ko bo obratovala v polni proizvodnji, bo dnevno predelala okoli 20.000 l, poleg omenjenih proizvodov pa nameravajo v svoj asortiment uvesti še mlečne napitke in mleko v prahu za industrijsko potrebo.

Na vprašanje, če je mlekarna prav locirana, sta odgovorila, da je lokacija na pravem mestu. Ze zdaj dobiva obrat nad 80 odstotkov mleka iz Savinjske doline. Pripomnila sta še to, pa tudi prepričal sem se, da kljub ponedeljkovemu neurju v kletih mlekarne ni bilo kaplje talne vode. Črpalna naprava je bila predvidena v prvotnem načrtu. Talna voda je bila v kletnih prostorih takrat, ko so bile poplavljeni Petrovci zaradi nagle odjuge. Črpalna naprava je potrebna za odvod tiste vode, ki je potrebna za proizvodnjo. Da ne bo napak tolmačenja, gre za vodo pri pranju steklenic, ostale embalaže in prostorov.

Pripombe potrošnikov, da je pasteurizirano mleko manj mastno, ne držijo. Posebna naprava enakomerno porazdeli maščobo v mikroskopske kapljice po vsej tekočini.

Očitki, da se mleko pokvari, so bumerang za potrošnika. Dokazali so mi, da je čistoča v proizvodnji do kraja zagotovljena. Tu grešijo edino potrošniki. Gospodinji bi ne bilo težko splahniti steklenice vsaj s hladno vodo. Toda ko od mleka umazana steklenica stoji po ves dan kje na soncu, se tako prime sten, da jo stroj, ki pere z vročo vodo, z detergentom, z mlačno in mrzlo vodo, ki steklenico tudi namaka in z vročim zrakom suši, ne more dovolj dobro oprati. V skladišču pa sem videl več kot polovico takih neopranih steklenic. Slaba ocena gospodinjam!

Obrat ima naprave, ki so najnovejše izdelave. Ima dobro razporeditev, dovolj hladilnih prostorov, higiensko je odlično urejena. S te strani ni prigovora. Slab prizvok, povzročen z dolgotrajno gradnjo pa bo pozabljen. Da je le naposled Celje dobilo sodobno mlekarstvo. I. K.

kolektivni to koristno akcijo tudi gmotno podpri, saj gre dejansko za njih. Zlasti velja to za trgovska in gostinska podjetja, vendar tudi ostali niso izvzeti.

Pojasnili so nam tudi, da bo ves načrt zajemal dve etapi. V prvi bodo uničili podganja skrivališča — nato pa bodo načrtno uničevali še podgane. Povedali so nam tudi, da v tej akciji ne bodo uporabljali ampul s strupom »cianovodik«, ker se še dobro spominjamo žalostne zgodbe iz Semetra. Istočasno pa bodo na vseh mestih, kjer bo akcija potekala z ustreznimi tablam opozorili prebivalce na prisotnost strupa. Tako bodo starši svoje otroke na to opozorili ali pa jih za nekaj dni zadržali doma.

Istočasno bodo akcijo izvajali zelo načrtno. In sicer tako, da bo vsak nastavljen strup natančno zabeležen v karti, nakar jih bodo po markirni karti znova pobrali. Povedali so nam tudi, da bodo

z uničevanjem podgan v Celju začeli v zgodnji jeseni. Kajti podgane imajo navado, da se v vročih poletnih mesecih izselijo in se poženejo na prosto — medtem ko se pozneje vrnejo. Ta čas pa je za uničevanje podgan najbolj primeren.

Zanimiv je tudi podatek, da podgane ne zdržijo brez hrane dalj kot dva dni. To pa hkrati pomeni, da bodo v tej akciji, ki bo koristna predvsem za Celjane, morali sodelovati prav vsi prebivalci. Kajti v tem obdobju bodo meščani morali še posebno paziti, da ne bi metali proč odpadne hrane. S tem bodo veliko pomagali, kajti tako bodo podgane prislilene naskočiti nastavljenega pasta. Lakota jih bo prignala do tega.

Okrajni sanitarni inšpektor, dr. Fludernik pa hkrati meni, da je to samo začetek in da bo uničevanje podgan v Celju morala ostati stalna praksa.

Skladnost pogoji za uspeh

V Zgornji Savinjski dolini imajo dva velika problema, ki pa se zlivata v enega. To sta hudourniške škode, ki jih povzročata Savinja na jezovih in vprašanje osrednje ceste. Čeravno gre za dve ločeni panogi jih tokrat ne smemo ločeno obravnavati. Sicer je problem praktično nerešljiv.

Lani oktobra je visoka voda uničila jezove, hkrati pa je močno poškodovala cesto od Luč do Logarske doline. Ustrezni cestni organi so po tem v zelo kratkem času s pomočjo pripadnikov JLA uredili cestišče. Vendar je bila to zasilna rešitev. Ta mesta pa v bistvu še sedaj ogrožajo varnost prometa. Kajti ob vsakem večjem naliivu obstaja možnost, da bo prehod pretrgan. S tem bi onemogočili dostop v Logarsko dolino v največji sezoni. V takem primeru pa tudi ne bi bile možnečasne rešitve, kajti ceste ni več možno prestaviti, ker se že dotika strmin.

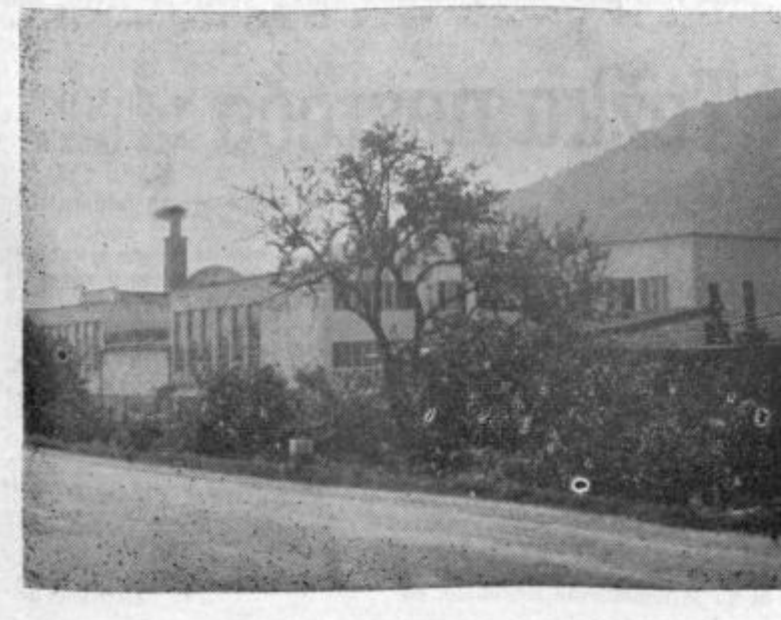
O tem problemu so razpravljali občinski organi in svet za turizem, pereče vprašanje pa so obravnavali tudi v odboru za izgradnjo Zgornje Savinjske doline. Tedaj so sklenili, da posebna komisija ugotovi dejansko stanje, potrebe ter nuj-

ne ukrepe. Komisija je ugotovila, da so bili jezovi in drugi vodni objekti pomanjkljivo vzdrževani. Posledica tega pa je bila, da je vsaka večja voda odnašala jezove. Tako je pred kratkim voda odnesla tudi znani Deležev jez pri Mozirju.

Ker je Deležev jez za Mozirje nujno potreben, bo treba zgraditi novega. Kajti potem, ko je voda poškodovala jez, je na mah ostalo kopalnišče v Mozirju brez vode, a tudi vprašanje talne vode za moziški vodovod je dokaj problematično!

Ze ta primer — vprašanje zveze z Logarsko dolino pa še bolj — nam zgovorno dokazuje, da je nujno potrebno koordinirano delo pri urejanju tega vprašanja. Jasno in logično je, da bi bilo še nadaljnje čakanje pri reševanju tega problema lahko samo škodljivo. Istočasno pa je razumljivo, da je spričo objektivnih pogojev v tem trenutku ta naloga dokaj težka. Kajti sredstva vodne skupnosti so verjetno za ureditev tega problema premala.

Sodijo pa, da bo problem možno rešiti s skladnim delovanjem vseh prizadetih — občine, vodne skupnosti in cestne uprave. -mi

VRANSKO PRED PRAZNIKOM

»Delali smo kot še nikoli«

Lani je bilo sklenjeno, da bo žalska občina praznovala svoj občinski praznik vsako leto v drugem kraju. S tem bi vsako leto druge uredili določene komunalne objekte ter dali praznovanju posebno obeležje. Medtem ko je bil preteklo leto občinski praznik v Grižah, bo letos v dneh od 1. do 8. julija na Vranskem.

Vransko je pripravljeno. Vransko je pravzaprav že doživelo svoj praznik, nemara največji praznik po osvoboditvi. Obveznost, ki so jo prebivalci sprejeli hkrati s praznovanjem občinskega praznika v njihovem kraju, je izpolnjena. S prostovoljnimi delom so namreč ob finančni podpori občine uredili novo cesto. Tam, kjer se je včasih prah dvigal v oblakih in je vozila premetavalo, je zdaj asfalt. In Vrančani so ponosni nanj.

Poiskal sem predsednika krajevnega odbora tovariša Goloba. — Vse podatke sicer še nimamo zbrane, je rekel, vendar smo samo s prostovoljnimi delom na cesti naredili za preko milijon dve sto tisoč dinarjev. K temu so precejšen delež prispevala naša podjetja, med njimi KOVO.

Sloga, kmetijska zadruga, agrokombinat... Ker je odlok o krajevnem samoprispevku zajel le prebivavce trga, je bilo po eni strani akcijo še lažje izvesti. Pred pričetkom smo razposlali vabila in odziv je presegel vsa pričakovanja. Vsakdo se je obvezal, da bo opravil najmanj osem ur, potem pa so ljudje vedno znova prihajali delat. Tako so nekatere gospodinjke opravile tudi po 30 ur. Na cesti so delali člani delovnih kolektivov, mladina, pa celo upokojenci. Dnevno je delalo od 20 do 30 ljudi, bilo pa jih je tudi do 70. Takšne akcije Vransko ne pominj; delali smo kot še nikoli...

Zanimalo me je seveda, če se je kdo posebno odlikoval, pa je tovariš Golob brž povzel: — Da. Vsekakor je treba jav-

no pohvaliti predsednika režijskega odbora Rada Koprivška, ki je ves čas delal tako rekoč od jutra do večera, doma pa je kmetija čakala nanj. Še greča, da smo bili s cesto gotovi v 14 dneh, sicer bi se mu bil, v šali povedano, še konj posušil.

Potem se nama je pridružil še tovariš Borštner, to je, »založnik« časopisa z imenom »Vranski kajting«, ki je tako po resni kakor hudomušni plati spremljal delovno akcijo in ji bil v nekako moralno oporo. Izhajal je na A3 formatu, tiskan na pisalnem stroju, v izloženem oknu pri pošti oziroma avtobusni postaji. Tam sem kasneje med drugim prebral, da si »neko do zasluži vse priznanje za svoje delo, ker je devetkrat pljunil v roke in enkrat zamahnil s krampom.«

Vsekakor ne samo posrečena Borštnerjeva zamisel, pač pa tudi nekaj, kar bi lahko kdaj kasneje s pridom služilo krajevni kroniki.

Beseda je nazadnje nanesla še na bazen. Poleg ceste naj bi nam reč za praznik na Vranskem uredili tudi bazen. Toda zadeva se je malce zataknila. Medtem ko je pri Podgradu že skopana jama in navožen potreben material za gradnjo, nekje zadržujejo načrt in delo stoji. Mladina, ki je že doslej spravljala skupaj kamenje, čaka, da bi še naprej prostovoljno delala. Tako seveda tudi nimajo vrednosti prispevki vseh kmetijskih zadrug, ki so s svojimi traktorji dve nedelji vozile skupaj gramoz in pesek.

Na Vranskem pa bi si radi zgradili bazen že od osvoboditve dalje, ker se zavedajo, da bi lahko mnogo pripomogel k razvoju turizma, še zlasti, ker je sedanja lokacija na idealnem prostoru. Sicer pa je vse drugo pripravljeno in Vrančani kličejo: Na svidenje!

dhr

Obisk partizanskih grobov

Sekcija internirancev pri občinskem odboru ZB NOV Laško je v preteklih letih pripravila več izletov, ki so bili vsi več ali manj osredotočeni na ogled krajev, pomembnih v času narodnoosvobodilne borbe.

Tako je ta sekcija pred kratkim izvedla izlet tudi v Begunje in Drago, katerega se je udeležilo 70 članov ZB. Na izletu je bila najmočnejše zastopana osnovna organizacija ZB Sedraž, od koder je bilo med okupacijo mnogo ljudi zaprtih in mučenih v Begunjah. Ob tej priložnosti so si ogledali grobišče talcev v Dragi in muzej NOV v Begunjah.

Dejavnost omenjene sekcije pa za letošnje leto še ni končana, glede na to, da pripravlja sekcija še obisk partizanskih grobov v Gradcu.

VELIKO razočaranje

so doživeli dijaki 3. razreda učiteljskega, ki so delali 12 dni po 7 ur na ekonomiji za Bežigradom in na Lavi. Bodočim učiteljem je bilo obljubljeno, da jih bodo tu v okviru učnega načrta poučili o modernem kmetijstvu in sadjarstvu. Namesto tega so jim pod firmo »Nauka o kmetijstvu« porinili v roke vile in motike, ter so okopavali koruzo in sušili travo.

Dijaki, ki so doma večinoma iz kmečkega okolja, so obžalovali, da ne morejo istih del opravljati kar doma, saj bi tam imeli hrano zastoj, tukaj pa so plačevali celodnevni penzion v internatu, naučili se pa niso ničesar. Prihodnje leto podjejo raje v mladinsko delovno brigado, preostali čas bodo pa najbolj siromašni prebili po raznih službah, da se nabere nekaj kapitala za šolsko leto. Na učiteljsku je namreč mnogo vojnih sirot brez enega ali obeh roditeljev.

Praznovanje 7. julija - praznika občine Žalec

PROGRAM PRIREDITEV:

- Nedelja 1. 7. 1962**
 - ob 9. uri jubilejna seja PGD Vransko
 - ob 13. uri gasilska vaja občinske gasilske zveze
 - ob 14.30. uri zbor društev in jubilejni govor pred domo PGD Vransko
 - ob 15.30. uri prosta zabava z bogatim srečelovom
 - Ta dan je posvečen tudi 75. obletnici PGD Vransko.
 - Ponedeljek, 2. 7. 1962**
 - ob 15.30. uri ekipno tekmovanje v kregljanju na kreglišču Vransko
 - ob 17. uri mostveni brzoturnir v šahu v klubskem prostoru Vransko
 - Torek, 3. 7. 1962**
 - ob 16. uri turnir v rokometu na stadionu Partizana Vransko
 - ob 20. uri akademija v dvorani »Svobodec« na Vranskem
 - Sreda, 4. 7. 1962**
 - ob 9. uri uprizoritev partizanskega napada na Vransko po napadu komemoracija in polaganje vencev na spomenike padlih borcev
 - ob 16. uri ekipno tekmovanje v nogometu na stadionu Partizana Vransko
 - ob 20. uri bo gostovalo Sentjakobsko gledališče Ljubljana s komedijo Pera Budaka »Na trnju in kamenju« v dvorani Svobode Vransko
 - Cetrek, 5. 7. 1962**
 - ob 16. uri ekipno tekmovanje v odbojki na stadionu Partizana Vransko
 - Petek, 6. 7. 1962**
 - tekmovanje v lahko atletiki. Tekmovanja bodo ves dan
 - Sobota, 7. 7. 1962**
 - ob 17. uri finalna nogometna tekma na stadionu Partizana Vransko
 - ob 19. uri agostuje trio Bardorfer in vokalni kvartet »Zvonček« v dvorani Svobode Vransko
 - ob 20.30. uri srečanje partizanskih patrolj in brocey NOB na Gorici pri Vranskem
 - Nedelja, 8. 7. 1962**
 - budnica po občini Žalec
 - ob 9. uri slavnostna seja ObLO Žalec v Žalcu
 - ob 10. uri otvoritev novo zgrajenih objektov na Vranskem; ceste, stadiona, bazena in strelišča.
 - ob 10.30. uri občinsko ekipno tekmovanje v strelstvu na strelišču Vransko
- OB 15. URI VELIKO LJUDSKO ZBOROVANJE Z GOVOROM IN KULTURNIM PROGRAMOM
- Zborovanje se bo vršilo za hotelom »Slovani« na Vranskem.
- Po zborovanju bo množično ljudsko rajanje.
- VLJUDNO VABLJENI!
- Prilavljajni odbor:

KOVO VRANSKO

PODJETJE S PERSPEKTIVAMI

Podjetje ni industrijsko, ni veliko in nima niti ustreznih prostorov. To, kar se bežnemu obiskovavcu nudi na pogled, so skladovnice zvitega železa na ovinku nove ceste pred neposrednim vhomod v sam trg Vransko. Nekoč, še ni tako dolgo, so bili tu hlevi, potem je bila tu mala obrtna delavnica, ki je zaposlovala 30 ljudi in se v glavnem ukvarjala z izdelovanjem kotlov in popraviljanjem lovcv. Danes ropotajo v istih, malone spremenjenih prostorih, tako rekoč improvizirani stroji — stroji, od katerih so jih mnogo izdelali sami.

KOVO — kovinsko podjetje Vransko — je preraslo ozke okvire obrtne delavnice in postalo po svoji dejavnosti napol industrijsko podjetje. Dela sicer v sklopu obrtnega centra, ki vključuje še mizarstvo, kleparstvo in usjarstvo, toda njegova proizvodnja ni več obrtna, marveč je prej ko ne industrijska. Medtem ko je bila prejšnja realizacija proizvodnje okrog 10 milijonov dinarjev letno, se je v zadnjih letih povzpela na preko 300 milijonov, istočasno pa se je tudi število zaposlenih povečalo na okrog 160. KOVO si je namreč priključilo še mehanično obrt rudnika Zabukovca z vsemi zaposlenimi.

Podjetje dela predvsem za potrebe naše brodogradnje — vrata za ladijske hladilnike, poleg tega pa še ključavničarske armature, konstrukcije za tunelogradnjo, opreme za kamnolome, vibracij-

ska sita, elevatorje in ventilatorje vseh kapacitet, ogrevalne naprave in drugo. Zlasti najtesnejše stike ima z brodogradnjo, kjer se je njegovo delo uveljavilo tako rekoč ob vsej jadranski obali — od Reke, Splita, Pule, Korčule, Krleževice, Trogira, do Dubrovnika, ostali izdelki pa so našli, da tako rečemo, tržišče v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Titogradu in drugod. Za hidroelektrarno na Otočcu so pred nedavnim predelali 600 ton materiala.

O prizadevnosti kolektiva, ki išče vedno nove možnosti plasmama za svoje izdelke in ki pri naročilih vselej upošteva pogodbene roke, pričr primer, ko je bilo treba narediti serijo vrat za ladijske hladilnike. Ker niso imeli niti do cela ustreznih strojev, so šli v lastno strojno konstrukcijo in po štirih dneh, kolikor je bil rok za prvo pošiljko, so z angažiranjem celotnega kolektiva, ki je delal noč in dan, izpolnili obveznost. V nasprotnem primeru bi bilo namreč treba plačati visoke penale, poleg tega pa bi podjetje po vsej priliki postalo v obeh naročnikov nesolidno. Kakor pravijo v podjetju, danes s proizvodnjo hladilniških vrat nimajo kakšnih težav — največje težave so z lesom, ki mora biti borov ali macesnov, brez grče, popolnoma suh in rezan brez standarda. Cena takega lesa je izredno visoka, zato so zelo draga

tudi vrata. Pred časom so izdelali 50 takih vrat.

Za proizvodnjo vranskega kovinskega podjetja je predvsem značilno, da ta ni enakomerna, marveč sunkovita, ker je odvisna od posameznih naročil. Strojni park je 100-odstotno obremenjen, pogosto pa je treba delati v treh izmenah. Naslednja, še posebej razveseljiva okoliščina pa je ta, da so od 260 milijonov dinarjev letnega plana realizirali letos že 170 milijonov in da bodo na osnovi tega pokazatelja celotni letni plani dosegli v devetih mesecih. Razmerje sredstev med skladi in osebnimi dohodki je 25 proti 75.

V podjetju tudi računajo, da bodo v bližnji prihodnosti lahko posvetili potrebno skrb ureditvi prostorov; v ta namen so kupili stavbo za skladišče in upravne prostore, v neposredni bližini pa tudi parcelo, kjer nameravajo urediti novo delavnico s sanitarnimi zahtevami za higiensko zaščito. Sedanji prostori namreč zaradi naglega razvoja podjetja in velikih pogodb s poslovnimi partnerji ne ustrezajo, saj zaposlujejo celo večje število delavcev kot dopušča njih zmogljivost.

In končno, v podjetju posvečajo pozornost tudi izobraževanju kadra, pri čemer je v načrtu, da bodo v perspektivi ustanovili svoj lastni tehnični biro.

Vsako leto opravijo dijakinje 5. razreda učiteljskega — pred odhodom v življenje — tečaj o nezi dojenčka. Tečaj se odvija pod okriljem RK. Letos ga je vodila medicinska sestra Metka Krajnc

Težka nesreča v Oleščah nad Laškim

Pred dnevi se je pripetila v Oleščah nad Laškim pri kopanju gramoza nesreča, ki je terjala eno smrtno žrtev in enega težko poškodovanega.

Nesreča se je zgodila zaradi neopredvidnosti. Glede na to, da se odkop gramoza ni vršil pod vodstvom izkušenih delavcev, se je nenadoma odtrgala več kubičnih metrov debela plast kamenja, ki je zasula 3 delavce, od katerih se je Janez Jelen rešil brez večjih poškodb, dočim je bil Martin Begavšek zelo težko poškodovan in prepeljan v bolnišnico v kritičnem stanju, za Alojza Vrhovška ki ga je popolnoma zmečkalo, pa

je bila vsaka pomoč zaman in je takoj podlegel.

Naj bi bila ta nesreča kot poslednji in resen opomin vsem tistim, ki pri delu v peskolomih ne posvečajo varnostnim predpisom nobene pozornosti.

T. K.

Promenadni koncert

PROMENADNI KONCERT V MESTNEM PARKU bo v nedeljo 1. julija 1962 ob 18. uri.

Igra godba na pihala Tovarne emajlirane posode. Vljudno vabljeni!

Olepevalno in turistično društvo Celje

Bitka za „stolčkovo polje“ (KOZERIJAJ)

Ves nasršen je vodilni uslužbenec Zgaga sklical nekaj odgovornih faktorjev.

— Tovariši, sem mar jaz sam fabrika? Dve uri me je gnjavil nek član posebne komisije, ki je

— Razpon da ni pravičen!
— Najnižja plača je sedaj petnajst. Vaša, najvišja pa je sto petdeset tisoč. To je za današnje razmere tudi opravičljivo. Neka razlika pa mora biti! so približili

— Kakšnih sto petdeset jurjev še imamo, pove podrejeni.
— Današnje zgečkanje me je stalo toliko živčnega napora, da se moram sprostiti. Greste zraven? vpraša tovariš Zgaga.

bo, se podrejena direktno republikanski komisiji. Veste, kaj mi je očital?
— Kaj? so široko odprli usta vsi navzoči činitelji.
— Dejal je, da je splitski govor tudi naše razmere obravnaval!
— Kakšne razmere? so hkrati vprašali podrejeni.

podrejeni organi.
— To je samo ena proti deset! švisticne »vodilni« Zagaga z dolgim kazalcem. Poznam podjetje, kjer je razpon ena proti petnajsti
— Tovariš Pokolenčnik, ti si predsednik DS!, poudari tov. Zgaga. Kako pa je z reprezentančnim fondom?

— Kam so vprašali enoglasno.
— Na Trojane! Na pohane piščance in cviček!
— Gremo! so privolili.
In so šli: »vodilni«, predsednik DS, predsednik UO, sekretar za kadrovska vprašanja, tehnični obratovodja in še trije, ki imajo v »VRHU« priviligirane šanse.

Pili so, jedli in spet pili. Cviček je kmalu zamenjal silvanec. Ta je pognal kri. Prvi se je oglašil predsednik DS.

— Fantje, kako pa bomo nočnejše izdatke knjižili? Kaj, ko bi dali kar iz našega? je predlagal.

— Iz svojega žepa? Nikoli! je ostro protestiral obratovodja.

— Pri tej pičli plači? je zarentačil tov. Zgaga.

— Kolektivno bo treba pa le prikazati! reče predsednik DS.

— Mevže mevžaste! protestira eden iz »vrha«. Ste vi sploh kakšen predstavnik? Navadne šleve!

— Mar nas bo zdaj raja komandirala! udari po mizi drugi od vrha. Če ste take mučke, pa se poberite domov!

— Kdo naj se pobere? vpraša predsednik DS.

— Ti nam ne boš ukazoval! skoči na noge predsednik UO.

— Na! iztegne roko tov. Zgaga in prismozi zausnično predsedniku DS.

— Na! udari predsednik DS.

— Na! mu pomaga predsednik UO.

— Na! jima pomaga še nekdo, ki ga izdatek pa le peče.

Pesni se umirilo, nadaljujejo z besedno borbo. Tudi ta se počasi umiri. Silvanec jih spet združi. Popljuje še »šlaftrunk« in šoferju je dano povelje:

— Zdaj pa naravnost k »Mlinarjevemu Janezu«!
Črna limuzina je drsela vzdolž Trojanskega klanca, iz nje pa se je čulo pijano petje:
— Mi se imamo radi, radi, —dk—

PRI IZOBRAŽEVANJU

PREDNOST MLADIM

Pretekli petek je bil v Narodnem domu plenum okrajnega komiteja Ljudske mladine o vlogi Ljudske mladine pri strokovnem izobraževanju. V razpravi, ki je bila dokaj živahna, so mladi ljudje govorili predvsem o poklicnem usmerjanju mladine, o delu in vlogi izobraževalnih centrov v gospodarskih organizacijah, o kapacitetah srednjih in strokovnih šol itd.

Letošnje leto je v celjskem okraju zaključilo obvezno osemletno šolanje okrog tri tisoč sto učencev. Srednje strokovne šole jih bodo lahko sprejele okrog osem sto, nekaj čez sedem sto pa se jih bo lahko vključilo v poklicne šole. Doma bo ostal torej velik del mladih ljudi. Če bi se lahko ta mladina vključila v proizvodnjo, bi bil problem prava-prav vsaj deloma rešen. Toda zakon, ki govori o tem, da sme v proizvodnjo samo tisti, ki je že bil star petnajst let, to možnost izključuje. Velik del mladih ljudi bo torej ostal na cesti in to v letih, ki so za fizični in psihični razvoj mladega človeka najbolj občutljiva. In prav tej mladini bi morali zagotoviti možnost nadaljnega splošnega in strokovnega izobraževanja. Najbolje bi ji to zagotovili s tem, če bi jim našli v proizvodnji primerna delovna mesta, hkrati pa jim omogočili tudi strokovno in splošno izpopolnjevanje.

Prav pa je, da v zvezi s tem opozorimo tudi na to, so dejali na plenumu, da izobraževalni centri v gospodarskih organizacijah ne ustrezajo zahtevam izobraževanja in usposabljanja mladih ljudi na delovnem mestu. Marsikdaj namreč ti mladi ljudje nimajo potrebnih pogojev za izpopolnjevanje — podjetja zahtevajo prakso na delovnem mestu, odslužen vojaški rok itd. Tako dajejo prednost predvsem starejšim proizvajavcem, čeprav se mladina laže izobražuje, ima pred seboj daljšo delovno dobo in številne druge prednosti. Seveda je tak način izobraževanja odvisen od potreb posamezne gospodarske organizacije.

Planiranje kadrov pa ni odvisno samo od gospodarske organizacije, so dejali na plenumu. Del te naloge bi morala prevzeti komunna. Ta bi naj bila tudi v prihodnje pobudnik ustanavljanja izobraževalnih centrov v gospodarskih organizacijah; le-ti pa bi se lahko formirali tudi za več gospodarskih organizacij skupaj. Ko so na plenumu govorili o nalogah izobraževalnih centrov, o njihovih uspehih in pomanjkljivostih, so poudarili, da morajo centri — bolj kot so — skrbeti tudi za družbeno ekonomsko plat izobraževanja. Naš sistem zahteva namreč mnogo več široko razgledanih proizvajavcev.

Na plenumu so razpravljali tudi o strokovnem in splošnem izobraževanju mladih kmetij-

DVA POMEMBNA DOGODKA

na Šmarskem

Bilo je marca 1942. leta. Prav skrivaj so zbrali v hiši Gobčevega Jakoba v Pristovici pri Rogiški Slatini člani pokrajinskega komiteja Komunistične partije za severno Slovenijo, da bi na konferenci proučili položaj, ki je nastal v vedno bolj odločenem odporu proti Nemcem. Sejo je vodil tovariš Sergej Kraigher, udeležili pa so se je tudi predstavniki sosednjih pokrajinskih komitejev: Keršič iz Trbovelj, Zupančičeva iz Ptuj in Grčar iz Celja. In letos 3. julija se bodo prav tam zbrali vsi še preživeli udeleženci. Tovariš Sergej Kraigher bo odkril spominsko ploščo.

Druga pomembna slavnost pa bo takoj naslednji dan ob prazniku borcev v Podstredi. Na gradu bodo odkrili spominsko ploščo padlim komisarjema, sredi Podstredja pa granitni spomenik padlim borcem 3. čete I. kozjanskega bataljona, ki so ji nekoč pravili kar Miloševa četa. Ta četa je štela 24 borcev: Izdajalka Vida Joštova je privedla Nemce na njeno sled in v neenakem boju je padlo 14 borcev, 7 pa so jih ujeli. Toda tudi te so 1. maja 1943 ustrelili pri gradu v Pišecah. Živi so ostali samo štirje borci, ki se bodo letošnje svečanosti udeležili. Smarsko združenje borcev bo v Podstredju v občinskem obsegu praznovalo dan borca, zato vabi svoje padlih, soborce in vse občane, da se slavnosti udeležijo in tako počastijo spomin na kozjanske junake.

skih proizvajavcev. Govorili so o prevelikih razlikah v delovnih in življenjskih pogojih delavcev v industriji in kmetijstvu, o neurejeni prehrani in pomanjkanju stanovanj, o osemurnem delavniku, ki ga v kmetijstvu skorajda ni in še o drugih razlogih, ki povzročajo, da se mladina raje zaposluje v industriji kot v kmetijstvu. Z združenjem manjših kmetijskih posestev v večje kombinacije so vsekakor nastali lažji pogoji za izobraževanje. Tako lahko tisti, ki se želi izpopolnjevati, dobi teoretično znanje v izobraževalnem centru, na delovnem mestu pa ga dopolnjuje s prakso. Napak pa je, da v mnogih kmetijskih or-

ganizacijah mislijo samo na izobraževanje tistih ljudi, ki so zaposleni v socialističnem sektorju. Mladina pa, ki dela doma in je tudi potrebna izobrazbe — saj bo nekoč prav ona temelj kmetijske proizvodnje — je bila doslej vse preveč prepuščena sama sebi. Izobraževala se je lahko samo v klubih mladih kmetijskih proizvajavcev, ki jih je ustanovljala organizacija Ljudske mladine. Teh klubov pa je bilo v našem okraju tako malo, da o njih veliki vlogi ne bi mogli govoriti.

Ko so na plenumu obširno govorili še o verifikaciji šolstva, so zbrali sklepe o tem, kakšna je vloga Ljudske mladine pri

strokovnem izobraževanju. Dejali so, da mora Ljudska mladina od svojih članov doseči predvsem boljši odnos do učenja, da mora vztrajati na tem, da bodo pri izobraževanju dobili prednost predvsem mladi ljudje, da mora skrbeti za družbeno ekonomsko izobraževanje svojih članov, sodelovati pri vodenju kadrovske politike v gospodarskih organizacijah, sodelovati pri reformnih procesih v šolstvu, v občini pa tesno sodelovati z občinskimi posvetovalnicami za poklicno usmerjanje mladine.

Prihodnji mesec bodo podobne razgovore sklicali tudi v vseh ostalih občinah celjskega okraja. -ij

Plantaza Škrbnik - SVETLA PERSPEKTIVA

Prav veličasten je pogled na terase, ki se vijejo po rebreh na Škrbniku v hektarskih razsežnostih. Se ni dolgo, odkar je tiste rebri prekrival gozd, danes je tam terasasta planjava, koder brstijo sadike žlahtnih jablan, ki so jih spomladi zasadili. Toda opravljenega je samo še polovica. Onkraj gozdnega parobka se spet nagiba svet, ki so ga traktorji že preorali in bodo na njem zasadili še več kot enkrat toliko sadik. Škrbnik bo sadna plantaža, ki bo pokrivala okoli 100 ha, urejena po naj sodobnejših načelih sadjarstva.

«Lepo je! Vsakokrat, ko se vzpenjam tod, sem vesel in predstavljam si, kako čudovito bo tu čez nekaj let, ko bodo jablane rodile», je zagreto pripovedoval kmetijski tehnik Zvonko STRASEK iz Mestinja, ki mu je sadjarstvo izredno pri srcu.

«Delo ni bilo lahko. Utrleti smo si morali pot do sem, zgradili smo cesto, ki spaja plantažo z obsoletjo cesto v Pristavi. Prednost tega ogromnega sadovnjaka, ki mu prava gotovo ni tako hitro najti primerjave v celjskem okra-

ju, je prav v tem, da ga lahko obdelujemo skoraj povsem strojno. Tukaj se bo pridelalo več sadja, kot morda v vsej občini skupaj. Toda plantaže nimamo samo tu: podobne so v Marjinem bregu pri Rogatcu, kjer je drevje že dobro pogonalo. Tudi tam je okoli 40 hektarov sadovnjakov, obdelanih na sodoben terasasti način. Prav terase nam omogočajo intenzivnejšo obdelavo. Poglejte samo, kako razsežno je to!»

Stal je na vrhu ob robu gozdiča in ponosno s pogledom božal sivkaste terase, po katerih se je belilo še živo apno, ki so ga natrosili, da neutralizirajo kiselkasto prst. Ob robu plantaže se tu in tam ležjo izruti štori, ki so jih težki stroji s koreninami vred iztrgali s prsti. Gozd se je moral umakniti, da je napravil prostor žlahtnejši kmetijski kulturi.

Poleg živinoreje je sadjarstvo najvažnejša kmetijska zvrst na Šmarskem. «Sadjarstvo, to je naša prihodnost», pravi direktor kmetijske zadruge Aleksander VIDEČNIK, ki se že vrsto let v šmarski občini trudi za napredek

Najlepši dogodek

PRETEKLEGA LETA

smo prišli do razpوتا, da sami nismo vedeli kdaj. To je bil prav gotovo najlepši dogodek preteklega leta.

D. Z.

VALETA VELENJSKIH OSMOSOLCEV

Pravzaprav ni to nekaj običajnega, saj nas izraz «valeta» takoj veže na gimnazijo, učiteljske ali podobno šolo; tega pa v Velenju nimamo. Zato pa so osemletke prepolne učencev, saj je letos končalo osmi razred preko 100 učencev.

In ker so čutili pomembnost ob slovesu s svojim drugim domom, so dijaki sami pripravili izredno lep spored ter povabili svoje vzgojitelje k skupnemu slovesu.

Na II. osemletni šoli so na posrečen način izvedli slavnostno predajo ključa, dočim so na I. osemletki nižješolci presenetili svoje starejše tovariše z ganljivim prizorom, ki naj bi simboliziral smisel življenja. -ik

kmetijstva. «Ne bomo ostali samo pri teh plantažah, temveč jih bomo napravili še drugod. Naši kmetje se bodo morali sprijazniti z dejstvom, da samo kompleksna proizvodnja prinaša boljši kruh za vse. Izredni sadni pogoji so pri nas še okoli Buč, Dobležič, Brezovca in Smarja. Od tod so že nekoč izvažali sadje, ki je zaslovelo po izvrstni kakovosti celo v tujino. Zato si moramo danes prizadevati in ne nazadovati: naše sadje je lahko prvovrstno in zanj bodo povpraševali na tržiščih. Toda delati je potrebno sodobno, kompleksno ter z družbenimi močmi. Plantaža Škrbnik, to pa je nedvomno svetla perspektiva v šmarskem kmetijstvu.»

V CELJSKEM OKRAJU

premalo klubov OZN

Na zadnjem plenumu okrajnega komiteja Ljudske mladine v Celju so govorili tudi o delu in pomenu mladinskih klubov Organizacije združenih narodov. Vemo, da so klubi nastali pravzaprav kot posledica velikega zanimanja mladine za vprašanja odnosov med blokoma, za delo Organizacije združenih narodov, za pomen prebujajočih se narodov, skratka, za vprašanja miru na sploh. Sedanji klubi Organizacije združenih narodov pa se od prvih precej razlikujejo. Danes klubi obravnavajo tudi ostala vprašanja s področja mednarodnih odnosov, nadalje ekonomske, socialne in druge probleme današnjega sveta, hkrati s tem pa seveda tudi načela naše zunanje politike in notranje ureditve naše domovine. Mladinski klubi Organizacije združenih narodov so torej velikega vzgojnega pomena.

Organizacija klubov OZN je postala v letošnjem letu samostojna. Seveda je tako samo po sebi, saj ji narava njenega dela narekuje tesno sodelovanje z vsemi političnimi in družbenimi organizacijami. Predvsem to velja za Ljudsko mladino, saj lahko klubi marsikje uspešno dopolnjujejo njeno delo.

Zanimivo je, da smo se v Celju lahko pred leti postavili z izredno široko razvito mrežo mladinskih klubov Organizacije združenih narodov. Kasneje je delo nekoliko pojenjalo in danes ugotavljamo, da so možnosti za formiranje klubov še zelo velike. V ta namen bo treba še bolj utrditi občinske centre — predvsem v Celju in Zalcu — drugod pa ustanoviti iniciativne odbore, ki bodo skrbeli za razvoj klubov in pripravljali pogoje za ustanovitve občinskih centrov.

Ker gre v klubih Organizacije združenih narodov za vzgojo mladih ljudi, bodo morale občinske komisije za idejnovzgojno delo v Ljudski mladini klubom posvetiti dosti več pozornosti kot doslej. -ij

ZAPISKI Z OBISKA PRI NASIH BRIGADIRJIH V SRBLJI

POZDRAVITE starše, mladino v Celju

Vlak je počasi sopihal skozi Sumadijo, skozi gozdove in polja, mimo manjših in večjih krajev, vasi, proti jugu. Mimo nas so se zvrščale postaje ena za drugo; ena je bila bolj živahna od druge, vse pa so bile polne domačinov, ki so hiteli na delo. Jutranje meglice so se počasi dvigale in izza hribov in gozdov se je zablščalo sonce.

V kupeju nas je bilo pet: štirje fantje in eno dekle. Trije smo potovali na obisk k brigadi, dva pa sta bila zapoznela brigadirja. Vlak je sopihal, sopihal... končno — Velika Plana. Tu je nastanjena I. celjska mladinska delovna brigada — Dušana Finžgarja. Poleg nje so v naselju »Ivo Lola Ribar« še štiri brigade: iz Subotice, Niša, Virovitice in srbska športna brigada. V Veliki Plani pa je tudi sedež glavnega štaba letošnje mladinske delovne akcije.

V naselje smo prispeli v opoldanskem času, ko se brigada še ni vrnila s trase. Ta čas smo porabili za obisk v ambulanti. Imeli smo »srečo«, kajti v ambulanti smo našli neko našo brigadirko, ki jo je sonce nekoliko preveč pobožalo. Upravnik ambulante je pohvalil našo brigado, o ambulanti pa je dejal: »Vaša ambulanta je odlična in je lahko za vzgled drugim brigadam. Malokatera brigada ima tako opremljeno ambulanto...»

KLJUB IZMUCENOSTI — VESELJE NA VIŠKU

Razgovor je zmotila pesem »Slovenci kremeniti, le stopimo v korak...«, ki se je razlegala iz mladih grl naših, celjskih brigadirjev. Vmes so se vrstili brigadirski pozdravi. Na mah je nasele oživelo. Sprva nas niso niti spoznali. Ko pa smo stopili bliže, je vsa disciplina popustila. Nič več ni pomagal ukaz »Mirno! niti grožnja, da bodo fantje ponoči dalj časa na straži...»

Celjski delovni inšpektorji v Novem mestu

Pretekli teden so delovni inšpektorji celjskega okraja odšli na strokovno ekskurzijo na Dolensko. Tam so se srečali z novomeškimi delovnimi inšpektorji, ki so goste najprej popeljali v krško tovarno celuloze in papirja, nato pa še v novomeško tovarno avtomobilov. Gostje so se zanimali predvsem za organizacijo proizvodnega postopka, ter razumljivo, za higienskotehnično zaščito pri delu.

Kasneje so se novomeški in celjski delovni inšpektorji zbrali tudi na skupnih razgovorih, kjer so izmenjali izkušnje. Če bi hoteli na kratko povzeti njihove ugotovitve, bi morali zapisati najprej to, da v marsikaterih občinah — tako celjskega kot tudi novomeškega okraja — služba delovne inšpekcije ni cenjena tako kot bi morala biti. Tako ponekod delovni inšpektorji opravljajo tudi druga dela, ki sicer ne sodijo v njihovo področje. Največ pa so govorili o svojem notranjem delu — o evidenci nezdod, o rednih in občasnih pregledih v gospodarskih organizacijah, predvsem pa o tem, ali je primerno, da delovna inšpekcija sprejema stranke ali ne. V nekaterih občinah so namreč z utemeljitvijo, da so za dajanje pojasnil pristojne predvsem pravne službe, odločili, naj delovna inšpekcija s tem preneha. Vendar se je pokazalo, da tak način ni najbolj primeren.

«Kako je v Celju? Kaj je novega?... Imate kaj slovenskega branja? Kako ste potovali? In še in še.

Po kosilu smo se živo pogovarjali o vseh vprašanjih, o problemih, delu in življenju na trasi.

«Športa imamo kar precej v naselju», je začel referent za šport, Janez. «Vsak dan imamo kakšno tekmo: včeraj smo imeli nogometni turnir, danes in jutri rokometni, nato zopet odbojkar-ske tekme itd. Ni nam dolgčas...»

«Tudi tečajev imamo v naselju kar precej», je nadaljeval referent za tečaje. «Ravno zdaj se bo pričel foto krožek, nato moto in nazadnje radioamaterski tečaj. Drugi tečaji pa bodo jutri...»

«To je že lepo in prav, ampak delovnišče nas drugega za drugim daje. Se tisti najbolj glasni, ki so ves čas zagotavljali, da so vajeni dela, si ogledujejo žuljave roke,« je skočila v besedo Karla ki je komandir druge čete. Tudi ostali brigadirji so ji pritrdili: ilovnatna zemlja, pa še mastna porvhu — to tudi niso mačje solze...»

Kljub temu pa jim dobre volje ne zmanjka. Vročina je edino proti čemer se borijo. Zadnje dni je bilo sonce tako močno, da so nekateri fantje in dekleta kljub »simpatično« rdeči. No, po nekaj dneih je bilo vse v redu: brez papirnatih kap in masti ne grejo na delovnišče, zdravniški negi postali nekam

Cas je hitel in prišel je trenutek, ko smo se morali posloviti. Se zadnji HO — RUK in želje: «Pozdravite starše, prijatelje in in jim povejte, da se dobro počutimo...» in vlak je odpeljal nazaj, proti Sloveniji, proti Celju.

Bili smo polni spominov, lepih in prijetnih, spominov na celjske mladince in mladinke, ki skupno z ostalimi mladimi ljudmi gradijo cesto Bratstva in enotnosti, cesto lepe prihodnosti. -jt

Stanje se izboljšuje MNENJE O...

NALOGA SINDIKATOV:

PREDVIDEVANJA, DELITEV, SAMOUPRAVLJANJE

V soštanjski občini je po podatkih nekaterih podjetij vidna prelomnica v dosedanjih težavah v proizvodnji in storilnosti. Čeprav to kaže šele za začetek izboljšav, je vendarle najboljši dokaz, da se kolektivni z vsoto resnostjo borijo za boljše uspehe, torej boljše gospodarjenje. V vseh podjetjih je opaziti tesnejše sodelovanje uprav, tehnične vodstva in delavsko samoupravnih organov, prav tako pa je sindikat tista sila, ki v podjetjih nastopa kot vezivo vseh. Tudi odnosi občina — podjetje so mnogo boljše in že najmanjše kritične stanje v enem ali drugem podjetju je resen signal za celotno komunjo, ki na ta način skupno rešujejo vsa vprašanja.

Eno izmed podjetij soštanjske občine, ki je v tej težki situaciji najuspešnejše, je »Galanterija« v Soštanju. V obdobju januar-maj so od 102,9 milijonov predvidenih ustvaril 104,3 milijone. V primerjavi s istim obdobjem lanskega leta pa so dvignili in dejansko že ustvarili večjo realizacijo za celih 16 odstotkov. Predsednica delavskega sveta tovarišica Rifljova nam je v razgovoru nakazala, kako so reševali probleme.

sindikata (Šlutej in Dolejši) povedala še nekaj zanimivosti.

— Našemu dobremu uspehu botruje dejstvo, da so se velike konfekcije začele zanimati za naše proizvode. V zadnjem času imamo vse več naročil. Važno pa je tudi, da se vse bolj oslanjamo na domače surovine — galalit iz Ptuja — kajti z uvozom ni ravno najbolj rožnato. Naše proizvode namreč posredno izvažajo, mi pa nimamo zato deviz.

Tudi z dopusti so težave. Premišljujemo o tem, da bi izkoristili kolektivni dopust v času polletnih obračunov, ker takrat navadno naročila za določen čas presahnejo, vendar pa moramo o tem še razpravljati.

V zadnjem času si prizadevamo, da bi prodrali tudi na zunanji trg in tako imamo pogovore s Kanado in Zapadno Nemčijo.

Informiranje je pravzaprav vsakdanja zadeva, vendar pa je v moji dolini to vprašanje še vedno nekaj hudo zasebnega. Ravno ta zasebnost pa nešteto krat povzroča precej vroče krvi ter nerazumevanja. (V opravičilo vseh moram povedati, da je stalno poročanje za tisk v moji dolini šele dobrih šest mesecev staro. Torej dete v povojih.)

O novinarjih je že tako znano, da imajo po 24 ur dnevnega časa za delo. Hudo raztegnjen pojim. Posledice 24 ur pa so zelo rade zamerljive. No, pa to ni ravno bistvo. Gre za delikatnejše zadeve.

Če se namerim v podjetje in se pogovorim s štirimi, petimi, prav kmalu srečam dobrega znanca, ki ti z interno zavogalno vzpodbudno kritiko da vedeti, da je preveč hvale o tem podjetju in da ve za hude napake, ki jih je baje na kupe! Pogotneš, dvomiš ali verjameš, običajno kreneš dalje, če avtentičnost ni vredna šilca

dobrega konjaka. Najbrž bi moral to preverjati. Tega pa nikakor ne! Zeliš posnemati krogokodiljevega čistilca zob? Baje se vsakomur ne obnese! Torej še vedno velja pravilo, da je previdnost mati porcelanskega zaboja!

To se ve, mar ni vedno ob tako delikatnih ugotovitvah moj prijatelj, ki je družbeno politični delavec in se spozna na izraz: situacija.

Pa navsezadnje tudi to ni najhujše, kajti poklic je takšen in v poklicu je človek pač plačan za delo. Torej na delo! Upoštevaj pa dvoje vestnih predpisov: Ne zaletavaj se v zobe! in: Pazi, da se kakšen zob ne razbije! tretji, ugriz na lastni koži pa spada v poklicno dolžnost. Kot vidite, je izpit za ta dva predpisa lažji kot za moped.

Seveda pa obstoja še ena spolzka pot. Zaviješ na občino in problemi se zvrste — pohlepno jih trpaš v novinarsko beležnico. To pa običajno vzvalovi dober del komunje. Vrstijo se avtoritativni namigi in prijateljski nasveti. Sem si kar mislim, da je z občine. To ni res! Ne drž! Veste, na občini imajo čisto drugačne podatke — napačne.

Torej je ugotovitev nekakšna — šel si na led, in to vdrgi. Kljub vprašanjem, pa še nisem dobil odgovora od znancev iz podjetij, kdo daje podatke občini. To je baje tako misteriozno, da bi celo nakladanje megle z vilami na voz bilo otlipljivejše. In kaj ti je storiti na teh ledenih sanicah — družbeni konglomerat obdelaš kongenialno: med diamantom hvalo vpleteš smaragdne otenke napak.

Baje pa je tudi to napaka! So pa še druge vrste očitki. Ni prav, če imaš dober vid, hujše pa je vsekakor imeti sluh in posluh, toda najspokakljivejša pa je logika, ki z arbitrom resnice vedno zaseka rano v samoljublje. Slednje pa je še tendenca in zanjo je toliko zornih kotov. Pred dnevi je nek novinar pohvalil podjetje, ki je zvišalo najnižje osebne dohodek na 15.000 dinarjev, pa je kar razumel, da so ga prejemniki teh dohodkov gledali postrani.

Se to: vsi vedo, da je papirnata dvodimenzionalna ploskev — po domače časopis — JAVNA TRIBUNA vseh za vse, iščejo pa najraje pravna pota slavnih prednikov Aberistov.

K. J.

-ik

AKCIJA ZA DEBELI RTIČ NE POTEKA NAJBOLJE

Na zadnjem zasedanju občinskega odbora Rdečega križa v Soštanju so v razpravi ugotovili, da je kljub uspehom vendarle še vedno preslaboten odziv prebivalstva, da bi postali člani te najhumanejše organizacije, prav tako pa je bilo premalo storjenega za prosvetljevanje vasi. V ospredje je najmočnejše izstopalo vprašanje finančnih sredstev, kajti tako tečaj kot manjše sanacije so možne le v okviru razpoložljivih sredstev. Se vedno je izstopalo tudi vprašanje pobiranja članarine, ki je problematično ravno v središčih, kjer to ne bi smelo biti. Tudi krvodajalcev je pre-

majhno število, čeprav so tisti, ki dajejo kri zelo požrtvovalni. Dva člana sta na zadnji krvodajalski proslavi v Velenju prejela zlato medaljo, pet pa jih je dobilo srebrno.

Nadalje so govorili o akciji Debeli rtič in ugotovili, da ne poteka najbolje, saj je doslej poslal zbrana sredstva le kolektiv Termoelektrarne Soštanj, ki pa je

daroval več, kot je prvotno sklenil. Ob tej najbolj humani akciji bi se prav sleherni moral zavestati, da lahko vsakogar od nas doleti nesreča, da bo ravno naš otrok iskal zaščite na Debelem rtiču, in vprašajmo se, s kakšno zavestjo bi lahko to terjali, če danes nimamo za to dovolj posluha.

-ik

V nedeljo -

1. turistični teden v Soštanju

Razumevanje

Člani kolektiva termoelektrarne Soštanj in Velenje bodo svoje dopuste preživeli v počitniškem domu v Selcah pri Crikvenici. Dom je zgradilo podjetje Obratovati je začel že s prvim majem. Čeprav dom nima prevlekljivih kapacitet, člani kolektiva sklenili, da bodo nekaj sob in weekend hišice oddali tudi članom tistih delovnih kolektivov v občini, ki nimajo lastnih domov. To pa so predvsem uslužbenec občinskega ljudskega odbora in prosvetni delavci. Takšna nesebičnost je hvale vredna in kaže na dobre odnose med kolektivni podjetji in javnimi uslužbenci.

-ik

ZAKLJUČNA AKADEMIJA

Pretekli petek so dijaki osnovne šole Miha Pintar-Toledo v Velenju izvedli izredno uspešno zaključno akademijo v kulturnem domu. Celotni program se je tekoče odvijal in vezal pevke ter recitatorske točke in improvizacije. Posebej so se odlikovali recitatorji-solisti, kar kaže na zredno kvaliteto delo recitatorskega krožka na šoli. Poseben užitik pa je bilo prisluhniti pevskemu zboru pod vodstvom tovarišice Erjavčeve.

Zal je tudi tokrat popolnoma odgovarjala propagandna služba, tako da si lahko med redkimi gledalci pogrešal celo starije nastopajočih se večji meri pa učitelje, od katerih se je akademije udeležil samo eden iz matične šole.

Takšen odnos do ustvarjalnosti naših najmlajših je nekorekten. Pozabljamo, koliko truda vlagajo dijaki, da bi nas razveselili, nikakor pa ne pozabimo tega, da bi jih igrali ob tej ali oni prilički. Program za akademijo je sestavila in kot vezavec vodila tovarišica Anja Matkova.

-ik

nalno sprejetje mladih rudarjev in slovo rudarskih upokoencev v Velenju.

-ik

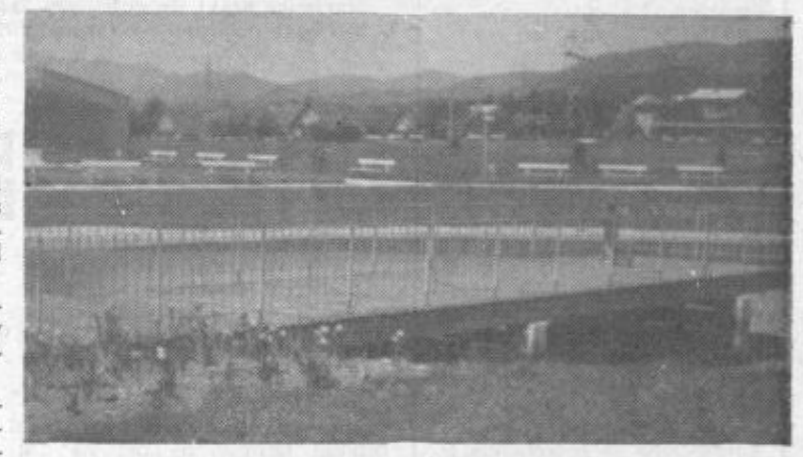
Še en moderen gostinski obrat več

Te dni je gostinsko podjetje »Sloga« v Soštanju pričelo z adaptacijo gostinskega obrata »Stara pošta«, ki je v Soštanju izredno priljubljen. Tako bodo pridobili še en moderen gostinski obrat več, medtem ko bodo zaradi neprimernih prostorov in lokacije po vsej verjetnosti ukiniti »Kmečki dvor«. Nov sodoben obrat bo imel tri prostore, od tega dve sobi in en prostor s sistemom samopostrežbe. Preurejeni vrtni prostor pa bo imel prostor za 40 gostov.

Podjetje je za adaptacijo dobilo okrog 6 milijonov dinarjev investicij, dodalo pa je 4 milijone lastnih sredstev.

Gostišče »Stara pošta« je v samem središču Soštanja in v neposredni bližini avtobusne postaje, obenem pa je ravno od tu izhodišče v bližnje lepe in priljubljene izletniške kraje, kot so Andrejev dom na Sentvidu, Fortenev in Graška gora.

-ik

Velenjski park je svojevstvena, čudovita zelenica. Kdorkoli ga je videl, ima zanj samo hvalo. Še večjo vrednost pa ima za domačine, kajti pred štirimi leti so ta prostor upravičeno imenovali »Zabja vasa«, dokler ni desetisoče prostovoljnih ur velenjskih rudarjev to močvirje spremenilo v najsodobnejšo mestno zelenico — v čudovit okras.

FRAN ROŠ: Spomini NA SRBIJO 1941 1945

Cuprijska slovenska kolonija se je v prvih tednih nenehno krčila. Pregonci so si iskali zaposlitve, ki naj bi njihovim družinam nudile vsaj skromen kruh in varnost. Najlažje je bilo državnim nameščencem, ki so bili večidel nameščeni kar v Cupriji, zlasti profesorji in železničarji. Nekaj Slovencev je sprejela tovarna sladkorna. Trije čevljarji so si uredili majhne delavnice, ki so bile hkrati kuhinje in spalnice njihovih družin. Celjana Petek in Sirec sta odprla mali bife »Dobra kapljica«, ki sta pohištvo zanj izdelala njuna prijatelja — sodnik

in solski nadzornik.

Več delavcev, tehnikov in obrtnikov je odšlo v Beograd, Vrnjačko banjo, Kraljevo, Despotovac in drugim v tovarne in rudnike, tudi v Banat. Kar 12 družin se je preselilo v italijansko okupacijsko cono Slovenije. Nekaj državnih nameščencev je dobilo namestitvene dekrete za razne kraje Srbije. Teže je bilo z učitelji, ki jih »srbska vlada« generala Nedića ni razvrstila po osnovnih šolah, češ da se ne bi mogli dovolj povezati s podeželskim narodom, ker

niso niti Srbi niti pravoslavne vere, vendar so te pozneje deloma sprejeli v finančno službo. Državni nameščenci brez službe pa so prejeli dve tretjini svoje predvojne plače kot »pomoč«, upokojenca pa pokojnine.

Zanimivo je, da je okupatorska oblast na Spodnjem Stajerskem preklicala izgon dveh družin, ki sta se iz Cuprije smeli vrniti v Maribor.

Tako se je prvotno število slovenskih pregnancev v Cupriji in najbližji okolici polagoma skrčilo na 124 oseb. Semkaj pa je prišlo nad 60 Slovencev iz ostalih transportov. Med temi so bili tudi pomorni begunci, ki so po prvi sovražni ofenzivi morali zapustiti požgani Zlatibor pri Užicu, vendar je bil del teh odšel spet dalje. Tako število pregnanih Slovencev v Cupriji nikdar ni padlo pod polovico prvotnega.

Njihovi koloniji se je z družino priključil književnik prof. Anoton Ingolič s transporta števil. 3. Nameščen je bil na gimnaziji, kjer so poučevali tudi Celjani prof. dr. Sirmšek, Mlinar in Modrijan, dočim je prof. Hojčič bil priznana pokojnina. Predsednik celjske »Soče«, organizacije priznanih in Primorske, 70-letni Jože Rakošček, je preko Bosne na lastno pest pribežal v Cuprijo.

Ze prve mesece je v naše vrste posegla smrt. Tako je že konec junija 1941 pri kopanju v Moravi utonil 17-letni obrtni vajence Pavle Breclj iz Maribora. Učiteljica Franja iz Laporja si je v mukah domotožja 28. avgusta sama vzela življenje. Od obeh se je kolonija poslovila na čuprijskem pokopališču.

Bližala se je jesen, ki ji bo sledila zima. Pregonci so prinesli s seboj le malo oblake in perila, čevlje pa komaj tiste, ki so jih imeli na sebi. A največja je bila skrb za otroke. Slovenci v Srbiji so organizirali okrog 30 svojih krajevnih odborov. Ilegalni odbor v Beogradu jih je povezal med seboj, vzpostavil pa je tudi stik z napredno Ljubljano. Prišel je zbirati denar in je kupil množice sukna platna, odev in čevljev ter jih po kurirjih razdelil kolonijam. Našli so se podporniki, tako npr. požrtvovalni Ante Tevž z Ljubnega, ki je imel v Beogradu lesno trgovino in je s svojo soporgo storil pregnanim rojakom mnoge usluge.

ŽENA · DOM · DRUŽINA

POČITNICE

Končno je prišlo nekaj lepih dni. Otroški vrišč na dvoriščih se stopnjuje, vse beži v hlad ob reke in potoke in vsi se veselimo počitnic, ki so zdaj vendarle tu.

Otroci so dobili spričevala. Zdjaj se postavljajo z lepimi ocenami in z darili, ki so jih dobili. Mi pa smo v skrbeh in si taremo glavo s tem, kam z otroki zdaj, ko ni ne pouka, ne učnih ur, temveč dolg dan, ki ga otroci sami ne bodo znali izkoristiti. Ali pa morda? Rešiti se vseh obveznosti in naigrati se do mile volje, to je prav gotovo njihov trenutno največji cilj.

To je razumljivo. Sola je nedvomno — ne glede na uspeh v njej — dolžnost, ki utruja. Zato so šolski prazniki potrebni, da se bo otrok spočil in nabral moči za naslednjo delovno razdobje. Dolžnost staršev je torej v tem, da svojim otrokom omogočijo take počitnice, ki bodo kar najlepše in predvsem — kar najbolje koristne. Prav je, da otrok vsaj za nekaj časa spremeni okolje, zrak, da odide v hribe, na morje ali kam drugam. To je koristno ne samo zavoljo njegovega telesnega razvoja, temveč tudi za njegovo vzgojo. Spoznaval bo nove kraje, nove ljudi, njihove običaje in podobno. Ne glede na to, kje bo oči mali preživel počitnice, pa moramo sestaviti za ta čas poseben načrt.

Rekli smo, da je prav, da se otrok te dni nakopa, nahodi in »zdivja« — nekoliko grobo povedano. S tem pa ne mislimo, da naj bo njegov dan sestavljen samo iz takih »prijetnih doživljanjev«. Če smo otroka vse leto na-

vajali na to, da nam je zjutraj pomagal pripraviti stanovanje, ali opoldne pripraviti mizo, tega tudi zdaj ne bomo opustili. Navadimo ga, da bo vstajal ob sedmih, ali najkasneje ob osmih, se umil, zajtrkoval, nam pomagal in šele nato igral. Tudi popoldne naj bo tako. Če bomo izbrali zanj tako delo, ki je njegovim letom primerno in mu večkrat pokazali, kako veseli smo, da je priden, bo kmalu pomagal brez godrnjanja. Za počitnice pa pripravimo otroku tudi nekaj dobrih knjig in mu posvetimo več časa kot sicer. Prazniki so priložnost, da svoj vpliv na otroka okreplimo in se jim tudi drugače približamo.

In sedaj nekaj besed o počitnicah tistih otrok, ki so prinesli domov spričevala s slabimi ocenami. Za starše je to prav gotovo zaskrbljujoč čas. Samo — ne pozabimo, da tudi otroku ni lahko. Ne bilo bi prav, če bi mu z več-

nim godrnjanjem in sitnostjo pokvarili vse praznike. Ponavadi s tem nič ne dosežemo. Bolje je, da se pozanimamo za vzroke njegovega neuspeha in jih poskušamo odstraniti.

Se enkrat: tudi otrok, ki ni uspešno zaključil razreda, mora imeti počitnice. Razdan mora najti čas za igro, za razvedrilo in šport, seveda pa tudi čas za učenje. Kakšno bo to učenje in kako dolgo bo, je odvisno od predmeta, ki dela otroku težave in sposobnosti. Samo nekaj naj drži kot pribito — čas za to mora biti točno določen in spremeniti ga ne smemo niti za minuto. Naj bo otrokova prva dolžnost.

In še to, sva res: imamo odrasli svoj praznik, imamo radi, če je vse okrog nas veselo. In zdaj imajo praznik naši mali.

Bodimo veseli z njimi!

Marjetica pravi, da ni lepšega kot sta sonce in voda. In prav ima! Naj bodo počitnice res takšne, kot so si jih otroci vse dolge zimске mesece želeli.

KAJ JE kozmetika

Kozmetika je nauk o lepoti uravnovešeni telesni in o sredstvih, ki jih rabimo, da to uravnovešeno dosežemo. Kozmetika ni samo nega kože, temveč je nega celotne osebnosti. S kozmetičnimi sredstvi skušamo napraviti telo prijetno, vendar pri tem vedno pazimo, da ne škodimo zdravju. Le zdravo telo bo namreč lahko z nekaj kozmetičnimi korekturami mnogo prikupnejše. Pri tem skušamo vskladiti in poudariti črte zunanosti, poteze ali barvo obraza in las, vskladiti celotno našo osebnost in človeka tako polepšati. Naloga kozmetike je še, da za čim dalj odvrne znake starosti.

Odstranjevanje bolezenske znake na koži, to je, zdraviti bolno kožo, ni naloga kozmetike. To nalogo opravlja dermatologija, posebna stroka medicine, ki se ukvarja s kožnimi boleznimi. Nekateri tudi mislijo, da je kozmetika nauk o lepotnih in šminkah in skrbi samo za ličenje obraza. Toda ni tako! Splošna osebna higiena je prvi in najvažnejši kozmetični pripomoček; brez nje bi kozmetike sploh ne bilo. Ker služi osebna higiena tudi zdravju, je dvakrat dobrodošla. Saj trdimo, da je lepo vse, kar je zdravo. Lepo je pa tudi vse tisto, kar nam pritegne oči in kar radi in z užitkom zopet in zopet pogledamo. Lepota in negovanost zagotovi samozavesten nastop, prilačnost in poglabita občutek zadovoljstva.

Ze tako majhna lepota hiba, kot je na primer pegavost obraza, lahko napravi iz živahnega otroka melanholično vase zaprto mladenko. Kozmetika ni danes več samo luksuz, kakor so sodili včasih. Prava nega je danes potreba vsakogar. Za to ne potrebujemo mnogo denarja, ampak predvsem dobre volje, malo več znanja in mnogo lastnega okusa.

Ne sama kuharice

TUDI PREHRANBENE SVETOVAVKE

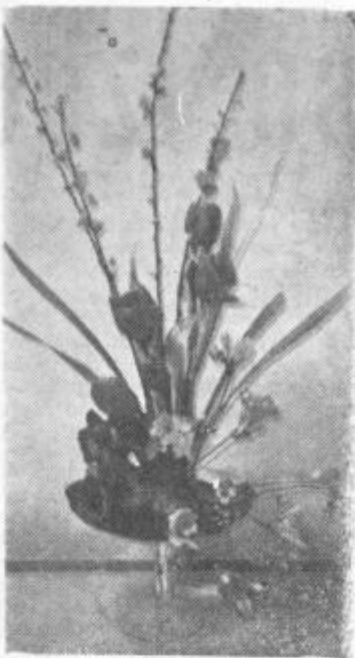
Pred družbeno prehrano se postavljajo obsežne naloge, ki so v tesni zvezi z izboljšanjem življenjske ravni, predvsem pa z izboljšanjem prehrane prebivalstva. Prehrana ne more biti in ni več vprašanje posameznika, temveč je splošno družbeni problem. Zdravje, delovna sposobnost in vitalnost ljudi so odvisni od pravilne in zadostne prehrane. Ta je tedaj ekonomsko važen dejavnik, poleg političnega in družbenega, ker omogoča zadovoljiv delovni učinek in zmanjšuje stroške za zdravstveno zavarovanje delovnih ljudi.

Nemogoče si je predstavljati, da bi zadovoljivo reševali prehranbeno problematiko brez strokovnih ljudi, ki so vodje kuhinj in ekonomski.

Te dni je na Zavodu »a napredek gospodarstva v Zalcu« zaključila skupina vodij obratov množične prehrane seminar, ki je trajal šest mesecev. Seminar je bil organiziran v sodelovanju z delavsko univerzo. Zal so na seminar poslali ljudi samo nekateri podjetja: Juteks iz Zalca, Tovarna nogavic in »Garant« iz Polzele. KG Latkova vas, Keramična industrija iz Libov, druga pa so vabilo spregledala.

Pri šolanju teh strokovnjakov ne gre samo za »kuhinje«, temveč predvsem za pripravljanje cenovnih, toda kvalitetnih jedil. S takimi seminarji bomo nadaljevali. Vse gospodarske in družbene organizacije naj skrb za človeka usmerjajo tudi v to, da se bo naš proizvajavec pravilno prehranjeval.

D. J.

CVETJE

Se tako preprost cvet je čudovit, pravijo. To bo menda kar res. Mi dodajmo samo še to, da ni vseeno kam in kako ga postavimo. Najlepša naraisa in najbolj dehteča vrtnica bosta izgubili svoj čar, če ju bomo postavili tja, kamor ne sodita. Mojstri za razvrščanje cvetja so Japonci. Tudi ta-le sopek je njihovo delo. V ploščat steklen, nekoliko večji kozarec, so položili drobno mrežico in vanjo zatakali tri visoke cvetoče češnjeve veje, nekaj precej nižjih tulpanov in še preproste rumene poljske cvetlice. Tak sopek lahko sestavimo tudi mi in če ga bomo položili na prostor, kjer ne bo bodel v oči, pa ga bo vendarle vsakdo opazil, bo naša soba veliko, veliko prijetnejša.

Tašča

V gozdnem hladu sem sedla v mehko travo in prislunila veselemu smehu otrok. Spomnila sem se otroških let, ko sem tudi sama s takšnim veseljem hodila v gozd nabirat borovnice. Smeh otrok je prihajal vedno bližje. Nekaj korakov pred mano sta obstala dva dečka. Njune velike oči so se vprašujoče zadržale name, zato sta tova sta se čudila, zakaj tudi jaz ne posežem po sladkih gozdnih sadežih.

Ogovorila sem ju. Led je bil prebit. Moje besede so jima vlije poguma, zato sta pristopila bližje. V rokah sta držala lončka z lepim vrhom nabranih borovnic. Ko sem ju pohvalila, kako pridna sta bila, sta mi ponosno pojasnila, da sta to nabrala v dveh urah. Toda, to še ni nič! Babica, ona nabere v dveh urah, dvakrat, trikrat toliko. Tako je pohvalil babičino spretnost starejši deček. Pristavil je še, da ima babica tako urne prste kot stroj. Da bi dokazala, da govorita resnico, sta babico poklicala. Čez nekaj časa se je prikazala izza gostega grmovja. V rokah je nosila veliko košaro. Ko jo je postavila poleg mene na travo, sem opazila, da v njej niso le lonci z borovnicami, temveč, da je ba-

bica vsak prazen kotiček napolnila s storži. Opazila je moj pogled. Nasmehnila se je in mi pojasnila, da so storži izvrstno kurivo. Naposled je sedla. Zvedela sem, da živi pri sinu in snahi in da sta oba zaposlena. Ona pa, ko prideta iz službe domov, sta navadno tako utrujena, da sta potrebna počitka, zato odpelje otroka raje zdoma, da je v hiši mir. Ta čas, ko rasto borovnice, izkoristi jo te spredeho v ta namen. Pozimi pride prav ta vitaminska hrana in še izdatkov je manj, če si gospodinja pripravi sama kaj za pod zob.

Sonce se je nagnilo v zatonu, ko sva se poslovili. Babici se je mudilo domov pripraviti večerjo. Kot da bi brala moje misli, je naglo pristavila, da gresta sin in snaha v kino. »Kaj hočete, nekaj razvedrila morata imeti, saj sta mlada.«

Ko je odšla in sem od daleč slišala glas njenih dveh vnučkov, sem se vprašala, če sta njen sin in snaha tudi tako pozorna do nje, kot je do njiju ona. In slednjic, ali ni morda tudi ta skrbna tašča v očeh nekaterih slabo prikazana? To bi bilo prav gotovo krivično!

MANEKEN

Te dni je izšla nova številka Manekena. Je sicer dvojna — za mesec april in maj — ni pa zato nič manj zanimiva kot ostale. Predvsem so nas v njej presenetili prikupni modeli za najmlajše in pa nekaj zelo lepih predlogov za visoko poletje. Maneken pa prinaša poleg tega tudi kozmetične nasvete in rubriko »Modni kurir«, ki je tokrat skoraj v celoti posvečena mladim dekletom. In še na bodoče mamice se je spomnil Maneken — posvetil jim

je kar vso stran. Iz Manekena smo za vas izbrali tale model. Obлека ima zanimivo krojenje hrbet in izrez, ki se odpira do pasu, je letos še posebno moderen. Spodnji del obleke je naguban v nezalike gube. V tej obleki bodo lepe predvsem tiste, ki se jim ni treba pritoževati zavoljo nič kaj privlačnega hrbita. Sicer pa je obleka zelo mladostna in pripravi smo, da bi se v njej prijetno počutile.

Celjski TRG

CENE PADAJO

Ze nekaj dni imamo na mizi vsako opoldne salato. Jemo jo tako, kot da bi hoteli zdaj nadomestiti vse tisto, za kar smo bili prikrajšani, ko je bila po petsto dinarjev.

»Zdaj je namreč po osemdeset,« mi je povedala mama.

Saj res, kako je bilo pravzaprav pretekli teden na trgu?

Tržnega nadzornika sem zagledala že od daleč.

»Po cenah vprašujete? No, padale so, padale. Cena solati je v zadnjih dneh padla od tristo petdeset na osemdeset dinarjev. Krompir je po petdeset, oziroma petinpetdeset dinarjev, nova čebula po sto dvajset itd. V preteklem tednu je bila tržnica dobro založena, le s korenjčkom in peteršiljem je bilo nekoliko slabše.«

»Kaj pa češnje?«

»So po sto dvajset, ali po sto trideset dinarjev. Ljudje zelo povprašujejo po njih in zasebni proizvajalci povpraševanje res ne bi mogli zadovoljiti. K sreči pošilja na trg veliko češenj družbeni sektor.«

»In ostalo sadje?«

»Jabolka so po sto trideset dinarjev, suhega sadja pa skorajda ni. Upajmo, da bo v kratkem vsaj svežega dovolj.«

Potem mi je povedal še to, da je bilo v preteklem tednu mnogo premalo perutnine, da je bilo torej zelo redkokdaj slišati kokodakanje in kikirikanje, da so jajca v zadnjih dneh postala spet zelo dragoceno blago — cena jim je namreč poskočila od dvajset na šestindvajset dinarjev, da je bilo dovolj mlečnih izdelkov in podobno.

Družbeni sektor je bil zelo dobro preskrbljen. Prodali so veliko češenj, graha in novega krompirja. Kaj hočete — smo pač željni svežih jedi. Samo tega si želimo, da bi jih bilo še več in po še nižji ceni!

Ker me je doma čakala spet solata, sem pohitela domov. Tokrat smo jedli tudi nov pečen krompir in ugotavljali, kakšna bo njegova cena prihodnji teden. Bomo videli!

-ij

DIETA pri sladkorni bolezn

Kljub velikemu napredku pri zdravljenju sladkorne bolezni je dieta še vedno temelj vseh teh prizadevanj. Toda čeprav bolniki s sladkorno boleznijo to vedo, se vendarle marsikateri ne ravna po zdravniških navodilih. Zgodijo se celo, da nekateri niti diete nimajo. Drugim se spet ne zdi vredno meriti hrano na »grame«, tretji pa dieto celo »dopolnjujejo« ali »popravljajo«. Res je, da so nekaj tega krivi tudi zdravniki, ki običajno bolniku povedo samo, katero hrano lahko uživa, katere pa ne, ne omenijo pa količin. Tako se lahko primeri, da bolnik ve, da ne sme na primer pojedti kocke sladkorja, lahko pa pojje pomarančo; le-ta pa marsikdaj vsebuje toliko sladkorja kot ga imajo dve do tri kocke.

Da bi bolniku s sladkorno boleznijo lahko odredili točno dieto, je treba najprej ugotoviti, kakšno količino sladkorja njegov organizem prenese. To lahko določi samo zdravnik. Če je odnos med vsebovanimi ogljikovimi hidrati in količino sladkorja v krvi in v sladkorju, ki ga telo izloči z mokroto, točno določen, se lahko predpiše dieta. Njen cilj je, da vzdržuje v bolnikovem telesu najugodnejše stanje, da preprečuje hitre spremembe, predvsem povečanje sladkorja v krvi itd. Pri zdravljenju bolnikov s sladkorno boleznijo moramo vedeti tudi to, da je dieta pri debelejših ljudeh seveda drugačna kot pri suhih. Debelejšemu bolniku je treba predpisati strožjo dieto — to se pravi, zmanjšati mu kalorično vrednost — bolniku pa, ki je droban, moramo določiti več kalorične hrane. Več »šans« za hitrejše ozdravljenje imajo suhi ljudje.

Največja nevarnost za bolnika s sladkorno boleznijo je uživanje pretiranih količin maščob. Te namreč pospešijo in povečujejo komplikacije bolezni. Večina dia-

betologov meni, da bolnik s sladkorno boleznijo ne sme na dan zaužiti več kot 70 gramov masti, debelejši pa ne več kot štrideset gramov. Niso pa si edini v tem, katera mast je zanje bolj primerna — živalskega ali rastlinskega izvora. Količina ogljikovih hidratov v hrani bi se morala gibati okrog 250 gramov na štiriindvajset ur. Dieta naj torej vsebuje tudi mnogo vitaminov (sadje, zelenjava). V primeru, da samo dieta ni dovolj, se moramo zateči k zdravilom, ki pa jih vedno predpiše samo zdravnik.

Se enkrat — v hrani naj ne bo sladkarj, vsebuje naj zelo malo maščob, količina ogljikovih hidratov pa naj bo enakomerno razporejena na ves dan. Bolnik naj ima šest obrokov, od katerih naj bodo trije sestavljeni iz sadja.

Razumljivo je, da se lahko teh pravil držimo le v grobih obrih. Vsak bolnik je poseben problem, ki ga lahko razreši samo zdravnik.

PRVA BRAZDA

Pozno je že. Urni kazalec se že pomika proti dvanajsti. Pred mano na mizi leži bel, še nepisan list papirja. Beseda kar noče nazaj. Moram nekaj napisati za razredni list! Moram!

Razredni list? Prva brazda? Kot kmet, ki orje brazdo za brazdo, dokler ni zorana njiva, se naši literarni prispevki, razne črtice, doživljaji, potopisi in pesmi dopolnjujejo v »Prvo brazdo«.

Ob tej »Prvi brazdi« se mi vsiljujejo mnoga vprašanja kako to, da smo se sploh odločili za razredni list? Kdo je bil pobudnik? Bomo zmogli nalogo, ki smo si jo zadali? Vprašanj kar noče

biti konec. Vzroki in odgovori zanje so težki, različni, veliko jih je. Najpomembnejši je vsekakor ta, da se kot razredna skupnost poobitno dovolj močni, dovolj spoštno ustvariti nekaj, kar bo samo naše. Iz te naše razredne skupnosti je kot svetla bakla iz skupnih src vzklikala naša »Prva brazda«.

Zdaj imamo nekaj svojega, nekaj, kar je samo naše. Imamo »Prvo brazdo«. Ta nas bo vodila in nas spominjala na začetne dneve našega ustvarjanja.

Janja Gombač, Celje, Ipavčeva 11

Laška občina praznuje

Glede na to, da je bilo področje laške občine predvsem pa zgornji del Rečice prav primerno mesto za ilegalno delo prvoborcev, se je na tem terenu že v prvi polovici 1941 leta zbralo precejšnje število organizatorjev oborožene vstaje. Med njimi so bili Vrnunč-Buzdo, Tone Grčar in drugi. Proti koncu 1941. leta pa se je na tem področju dalj časa zadrževal tudi Sergej Kraigher. Ilegalci so se preko zime naselili kar po kmetijah. Gornji pre-

del Rečice je nad eno leto bil osvobojeno ozemlje, kamor do druge polovice 1942. leta ni stopila noga okupatorja. Borci iz revirske čete so vodili stalne borbe in bili v nenehnem stiku z domačimi aktivisti. Izdelali so plan napada na rudnik, predvsem pa je bil njihov namen, da se polastijo razstreliva, ki jim je bilo nujno potrebno za miniranje objektov. Namen

borec Janez Butja, ki je padel pri napadu na rudniški konzum. Drugače je napad popolnoma uspel. Partizani so prišli ob tej priliki do zaželenega razstreliva, odpeljali precejšnjo količino hrane in tekstilnega blaga, »verksuci« pa so bili ob orožje, ki so se ga brez večjih težav polastili partizanski borci. V spomin na ta uspehi napad praznujejo občani občine Laško

tega napada je bil tudi, da bi prišli v rudniški konzum do živil, tekstilnega blaga, predvsem pa, da bi nemški industrijski straži odvzeli orožje. Po dobri predpripravi, saj je bil v dogovoru s partizani tudi sam stražar, je akcija na rudnik v noči od 1. na 2. julij popolnoma uspela. Napad so izvedli brez večjih izgub, edina žrtev je bil

od 1953. leta dalje vsako leto 2. julija svoj praznik, ki je vselej združen s kulturnimi prireditvami. Letošnje praznovanje bodo združili z Dnevom borca. Zato bo 4. julija dopoldne pri osnovni šoli v zgornji Rečici veliko partizansko slavlje, kjer se bodo zbrali nekdanji borci iz Rečice. Hrastnika in Liboj.

UTRINKA

Zasebni telefonski pogovori med službenim časom so postali že domala redni pojav, razen v podjetjih, kjer so to odločno obsodili. Morda se zdi, da gre za malenkost. Obračuni pa so pokazali, da gre za precej velike vsote; in ne samo da je zaradi telefonske tarife zapravljeno v zasebne namene denar podjetja. Zaradi pogostega telefoniranja se ustavlja delo, zaradi tega so zasedene linije, ki bi jih potrebovali za službene pogovore in podobno.

Zanimiv je primer, da so samo enemu uslužbencu v podjetju v enem samem mesecu zaračunali za preko 10 tisoč dinarjev zasebnih pogovorov. To pa so bili le registrirani pogovori — koliko jih je bilo še neregistriranih. Če to vsoto razdelimo na enoto pogovora ugotovimo, da je ta uslužbenc v enem mesecu porabil za zasebno telefoniranje kar preko 25 delovnih ur!? Komentar je res odveč.

Na zadnjem zasedanju odbornikov celjske občine so odborniki podrobno obravnavali poročilne izjave. Med njimi je bila tudi prošnja »Mesnin« za nakup hladilnih avtomobilov. Skupna vsota 33 milijonov za sedem hladilnih voz. Ker gre za večjo vsoto, je že svet za finančne hotel podrobno obrazložitev od Kmetijskega kombinata. Zal tega pojasnila do seje niso dobili. Odborniki so bili mnenja, da je njihova dolžnost, da podrobno vedo zakaj dajejo poročilo in do kolike mere je poročilo in kredit res potreben. Zaradi tega so prošnjo odložili in bodo o njej razpravljali na naslednji seji.

Pri tem so zanimiva tri vprašanja: Zakaj gospodarska organizacija ni podrobno pojasnila svoje zahteve, še posebej ker gre za potrebne hladilne vozove?

Zakaj spričo tega, da je potreba dokaj jasna, ni nekdo iz občine poklical vodilne osebnosti iz gospodarske organizacije, da zadevo pojasni — lahko bi potrebo pojasnil tudi na seji?!

Ali res ni oboje blizu birokratskemu obravnavanju resnih zadev?

V torek zvečer je bil v Gaberju zbor volivcev. Tokrat je bila dvorana stanovanjske skupnosti polna, a vendar smo med prisotnimi pogrešali še več neposrednih proizvajalcev, čeravno bi to bilo razumljivo, saj so na zboru obravnavali probleme, ki tudi njih zanimajo ali pa bi jih morali zanimati.

BARAKE, BARAKE...

Tudi tokrat so volivci s tega območja ostro zastavili vprašanje — zakaj še ni urejen problem barak, v katerih stanujejo ljudje v nevzdržnih pogojih. To vprašanje zastavljajo v delavskem naselju že dve leti in vendar problem še vedno obstaja. Dan pred zborom volivcev pa se je ta problem še zaostрил. Kajti v hudem naluvi prejšnji večer strehe barak niso več zdržale. Povsod je teklo v provizorna stanovanja, a tudi talna voda je prispevala svoj delež. Prebivavci so ob tem opozorili, da gre za ljudi in da bo vendarle treba zadevo človeško obravnavati. Kajti vsako izgovarjanje, da to ni v pristojnosti tega, niti onega je lahko »prepričljivo« izgovor, nikakor pa to ne more biti tudi opravičilo, da problem ni rešen. Nekdo je ob tem še posebej pojasnil, da dejansko obstaja pro-

DVE URI V DELAVSKEM NASELJU

blev v tem, da ima vsak »svoje«, da pa ne smemo pozabiti, da vsi sestavljajo komuno in da tako obstajajo tudi skupni interesi. In ti skupni interesi zahtevajo predvsem, da se podobni primeri rešujejo enotno, hitro in brez izgovorov. Gaberčani so hkrati zahtevali, da jim ustrezni organi na naslednjem zboru volivcev pojasnijo, kdaj bo ta zadeva urejena. V isti sapi pa so grajali nakup privatne hiše (hišo je odkupila občina), ker bi s tem denarjem lahko zgradili tri stanovanja. Ob tem je odbornik tega območja tov. Marinček pojasnil, da je o tem nakupu, ki bržčas ni bil potreben, razpravljal že občinski ljudski odbor in da bodo verjetno pogodbo razveljavili.

TOČA JE PRIZADELA PREDVSEM TO OBMOČJE

Toča, ki je v okolici Celja prizadejala precej škode, je hudo prizadela tudi to območje. Vrtine so domala uničene. Zaradi tega so menili, da bi morale

ustrezne komisije brez komplikacij ugotoviti dejansko škodo, seveda bo to laže tam, kjer so prebivavci zavarovali svoje posevke.

Delavci pa so menili, da po tem neurju dobiva oskrbovalno podjetje s sadjem in zelenjavo še odgovornejšo nalogo. Kajti elementarna nezgoda ne sme prizadeti oskrbe prebivavstva. V tem predelu Celja so si prebivavci večinoma sami pridelovali zelenjavo, sedaj pa so navezani na nakup. Poudarili so tudi, da bi bilo nesmiselno in zgrešeno, če bi ob tej elementarni nezgodi pustili obveljati pavšalno tržno pravilo — večje povpraševanje — višje cene!

Istočasno so tudi opozorili, da bi kazalo, če bi se nekdo v Celju zavzel, da bi vrtičkarji dobili hitro potrebne sadike. In sicer bi to morali organizirati takoj, prebivavcem pa preko radia ali časopisja sporočiti, kje lahko dobijo ustrezne sadike. S tem bi lahko temu predelu precej po-

Vaše vrstice

Neznanemu najditelju

Tovariš urednik!
V nedeljo, dne 3. junija, sem se v popoldanskem času vračala z dvokolesom iz Kozjega v Podgredo. V zavrtku, ki sem ga imela na kolesu, sem imela zloženo novo fantovsko obleko, ki sem jo pravkar dvignila pri krojaču. Ne da bi opazila, sem iz tega zavrtka zgubila hlače. Pred Podsredo me je prehitel avtomobil bele barve in s celjsko registrsko številko. Voznikov sopotnik se mi je iz avtomobila nasmehnil. Kasneje pa, ko sem zavitek popravljala in ko sem opazila, da v njem ni več

hlače, sem se zavedla, kaj je nasmeh pomenil. Mojo sluttjo (res samo sluttjo), je potrdila tudi neka žena, ki sem jo srečala, ko sem se vrnila po cesti nazaj. Dejala je, da je malo pred tem iz nekega avtomobila izstopil nepoznan možki in na cesti nekaj pobral. Prepričana sem, da me je voznikov sopotnik imel namen opozoriti na najdeno stvar, ker pa jaz nisem razumela. Zato prosim, da v rubriki, ki je namenjena bravcem Vašega lista, posredujete te vrstice, morda pa bodo le dosegle cilj — neznanega najdi-

telja izgubljenega dela obleke. Če mu hlače niso prav, ga prosim, da mi jih vrne!
Mara Kunst,
Podsreda 74

Čudne navade je konec

Obrtniki so doslej skušali na vse načine obiti predpise in odloke. Značilno in zanimivo je njihovo ravnanje v primeru, da bodo neke stroke obrti bilo v mestu dovolj ter občina ni izdajala ustreznih obrtnih dovoljenj. Tak primer je v Celju za avtoprevoznike in tudi za nekatere druge obrti. Ker ustreznega dovoljenja niso dobili v mestni občini, so preprosto prosili za dovoljenje v drugi. Nekaj se jih je prijavilo v žalski, nekaj pa drugje. Ker v teh občinah te stroke ali podobne ni bilo so jim dovoljenje izdali v dobri veri, da bodo koristili svojim občanom. Toda v resnici svojim občanom niso koristili. Škodovali pa so občini, kjer so ti obrtniki še naprej delali.

Toda te prakse je sedaj konec. Kajti pri izdaji obrtnih dovoljenj so v občinah navadno prezrli, da je eden izmed pogojev za izdajo dovoljenja krajevna pristojnost obrtnika.

M. I.

Lahko bi bilo boljše

Tovariš urednik!
V Laškem urejajo prostore za novo mesnico. Zdruga, ki je do nedavnega ta prostor zasedala, se je morala umakniti. Menimo pa, da z utesnitvijo združne trgovine problema laških potrošnikov niso rešili, saj prostori v katerih je ta trgovina sedaj, niso primerni. K temu pa se pridružuje še nova nevednost. Mesnica, ki je služila Laščanom zdaj, je bila premajhna in so zaradi tega kupci največkrat morali čakati v vrsti, ki se je vila v bližnjo vežo. Prav zaradi tega so si potrošniki želeli

spremembe. Toda, kot vidimo tudi ta moderno urejena mesnica ne obeta nič boljšega, celo slabše, saj vrsta bo segala prav na ulico in celo na križišče.

Mnenja sem, da ta zamisel ni kdo ve kako posrečena in bojimo se, da bomo čez nekaj let porabili spet znatna finančna sredstva za »novo in ustreznjšo« mesnico. Tudi v Laškem številu prebivalcev raste, nato ne bi smeli pozabiti!

O. O. — Laško

Šolstvo ni okrnjeno

Pred dnevi je bilo zasedanje sveta za finance občinskega ljudskega odbora v Mozirju, kjer so podrobno razpravljali o predlogu za znižanje občinskega prometnega davka na maloprodajo. Po daljši razpravi so menili, da je spričo zaostajanja razvoja trgovinskega omrežja v tej občini smotno, če se občina odpove odstotkom povišanega prometnega davka od lanskega leta. Zaradi tega so sprejeli osnutek predloga za znižanje občinskega davka na 4 odstotke. O tem je razpravljala tudi občinski ljudski odbor, ki je potrdil predlog sveta. Istočasno so spričo izpada dela proračunskih sredstev nekoliko spremenili tudi občinski proračun. Vendar pri tem niso prizadeli sredstev sklada za šolstvo.

V tem času so obravnavali tudi nesoglasja v Ljubnem. Posebna komisija v tem kraju upravlja prosvetni dom. Društvo Partizan pa bi rado imelo dom za svoje namene. Menijo tudi, da bi lahko uredili predvajanje filmov. Ko so o tem predlogu razpravljali, so bili mnenja, da bi občina le težko reševala take probleme, ki nastajajo zaradi nesodelovanja dveh društev. Razumljivo in logično pa je, da bi društva sodelovala. Zaradi tega so menili, da bodo krajevni činitelji — predvsem krajevni odbor SZDL — moral to zadevo urediti tako, da bosta obe panogi društvenega življenja imeli možnost razvoja in delovanja.

Gozdno gospodarstvo Nazarje gradi v Matkovem kotu gozdno cesto, ki bo dolga okoli 4,5 kilometra. Razen tega bodo v tem predelu tudi lovci zgradili svojo kočjo. Sodijo, da bo tako, razen gospodarske koristi ta dolinica tudi za turiste postala še mikavnejša.

Prekop partizanskih borcev

Komisija za ureditev partizanskih grobišč pri občinskem odboru ZB NOV v Laškem zaključuje s pripravami za prekop 10 neznanih partizanskih borcev, ki so bili do sedaj pokopani po gozdovih prostranega Jurklostra. Posmrtno ostanke borcev bodo spravili v žare nato pa jih bodo prenesli k spomeniku padlim.

CELJE IN VELENJE

Na zadnjih zborih volivcev smo slišali tudi kritične pripombe občanov zaradi neurejenosti okolice novih stanovanjskih blokov. Zdi se, je dejala udeleženka enega izmed zborov volivcev, da še res ničesar nismo naučili od Velenjanov. Tam so se potrudili, sedaj pa imajo urejeno okolje, kar je vsekakor prijetneje za stanovayce, na Otoku in v mestu okoli novih stavb. Zakaj bi čakali občinska sredstva, ko je potrebna le volja in lopata, je dejala!

Zlata poroka v Konjicah

Na matičnem uradu v Slov. Konjicah so pred kratkim zabeležili redek dogodek, in sicer zlato poroko, ki sta jo slavila 76-letni upokojenec Javornik Jurij in njegova leto dni mlajša žena Elizabeta. Zakonsko zvezo sta sklenila že dve leti pred drugo

svetovno vojno. Skupaj sta torej preživela dve svetovni vojni. Jubilar je bil v mladih letih zaposlen kot rudar, vsa leta pa sta živela v Spodnjem Grašovju pri Slov. Konjicah, kjer se je ženin tudi rodil. Ob tem jubileju jima je ljudski odbor poklonil poseb-

no diplomu, razen tega pa so jim čestitali še predstavniki društva upokojencev in pionirji iz otroškega vrtca. Oboji so jim poklonili še šopke cvetja in želeli da bi dosegla v skupnem življenju še mnogo zdravih in srečnih let.

magali, ne da bi za to potrebovali investicij — le dobre volje.

ALI IMAM PRAVICO?

Ali imam pravico sneti nekomu uro z roke, je vprašal starejši možakar — torej ali je res legalizirana tatvina? Ne, te pravice nima, kajti kazenski zakonik predvideva za kazniva dejanja ustrezne kazni. Zakonitost pa je nosilni stebel naše družbe — torej tudi vsakega prebivavca. Njegovo vprašanje je bilo sicer zgrešeno, vendar je njegova zgodba pokazala na dokaj čuden odnos do prebivavca.

Stari možakar je imel mali vrt. Ker je zemljišče bilo potrebno za gradnjo obrata družbene prehrane, so ga z buldožerji izravnali. V tem ni problem. Problem pa je v tem, da o tem moža nihče ni obvestil, da ni dobil ustrezne odločbe in da je za letos dobil še nalog za plačilo davka za to zemljišče. Ko je stopil na občino, tako je pravil na zboru volivcev, so ga pošiljali od vrat do vrat. Toda nikjer mu niso ničesar po-

vedali. Med pripovedovanjem je trpko povedal, da se človeku zdi, da imajo tam le preveč vrat.

PUSTIMO STARE NAPAKE, SMISELNO DELAJMO V BODOČE!

Natančno tako so poudarili na tem zboru volivcev delavci in delavke — prebivavci Gaberja. V tem predelu obstajajo še razne težave, ki jih bo potrebno odpraviti. Pri tem pa je potrebna nestrastnost. Podrobno so govorili tudi o naslednjih nalogah stanovanjske skupnosti, o prostovoljnem delu, o gradnji peš poti za stroke do šole na Dečkovi cesti in podobno. Pri tem pa so še zlasti poudarili, da bi pri tem morali delovati prav vsi prebivavci tega območja, kajti urejeno igrišče, steza in podobno bo koristilo vsem.

Na koncu velja pripomniti, da je prav čudno, da je na zbor volivcev v delavsko naselje prišel le njihov odbornik tov. Marinček. Pričakovali bi, vsaj po po-

zitivnih izkušnjah iz drugih občin zlasti pa iz izkušnje iz južnih krajev naše domovine, kjer se je to najbolje uveljavilo, da bodo občanom na vprašanje odgovarjali odgovorni ljudje iz občine, oddelka za gradbene in komunalne zadeve, odgovorni ljudje iz trgovine in podobno. Tako delajo drugje in tako tudi prebivavci lahko dobijo ustrezne odgovore na vprašanja, tako pa tudi postane razprava še smiselnejša, čut odgovornosti ljudi na vodilnih mestih pa krepkejši.

Ob tem je ena izmed udeleženk zboru volivcev dejala, da je tu tudi vzrok, da ljudje neradi prihajajo na zbor volivcev. Kajti kaj pomaga, če opozarjamo na posamezne pojave, če bi na te besede nihče ne reagiral. Istočasno pa vemo, je dejala, da tudi vodilni ljudje v Jugoslaviji opozarjajo na iste zadeve. Kje je potem vrzel, če ne vmes?

In res, če se spomnimo besed enega izmed odbornikov občinskega ljudskega odbora, na delavsko naselje Gaberje ne bi smeli gledati z drugimi očmi kot obravnavamo druge soseske.

Mile Iršič

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

France Lužnik - 50 letnik

različnejših področjih v prostem času. Zdjaj ga srečujemo kot planinca, potem kot člana najrazličnejših sindikalnih forumov, pa spet v različnih organih družbenega upravljanja in zlasti še kot dolgoletnega smučarskega funkcionarja. V minulih letih je žrtvoval veliko energije in prostega časa tudi za ureditev tabora celjske va-jenske mladine v Rovinju.

Njegov »konjiček« pa je prav gotovo smučarski šport. Celotno smučarsko udejstvovanje v Celju in okraju je vsa povojna leta združeno z njegovim imenom. In še zdaj stoji kot prizadeven in neutrudljiv delavec na čelu celjskega smučarskega kluba ter komisije za smučanje pri okrajni zvezi za telesno kulturo.

Izredna energija in prizadevnost ga spremljata tudi na poti poklicnih dolžnosti. Ze prvo leto po vojni je postal uslužbenec okrajnega ljudskega odbora v Celju in s tem politični aktivist. Pozneje ga je pot zanesla na oblastni ljudski odbor v Ljubljano. Po nekaj letih učiteljevanja — nazadnje na vavjenski šoli Borisa Kidriča — je pred enim letom sprejel mesto načelnika oddelka za napredek obrti in komunale na okrajni obrtni komunalni zbornici v Celju.

Cestitkam, ki so mu jih izrekli domači in prijatelji, se zdaj pridružujemo še mi — še veliko zdravih, srečnih in zadovoljnih let.

-mb

Cetudi sem se srečal z Abrahamom (včeraj, 28. junija, opomba pisca), je na pol v šali, na pol zares dejal slavljenev v krogu svojih športnih sodelavcev, nisem starec. Čil sem in zdrav...

Da, to je res, saj si Franceta Lužnika, drugače sploh zamisliti ne moremo. Kako bi si sicer za sprehod privoščil pot na Celjsko kočo, ali v zimskih mesecih dolge ture preko Mozirskih planin, Paškega Kozjaka in drugod. Zdravje — da bi ga spremljalo še dolga leta — in mladeniško razpoloženje pa kaže tudi drugod; v delu in še posebej v tistem, ki ga opravlja kot javni družbeni in politični delavec na naj-

JUGOSLOVANSKE PIONIRSKÉ IGRE

Razgibano delo

Za nami je dobra polovica pionirske aktivnosti, ki je v letošnjem letu posvečena telesni vzgoji mladih. Cetudi z delom okrajnega in prav tako nekaterih občinskih odborov Jugoslovanskih pionirskih iger ne moremo biti povsem zadovoljni, pa to ne drži za življenje v pionirskih odredih. Analiza dela v teh osnovnih organizacijah pionirske aktivnosti kaže na razgibano dejavnost, na številne prireditve in tekmovanja, na nekatere uspešne akcije za ureditev preprostih športnih igrišč in podobno. Skratka, v pionirskih odredih niso spali, temveč so več ali manj dosledno izvajali programe, ki so jih sprejeli na začetku Jugoslovanskih pionirskih iger v 1962. letu.

Cepprav so občinski odbori JPI sprejemali samostojne delovne načrte in seveda prav tako pionirski odredi ter jih prilagajali svojim potrebam in zahtevam, se je vendarle glavno delo odvijalo okoli tistega programa, ki ga je razpisal Zavod za prosvetno pedagoško službo ter ga v tej ali oni obliki izvajalo društvo učiteljev in profesorjev telesne vzgoje. Spričo tega je že dosednji potek Jugoslovanskih pionirskih iger dal nekaj zadovoljivih rezultatov pri zboljšanju šolske telesne vzgoje, pri jačanju materialne osnove te dejavnosti itd. Tako je tudi to pot šola postala središče aktivnosti v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger. Kolikor je ta ugotovitev nadvse zadovoljiva, pa preseneča dejstvo, da se telesnovzgojne organizacije ter nekatere občinske zveze za telesno kulturo niso vključile v to delo, iz katerega bi lahko potegnile največ uspehov. To je slabost, ki bi jo v naslednjih dveh etapah lahko odstranili in popravili. Zlasti partizanska društva bi morala v večji meri sodelovati pri izvajanju programa Jugoslovanskih pionirskih iger ter ga tudi sama sprejeti in vključiti v svoje redno delo.

Problem, ki tare večino osnovnih organizacij, zlasti pa še občinske odbore JPI, tiči v večnem pomanjkanju denarnih sredstev. Položaj se tudi v zadnjem času ni izboljšal, kvečjemu poslabšal, saj so znani primeri, ko so ljudski odbori zmanjševali dotacije tudi iz tega naslova. Nimamo sredstev, je refren, ki se je ponavljal iz ust predsednikov štirih občinskih odborov JPI, ki so se udeležili skupne seje okrajnega sveta za telesno kulturo ter okrajnega odbora JPI. Na žalost so na tem posvetu manjkali predstavniki JPI iz Slov. Konjice, Soštanja, Laškega in Smarja. Zaradi njihove odsotnosti je ostala slika dela JPI nepopolna.

Med prihodnje naloge, ki zadevajo zlasti občinske odbore JPI, sodi temeljita ocena pionirskih odredov po dveh etapah. Razen tega pa bi bilo prav, če bi občinski odbori JPI seznanili ustrezne politične forume, zlasti pa občinske odbore SZDL o dosedanjem delu, uspehih in težavah.

-an

NOGOMETASI VELENJSKEGA RUDARJA

Novi člani SLOVENSKE CONSKE LIGE

Izdatna zmaga (9:1) v prvi tekmi kvalifikacijskega turnirja za vstop v slovensko consko nogometno ligo je članom velenjskega Rudarja dovolila, da so si v povratnem srečanju z moštvom Bele Krajine lahko privoščili celo poraz 5:3. Tako je zaradi boljšega izkupička med danimi in dobljenimi goli eno izmed štirih razpoložljivih mest v povečani conski ligi pripadlo nogometšem iz Velenja.

Povratna tekma med velenjskim Rudarjem ter Belo Krajino v Crnomlju je imela dva zelo različna dela. V prvem so prevladovali gostje, ki so povedli 3:1, v drugem pa so povsem pre-

vladovali domačini, ki so zabili nič manj kot štiri gole in tako postavili končni izid 5:3 v svojo korist. Velenjčani so v drugem polčasu močno popustili, ker pač

Nad 300 tekmovalcev na drugih metalurških športnih igrah

Od včeraj pa do vključno ponedeljka, drugega julija, je športni park štorskih železarjev prizorišče drugih letnih metalurških športnih iger Jugoslavije. Po prijavah, ki so jih zbrali skrbni organizatorji zahtevnega tekmovanja, bo v nogometu, odbojki, rokometu, namiznem tenisu, kegljanju in atletiki nastopilo nad tristo tekmovalcev, članov delovnih kolektivov železarov iz Smederevega, Ilijaša, Nikšiča, Zemuna, Jesenic, Raven in Stor.

Štorski železarji so se za to prireditve dobro pripravili ne samo v organizacijskem pogledu, temveč tudi v tem, da so do tega časa opravili vsa dela pri ureditvi nekaterih športnih objektov in igrišč. To velja tako za tristezno kegljišče, ki so ga že v soboto izročili namenu, nadalje za novo telovadnico ter igrišča za rokomet, odbojko itd.

dr. M.

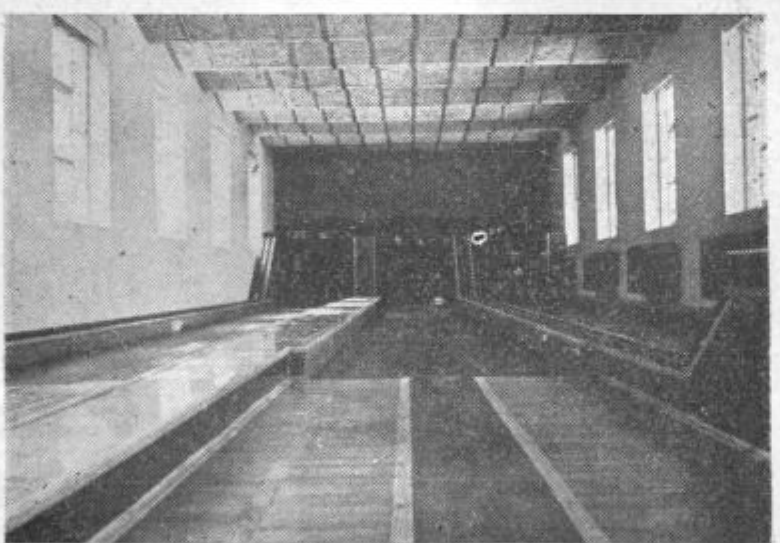
PLANINSKI KOTIČEK NA ZASAVSKO GORO

Sicer precej oddaljena, a vendar lepa in zanimiva je izletna točka na zasavski planinski transverzali, Zasavska gora (849 m).

Z jutranjim vlakom se iz Celja odpeljemo do Save. Takoj za postajnim poslopjem je kažipot za dobro markirano pot, ki pelje skozi naselje Leše. Pot je v prvem in zadnjem delu nekoliko strma, drugače pa vodi skorajda ves čas po ravnem, skozi gozdove in preko pašnikov z razgledom daleč tja proti Ljubljani.

Po slabih dveh urah hoje pridemo do vrha Zasavske gore, kjer stoji poleg cerkve tudi precej prostoren planinski dom, ki ga oskrbuje planinsko društvo v Zagorju. V domu je okoli štirideset ležišč.

Vračali se bomo preko Izlak, kjer se lahko še okopamo in okrepčamo v kopalški restavraciji. Tu pa si lahko ogledamo še razvaline izlaškega gradu.

V ŠTORAH SO DOBILI NOVO TRISTEZNO KEGLJIŠČE

Otvoritev novega tristeznega kegljišča v Štorah v soboto popoldne združili z lepo proslavo, na kateri so dobili ustrezno in zasluženo priznanje vsi tisti, ki so mesece in mesece delali pri gradnji tega pomembnega športnega objekta in ki so žrtvovali precejšnje število prostovoljnih delovnih ur. Tako so Store dobile objekt, ki bo v mnogočem zmanjšal stisko na edinem celjskem kegljišču Ingrada, razen tega pa prinesel domačinom novih pobud za športno in rekreativno udejstvovanje.

O gradnji tega objekta, o prizadevanju domačih prostovoljcev ter štorskih železarjev so na svečanosti govorili tovariši Rukavina, Srečko Krajnc, Filipič, pa tudi predsednik krajevnega odbora Ivan Trnovšek, ki je kegljišče izročil namenu. Iskrene čestitke pa sta graditeljem novega objekta izročila še Stane Klemenčič v imenu Okrajne zveze za telesno kulturo, oziroma komisije za kegljanje ter Avgust Likovnik v imenu Zveze kegljaških športov Slovenije. Slednji je svečanost izkristil še za to, da je izročil kegljaški sekciji štorskega Partizana Kovinarja ter dolgoletnemu delavcu na tem področju tov. Filipiču diplomu republiškega odbora.

Novo tristezno kegljišče v Štorah posrečeno dopolnjuje celoten športni park, ki zajema nogomet-

Plavalna šola Neptuna

Vodstvo plavalnega kluba Neptun se je tudi letos odločilo za organizacijo plavalne šole za neplavalce. Vle-ta bo z rednim delom, ki bo trajal tri tedne, začela v ponedeljek, 2. julija. Šola, v katero vabimo zlasti otroke, bo vsak dan od 8. do 10. ure popoldne v bazenu ljudskega kopališča ob Ljubljanski cesti. Vpisnina oziroma šolnina znaša 700 dinarjev; prijave zanjo pa sprejema blagajna kopališča.

Nogometasi na odmoru

Prejdnjo nedeljo je bilo končano okrajno prvenstvo v nogometu. Velenjski nogometasi, ki so si priborili naslov okrajnega prvaka, so medtem že uspeli tudi v kvalifikacijah za vstop v slovensko consko ligo.

Tekmovanje je bilo zanimivo in napeto vse do predzadnjega kola, ko so si Velenjčani že zagotovili prvo mesto. Sicer pa so bile kakovostne razlike v tej ligi precejšnje, sicer bi med prvimi in poslednjimi ne ostale kar 36 točk razlike. Razred zase so predstavljali igralci z Velenja, nadalje Olimp ter Koviran iz Stor.

V zadnjem nepopolnem zavrtljaju so bili doseženi naslednji rezultati: Zreče-Smarno ob Paki 0:5, Store-Soštanj 4:0, Vransko-Konjice 2:7, Olimp-Rogatec 7:1 ter Nazarje-Zalec 4:2.

»13. Maj« in Grom

Takoj po otvoritvi novega tristeznega kegljišča v Štorah, se je začelo tekmovanje devetih ekip v borbenih partijah, razen tega so nastopili tudi posamezniki v disciplini 200 lučajev.

V ekipnem tekmovanju (borbene partije) so izredno lep rezultat ter prvo mesto zasedli kegljači »13. maja«, ki so podrlj kar 433 lesov. Zanimivo je, da je bil član tega moštva Batistič prvi tekmovalac, ki je na novem kegljišču z enim lučajem podrlj vseh devet kegljev. Ostale ekipe so se zvrstile takole: 2. ZKK Celje 375, 3. Ingrad 350, 4. Klavdivar 346 itd.

Nekaj odličnih rezultatov pa so postavili tudi posamezniki, ki so se pomerili na 200 lučajev. Med njimi je zmagal gost in državni prvak v kegljanju Leo Grom, ki je podrlj 903 lese. Na ostala mesta so se uveljavili: 2. Vanovšek 878, 3. Likovnik (Ljubljana) 873, 4. Jože Lubej 873, 5. Smon 865, 6. Zagorec 830, 7. Srečko Krajnc 813, 8. Ciril Lubej 807, 9. Ivo Krajnc 802 itd.

J. L.

Celjski hokejisti na travi v Zagrebu

Ogled meddržavne tekme v hokeju na travi med Jugoslavijo in Italijo (tekma se je končala z zmago Italijanov 1:0) so člani HDK Celja izkoristili še za prijateljsko tekmo z moštvom zagrebškega Maratona. Cetudi zavzema Maraton drugo mesto na lestevic zagrebških moštev v hokeju na travi, so goste iz Celja premagali komaj z najtesnejšim rezultatom 1:0. Z malo več sreče pa bi Celjani lahko zabeležili ne samo neodločen izid, temveč tudi zmago, saj so bili boljše predvsem v drugem delu igre.

Tudi javne službe

V ponedeljek popoldne so člani okrajne komisije za izvajanje akcije »državljan-uprava« pod vodstvom svojega predsednika Franca Svetine ocenili dosedanje delo ter sprejeli nekaj smernic za razširitev akcije tudi na ostale javne službe, kot so zdravstvo, socialno zavarovanje, posredovalnica za delo, PTT, železnica itd.

NA NASLOV MESTNE VRTNARIJE

Okoliško pokopališče v Celju nudi v tem času nelepo sliko. Nepokošena visoka trava, neočistišeni grobovi, ki jih zaradi visoke trave ni možno čistiti, s plevalom preraščena pta in še marsikaj drugega, so značilnosti zunanje podobe tega predela celjskega mesta. Mestna vrtnarja, ki ima nalogo skrbeti za celjska pokopališča, bi lahko te nerednosti odstranila, če je tako stanje žaljivo za svojece, ki imajo grobove na tem pokopališču. Pred nekaj leti je pogrebni zavod pobral visoke pristojbine za vzdrževanje tega pokopališča, zato bi bilo prav, da bi bilo pokopališče v redu vzdrževano.

M. C.

KRONIKA NESREČ

Viktorija Čuden iz Lopater ter Jože Oset iz Nove vasi pri Sentjurju sta padla s kolesom. Medtem ko si je Čudnova poškodovala nogo, si je Oset glavo. — Marija Lipce iz Celja je padla in si poškodovala glavo. — V Cinkarni si je pri delu opekeli nogo Nikola Latinović. — Jože Njivar iz Zaleca se je zastopil s solno kislino. — Martin Hauptman iz Babnega je padel z motorjem ter se poškodoval po glavi. — Pri padcu si je poškodoval roko in nogo Franc Panežič iz Zaleca. — Jurij Zimšek iz Pečovnika je padel z drevesa in si nalomil rebra. — Pri delu okoli traktorja se je poškodovala Helena Lobnikar iz Grajske vasi.

Gibanje prebivalstva

V čnu od 18. do 24. junija je blo rojenih: 21 dečkov in 17 deklic.

Poročili so se: DROFENIK Jožef, učitelj in KOSTOMAJ ANA, medicinska sestra, oba iz Celja. LEGAT janko, abs. str. fakultete z Spodnjih Hoč in OBRAN Marjeta, učiteljica iz Maribora. DOBNIK Anton, poljedelec iz Letuša in PRESENIK Ana, gospodinja iz Gornjega grada. ZAZJAL Martin, delavec iz Brče in BRZDOVNIK Marija, poljedelka iz Benzenkovega Bukovja. PETKOVSEK Michael, uslužbenec iz Celja in BOKAL Ida, predica iz Litije. LEDNIK Bratko, elektrotehnik in PAVSEK Bratko, uslužbenka, oba z Celja. HOCVEAR Stanko, tapetnik iz Celja in KAMPEL Marija, knjigovodkinja iz Babnega. TURK Stefan, finomehanik in BOSNAR Marija, pom. kuharica, oba iz Celja. MAKUC Vilibald, kovinostrojar iz Stor in CATER Ivana, delavka iz Rifiška.

Umri so: ČRETIK Janez, posestnik iz Podgorja, star 71 let. KOZUH Jožef, r. z. ZIDANSEK, gospodinja iz Vrhov, stara 75 let. CATER Terezija, r. DOBOVIŠEK, gospodinja iz Male Pirečice, stara 74 let. LOČIČNIK Jožef, želez. zavržar iz Gorenjega, star 24 let. HERMAN FRANC, dentist iz Zaleca, star 50 let. MASNEC Terezija r. PLEVNJAK, gospodinja iz Sotlanske poljane, stara 64 let. LESJAK Robert, otrok iz Velenja, star 5 dni.

Daj, občina, daj!

Smo v času razgovorov z občani. Spet se bližijo želje po tem, onem in tretjem. Občina to, občina ono. Prav je. Marsikaj je treba in za vse na žalost tudi ni sredstev.

Kaj pa tale posnetek? Ali tako svetlobno telo na javnem prostoru nič ne stane? Kaj je mislil tisti, ki je vrgel kamen, zamahnil s palico? Eh, saj to je družbeno, občinsko, ali celo državno. Dobrih pet tisočakov bo terjala posledica početja neznanega storilca. Tu peč, tam peč, pa deset in desetini tisočakov. Razbite svetilke, polmoljena drevesa, poškodovani prometni znaki, nesnaga na cestah, zravnane klopi. Oh, to je občinsko. Na sestankih pa: Daj, občina, daj!

Brezskrbna in čudovita je igra otrok

Mladi igralci

Dramski krožek I. osnovne šole v Velenju je pred dnevi dal v kulturnem domu predstavo Linhartove veselolige »Zupanova Micka« in krajši odlomek iz Molierovega »Tartufa«. Polna dvorana na obeh predstavah je pokazala na izredno priljubljenost mladih igralcev, ki so si že v dveh prejšnjih predstavah zagotovili ljubezen gledavcev. Tudi tokrat so navdušili poslušavce. Čeprav je bila v »Zupanovi Micki« v mnogih scenah preočita nevezanost govora s kretnjami in izrazom, so nekateri, predvsem »Glažek«, uspeli z odlično interpretacijo. Sproščeni smeh gledavcev pa je bila velika nagrada za naše mlade igralce, ki bi jih ka-

zalo čimprej vključiti v vrste mladinskega odra »Svobode«.

Igravsko zrelejši in zahtevnejši je bil odlomek iz »Tartufa«, ki so ga s čudovito jezikovno in igravsko sprostostjo odigrali Svetlana Blaženka, Demšar Milenka in Naglič Vladko. Tako uspele kreacije in dovršenost odrskega jezika, kot so ga pokazali slednji, daje prav resne pomisleke ob dolgoletnih duhamornih razpravah: »Kdo bo igral, če ne mi?«, ki jih srečujemo v vrstah naših vrhunskih amaterjev.

Menim, da je čas, da se vrata Svobode odpro na stečaj vsem mladim talentom in da jim izkušeni amaterji nudijo vse svoje znanje.

VSE KAR
RABIŠ, DOBIŠ
POD ENO STREHO
ZATO V
VELEBLAGOVNICO

TRANINA GALANTERIJA
Ljudski magazin
CELJE

Lepo, a nevarno

Vroči junijski dnevi privabljajo vse večje število izletnikov in kopavcev na velenjsko jezero, ki je v letošnjem letu izredno lepo urejeno. Obnova gostišča »Jezero« in prenovitev vrta je že do zdaj napravila lepo okolico še priljubljenejšo za izletnike, katerih število je od prvih dni junija dnevno prešlo preko tisoč. Samopostrežna kioska ob velikem jezeru in v gozdu ob malem jezeru nudita gostom hitro in ceneno postrežbo. Zal pa še vedno ni prepotrebnih slačilnic. Nujno bo, da bo podjetje »Paka« le-tim čim prej uredilo, kajti ob takšnem navalu so prava nujna.

Kljub vsem lepotam jezera pa

je žalostno dejstvo, da je letna bilanca jezera tri do štiri žrtve — utopljeni. Vse premalo je varnostnih mer ali vsaj opozoril, kajti velenjsko jezero ima svojevrstno figuracijo dna, ki je izredno varljiva.

Nizko ravno dno ob obali se nenadoma strmo prevesi v 8 do 10 metrov globoke prepače in to zavede neplavalce, da si v veri največje varnosti drznejšo storiti usodni korak.

Zadnja nedelja je bila kronana z novo žrtvijo, 34 let starim delavcem Kovačičem, ki je sredi številnih kopavcev potonil in mu tudi požrtvovalna pomoč neštetihi ni več pomagala.

HMEZAD, zadržno trgovsko podjetje za izvoz hmelnja, Zalec
proda
zaradi ukinitve pomožne službe
TOVORNI AVTO znamke Steyer-diesel, nosilnost 4 tone z rezervnim strojem, v dobro ohranjenem stanju.
Ogled v podjetju vsak delavnik od 8. do 14. ure.

Komisija za štipendiranje pri HMEZAD, Zalec
razpisuje
štipendijo za študij na Višji komercialni šoli, Maribor, oddelek za zunanjo trgovino.
Prosvitci naj vložijo prošnje z življenjepisom na naslov podjetja do vključno 7. julija 1962

LESNO PODJETJE CELJE LAVA
razpisuje več prostih delovnih mest
parketarjev
Plača po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov oziroma po učniku.
Nastop službe možen takoj ali po dogovoru.
Ponudbe pošljite na upravo podjetja.

Dom oddiha za borca na Svetini

Na dan borca 4. julija se bodo člani ZB NOV iz Stor ter bližnje in daljnje okolice zbrali na eni najlepših izletniških točk med Javornikom in Svetino. Pristostovali bodo otvoritvi Vrnčevega doma, to je dom oddiha za člane ZB NOV, imenovan po prvem komandantu prve celjske čete sredi gozdov, kjer so vsa štiri leta okupacije partizani bili ogorčen boj z okupatorjem, stal prijazen dom, kamor bodo hodili na oddih preživeli borci in žrtve fašističnega nasilja.

zote in se z vsemi silami vrgli na obnovo in izgraditev doma. V tem lepo urejenem domu naj si poiščejo nekaj dni oddiha. Tu naj v času oddiha obujajo spomine na slavne dni naše zgodovine, naj se veselijo uspehov v povojni graditvi in se pripravijo za nove napore pri izpolnjevanju vsakdanjih nalog. V domu bo 16 postelj, kuhinja, udobna dnevna soba — klubski prostor, na razpolago pa bodo tudi prhe za umivanje in osvežitev. Dom leži na krasni razgledni točki, v bližini železniškega postojniškega doma. Iz doma bodo gostje lahko odhajali na krajše pa tudi na daljše izlete, v Breze, Laško, Sentjur in drugam. Otvoritev doma bo ob 10. uri dopoldne.

R. U.

Dom je zgradila ena najprizadenejših organizacij ZB NOV, krajevni odbor ZB Store, da bi se tudi na ta način oddolžila tistim, ki so preživeli vojne gro-

OBJAVE IN OGLASI

KINO

KINO »UNION«
do 30. 6. 1962 — DEKLE S KOVČKOM italijanski VV film
1. 7.—4. 7. 1962 — SVET PONOCI italijanski barvni Csc film
5. 7.—8. 7. 1962 — RIFIFI PRI ZENAH francoski film

KINO »METROPOL«
do 30. 6. 1962 — BELI SEIK italijanski film
1. 7.—4. 7. 1962 — GREH MLADOSTI francoski film

LETNI KINO
do 30.—5. 7. 1962 — COLNARJI Z VOLGE francoski barvni Csc film
4. 7.—8. 7. 1962 — TRIJE NASILNEZI ameriški barvni Csc film

KINO »SVOBODA« SEMPETER V SAV. DOLINI

30. 6.—1. 7. 1962 — IMITACIJA ŽIVLJENJA — ameriški barvni film
4. 7. 1962 — NE UBIJAJ — jugoslovansko-francoski Csc film
5. 7. 1962 — PRIJATELJ GANGSTERJEV italijanski film

PRODAM

PRODAM, otroški voziček (italijanski model). Slamnik Ivan Otok 11 Celje.

KOMPLETNO SPALNICO, KUHINJSKO OPREMO, železni štedilnik in radio »Philips« poceni prodam. Breznik, Celje — Mariborska 137.

TOPOLINO Cc prodam. Crnova št. 34 Velenje.

ZIDAN STEDILNIK Z BAKRENIM KOTLOM — 10.000 din — prodam. Golob, Celje, Zg. Hudinja (Bernekarjeva 10).

STRISOBNO KOMFORTNO STANOVANJE v centru mesta prodam tudi podjetju. Informacije pri Adamič H. Celje, Stanetova 21.

MAJHNO POSESTVO S HISO, gospodarskim poslopjem, sadovnjakom in cca 1 ha zemlje na privlačni legi v Sav. dolini blizu Celja se prodaja. Ponudbe na oglasni oddelek pod »najugodnejši ponudnik«.

MOTOR »SAKS« 98 ccm starega tipa in motor »MOTOSCHAKOSCHE« 500 ccm s priklopcem, obo v dobrem stanju prodaja Vidmar Ivo, Gornja vas 8b, Prebold.

ZELO RODOVITNO ZEMLJIŠČE z lepim vinogradom, sadonosnikom cca 9 ha v Lesičnem prodaja Maha Cecilija, Piljštanj 51.

KOMPLETNO SPALNICO, mehki les in volneno posteljnino vložke prodamo. Vrtna 1, Celje.

DOBRO OHRANJENO KUHINJSKO OPREMO poceni prodam. Stepan Martin, Copova 11, Otok, Celje.

OSTRESJE KOMPLETNO Z OPEKO 7 x 12 prodam. Koželj Jože, Partizanska 51, Celje.

STANOVANJA

OPREMLJENO SOBO ISCEM V CELJU. Plačam dobro. Naslov v upravi lista.

MENJAM DVE SOBI IN KUHINJO z velikim vrtom v centru Rogatec za sobo in kuhinjo v centru Celja. Grubelnik Henrik, Rogatec 41.

DVA ZDRAVSTVENA USLUZBENCA izšeta samsko stanovanje v Celju. Naslov v upravi lista.

OPREMLJENO SOBO NUDIM ženski srednjih let za pomoč v gospodinjstvu. Grezeli Jožica, Opekarska 3, Celje.

OPREMLJENO SOBO v centru mesta išče nameščenec srednjih let, nudi ugodne pogoje. Naslov v upravi lista.

MEBLIRANO SOBO ODDAM solidnemu samcu. Naslov v upravi lista.

IZLETI PO JUGOSLAVIJI
1. 9-dnevno potovanje po JUGOSLAVIJI — odhodi vsak ponedeljek v juliju, avgustu in septembru.
2. 4-dnevno potovanje v DERDAP — prijave do zaključnega števila.
3. 6-dnevno potovanje v OHRID — prijave do zaključnega števila.

IZLETI V INOZEMSTVO
1. 5-dni z JAT-ovim avionom v SSSR — Kijev, Leningrad in Moskva, prijave do 15. avgusta 1962, zahtevajte program v poslovalnici.
2. 7-dnevno potovanje v PARIS — LONDON, prijave do 1. septembra 1962.
3. 7-dnevno potovanje v KAIBO — ATENE, prijave za 1. grupo do 1. 8. 1962, za 2. grupo do 1. 9. 1962, za 3. grupo do 1. oktobra 1962.
4. 8-dnevno potovanje v ISTAMBUL — SOLUN, prijave do 20. julija 1962.
5. 6-dnevno potovanje v AVSTRIJO — ŠVICO — ITALIJO, prijave do 15. julija 1962.

6. 6-dnevno potovanje v ITALIJO — FIRENCE, RIM, NAPOLI, POMPEJI, prijave do 10. julija 1962.

7. 6-dnevno potovanje po avstrijskih in italijanskih DOLOMITIH, prijave do 10. julija 1962.

Izleti, ki jih prirejamo po domovini in v inozemstvo, postajajo iz leta v leto popularnejši. Število udeležencev na njih nenehno narašča in prav to nam je pri sestavi programa izletov naložilo dolžnost, da ga dopolnimo z nekaterimi zanimivimi novostmi.

Poslužujte se vseh turističnih uslug, ki Vam jih nudi in se priporoča KOMPAS, Celje

OBJAVE

OBJAVA O JAVNEM NATEČAJU

1. Vojna pošta 1693 Celje, razpisuje javno licitacijo na podlagi katere prodaja košnje sena in otave na vojnem zemljišču Bežigrad.

2. Javna licitacija se vrši ustmeno v Bežigradu na travniku, dne 2. 7. 1962 ob 9. uri.

3. Prednost nakupa imajo združena podjetja, ekonomije, nato pa zasebniki.

Iz pisarne Vojne pošte 1693 Celje

OBJAVA O JAVNEM NATEČAJU

1. Vojna pošta 1693 Celje, razpisuje javni natečaj na podlagi katerega daje v zakup vojno kantino v kasarni Narodnega heroja »Jožeta Meniha-Rajka« v Celju.

2. Javni natečaj se vrši ustmeno v kantini navedene vojne pošte, dne 5. julija 1962 ob 9. uri.

3. V poštev za javni natečaj pridejo gostinska podjetja, za njim pa zasebniki.

Iz pisarne vojne pošte 1693 Celje

ZAHVALA

Ob britki izgubi naše ljubljene hčerke in sestre

SON DANICE

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo spremlili na zadnji poti, vsem darovalcem cvetja in vencev, prav lepa kralja kolektiva »Volna Laško« za vso pomoč in organizacijo pogreba, godbi Rudnika Laško, pevskemu zboru ter vodstvu STS Kranj za poslovilne besede ob odprtem grobu.

Laško, Celje, Gradec, 25. 6. 1962.

Zalužca mama Zofija, brat in sestri ter ostalo sorodstvo.

RAZNO

Zelim sestanek s prijateljem — resno. Nujno iščem posojilo 500.000 din, proti lepi nagradi, da lahko pri upravi listam. Naslov v upravi lista.

Oddamo košnjo sena in zakup. Informacije Olopevalno in turistično društvo Celje, Titov trg 3.

Namesto venca za pokojnega LESAR Matveža iz Ruš, darujem Rdečemu križu Celje 2.000 din. Franc Koren, Arja vas. Izgubil se je črno-beli foxterier. Sliši na ime NIKI, Vrnite ga proti nagradi na naslov — Cesta v Laško 33 ali sporočite naslov.

SIVKA

SIVKA Amalija — gospodinja v Pečovju št. 2, p. Store, obžalujem žaljivke, ki sem jih raznašala o KOPRIVCI Vidi, uslužbenki v Siorah in izrečno izjavljam, da so iste nerodnice.

Vidi Koprivec se zahvaljujem, da je odstopila od kazenskega pregona zoper mene.

Sivka Amalija l. r.

Zahvaljujem se šefu očesnega oddelka v Celju, dr. Jurku in dr. Vrhovcu za uspešno operacijo, ki mi je povrnila vid. Hvala tudi vsemu srečnemu osebju, Bergles Franc, Zabukovica.

Občinski odbor Rdečega križa Celje se zahvaljuje tov. Koren Francu iz Arje vasi, za darilo 2.000 din, ki jih je daroval namesto venca za pokojnega Lešar Matveža.

Obč. odbor RK Celje

RAZPISI

SOLSKI INDUSTRIJSKO KOVINARSKI CENTER STORE

razpisuje

Za šolsko leto 1962-63 sprejem učencev v Metalurško industrijsko šolo za naslednje poklice:

- kovnostrugar
- strojni ključavničar
- rezkalce
- električar
- topilce

Učna doba traja 5 let.

Pravico do vpisa imajo državljani FLRJ do 17. leta starosti. Dokazati morajo, da so z uspehom dokončali 8. razred osnovne šole.

Rok prijave je do 15. avgusta 1962.

V prošnji za sprejem naj kandidati navedejo željo za stanovanje v Domu učencev.

Kandidati za sprejem morajo predložiti:

- lastnoročno napisano in s 50 din kolkovano prošnjo (z natančnim naslovom)
- zadnje šolsko spričevalo
- izpisek iz matične rojstne knjige
- lastnoročno napisan življenjepis.

Če se bo prijavitelj za sprejem več kandidatov, kot je predvideno, se bo izbor izvršil na podlagi sprejemnega izpita, ki bo zajemal snov iz učnega programa osnovnih šol.

Vsi učenci prejemaajo učne nagrade po pravilniku.

Kandidati bodo o sprejmu pisмено obveščeni.

SLUŽBE

Manjša gospodarska organizacija sprejme SAMOSTOJNEGA KNJIŽOVODJO. Ponudbe z navedbo dosedanjih zaposlitev in zahtevkom osebnih dohodkov pošljite na upravo lista pod »Računovodja«. Nastop službe takoj.

Za prehodno zaposlitev do konca letošnjega leta sprejemamo SAMOSTOJNEGA HONORARNEGA RACUNOVODJO za nekajurno popoldansko zaposlitev. Ponudbe z navedbo honorarja pošljite na upravo lista pod šifro »Popoldanec«.

ISCEM žensko za štiri ure dnevno k trimesečnemu otroku. Naslov v upravi lista.

SIVLJSKO POMOČNICO z znanjem krojenja sprejemamo takoj. Ponudbe pod »Dobra moč«.

OBVESTILA

OBVESTILO DRŽAVLJANOM!

Glede na povzročeno škodo po neurju, dne 25. 6. 1962 obveščamo vse prizadete kmetovalce, da lahko pri upravi za dohodke vlagajo zahteve za davčno olajšavo.

V ta namen se v sprejemni pisarni Občinskega ljudskega odbora Celje in pri krajevnih uradih lahko dobijo že pripravljene obrazce za take zahteve. Vloge so takse proste.

Po 27. členu uredbe o dohodnini (Uradni list FLRJ št. 22/61) se davčna olajšava prizna le, če znaša celotna zmanjšanje katastrskega dohodka zaradi elementarnih nesreč več kot 25 %.

Slednje naj prizadeti kmetovalci upoštevajo.

Vse vloge za davčno olajšavo bodo obravnavale posebne komisije, ki bodo na kraju samem tudi povzročeno škodo pregledale in komisijsko ocenile.

Celje, 26. 6. 1962

Občinski ljudski odbor Celje

Uprava Mestne ljudske knjižnice v Celju obvešča pionirje, člane PIONIRSKKE KNJIŽNICE, da bo v času od 1. julija 1962 do 5. septembra 1962 knjižnica poslovala:

v ponedeljek, sredo in petek — od 16. do 18. ure;

v torek, četrtek in soboto — od 8. do 11. ure.

Uredništvo Celjski tednik Trg 5 — poštni predal 10 — telefon 25-23 in 23-24 — uprava Celje, Trg V. kongresa 5 — poštni predal 152 — telefon 23-75 in 20-89 — tekoči račun pri Narodni banki Celje: 605-11-1-656 — izhaja ob petkih — letna naročnina 800, polletna 400 četrtletna 200 din — izposodstvo 2400 — posamezne številka 20 dinarjev — Rokopisov ne vračamo — sprejem oglasov, razpisov in objav do vsake srede do 12. ure v oglasnem oddelku Trg V. kongresa

Informacije o oglasih, razpisih in objavah dobite le v upravi Celjskega tednika

KAJ? KJE? KDO?

PRI NAS IN PO SVETU

KDAJ? ZAKAJ?

Pred dnevom borca: Reportaža iz slavnih dni NOB

PINO - NETILEC UPORA

Iz prejšnjih številke: Jože Božič-Pino je pred vojno funkcionar SKOJ in kljub mladosti zelo ugleden in vpliven revolucionar. Kot letalski podporočnik se je udeležil dveh uspešnih bombnih napadov na Graz in Sevedin. Ko bi moral leteti v Afriko in peljati na varno izdajava naroda, se je nehal letevi v vrstah kraljeve vojske. Prebil je se v Slovenijo, da bi se priključil novi vojski, ki jo je organizirala Komunistična partija.

Jože Božič-Pino se je zaposlil pri vodovodno-inštalaterskem podjetju v Celju, da si je pridobil pravico legalnega prebivanja. Toda njegove čase delovanja se je začel z mrakom in nehal s svjetom. Kot član komiteja SKOJ je

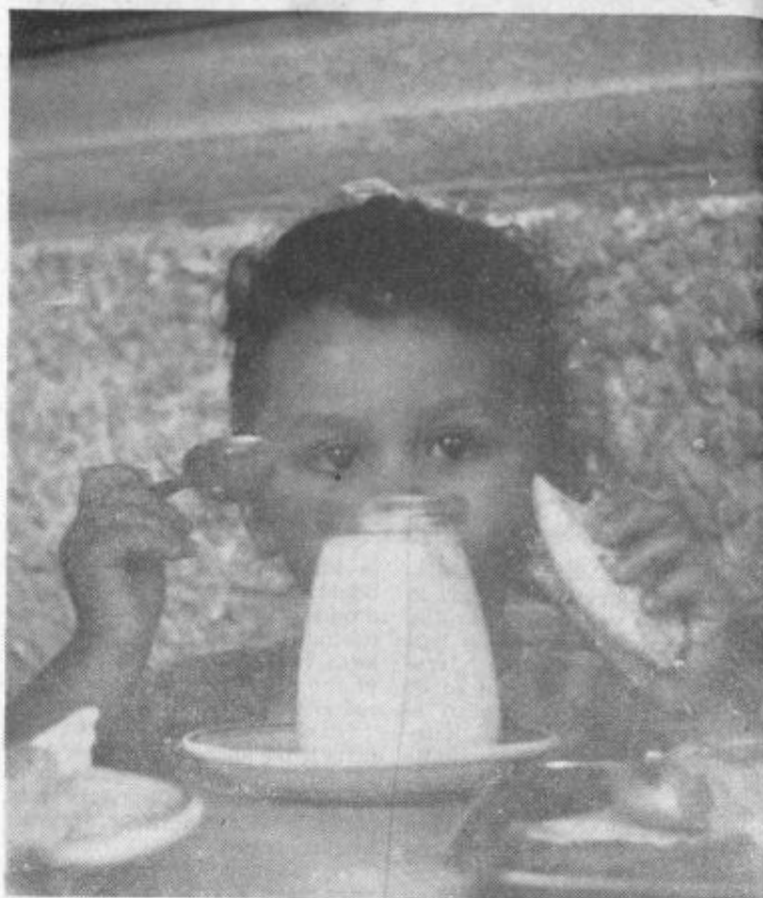
čem kurir, ki je vzdrževal zvezo z borci in organizacijo v mestu.

Kaj točno se ne ve, toda v zgodnjem poletju se je v Celju mudil tudi Miha Marinko, ki je vodil sestaneke s komunisti. Na tem sestanku je bil navzoč tudi Pino. Bržčas je bil Pino navzoč tudi na sestanku vojaškega komiteja za Stajersko, ki se je sestala še pred napadom Hitlerja na Sovjetsko zvezo v gramoznici pod gostiščem »Petriček«.

Pino je bil ves čas neumoren. Sodeloval je tudi pri akcijah za reševanje slovenskih knjig, predvsem politične literature in del naprednih slovenskih in svetovnih pisateljev. Sodeloval je pri zbiranju orožja, pri razmnoževanju propagandnega materiala. Skratka vsaka izjava, ki osvetljuje kak delček delovanja odporiškega gibanja v Celju v tistih prvih tednih in mesecih leta 1941, omenja tudi Jožeta Božiča-Pina. To pa nedvomno potrjuje, da je imel Pino zelo odgovorno vlogo v vodstvu osvobodilnega boja v Celju.

Da je bil Pino na spisku osumljenih komunizma, je nesporno. To, ali je bila v vprašanju tudi posredna ali neposredna izdaja, še ni ugotovljeno in bo tudi težko dognati, toda 31. julija je bil Pino skupaj s Francjem Planincem aretiran. Da so ga mučili ni treba pripovedovati. Toda Pino ni bil med tistimi, ki bi govorili. Ze 10. avgusta so ga med prvimi talci ustrelili v tezenskem gozdu pri Mariboru.

Konec prihodnjic

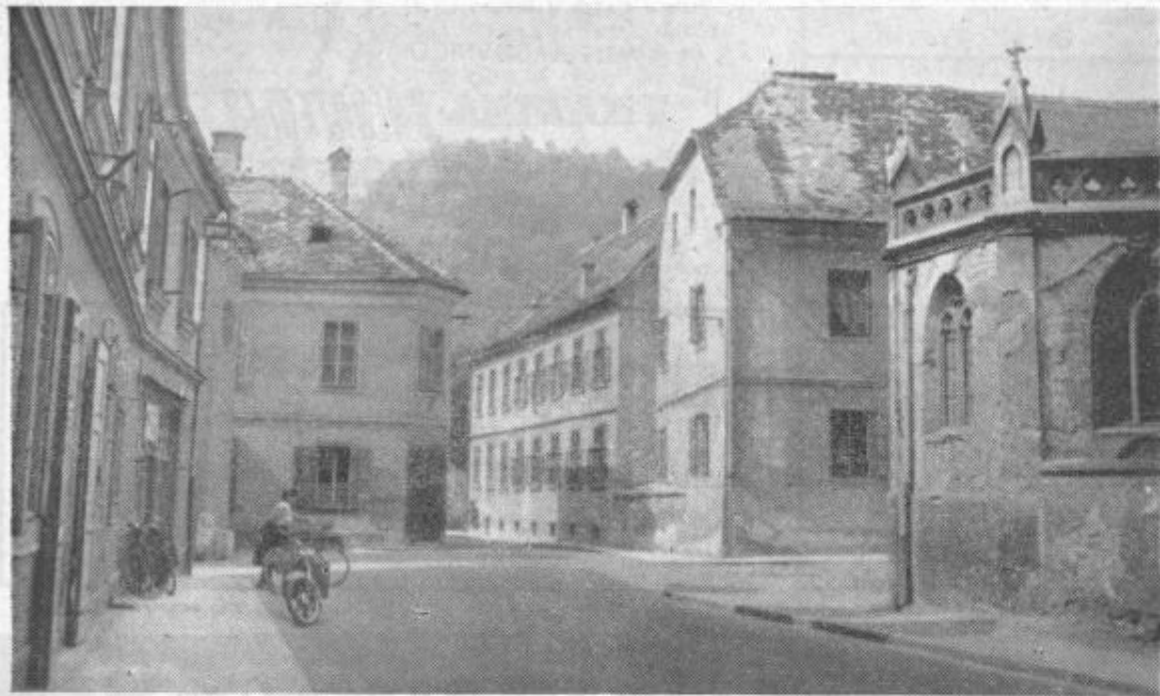

Svet brez bombe...

Bo jutri svoji mali črnooki Olgici mamica brez skrbi kupila kisló mleko? Bomo brez skrbi gledali naše otroke, kako jedó, kako skačejo po dežju? Bomo jutri in čez leta z neskaljeno srečo pričakovali rojstva novih potomcev?

O vsem tem so v imenu vsega sveta razpravljali in sklepali v Akri, tam daleč v afriški deželí Gani, kjer je potekala ohrabrujoča konferenca z geslom »Svet brez bombe«. To je nova akcija nevezanih držav, odmev želja, upanja in zahtev vseh, ki jim je pri srcu obstoj človeštva in njegova sreča.

Znanstveniki pravijo: svet je prizadet, četudi ne eksplozivna nobena bomba več. Ze zdaj so in bodo prizadeti milijoni...

Kdo bi vedel naprej? In kdo bi v tistih časih mislil na lastno varnost? Pino ni bil eden od tistih, ki bi skrbeli najprej za svojo kožo in glavo. Danes pravijo njegovi vrstniki:

Ce bi se Pino ne vrnil v Celje, če bi ostal v Srbiji, ali pa vsaj ostal kje v Ljubljani, bi bil morda še živ.

Morda res! Toda Pino se je zavedal, da je potreben Celju celjski organizaciji Partije in SKOJ. Zato je prišel v okupirano Celje, kjer je gestapo imel spiske vseh naprednih ljudi, nacionalno zavernih Slovencev predvsem pa komunistov. Med celjskimi športniki je bil Pino znana osebnost. Vsi so vedeli, kakšen ugled in vpliv ima, tudi tisti, ki so se tiste usodne dni obrnili od ljudstva in postali okupatorjevi prisledniki.

Mladi ljudje pa imajo dobro lastnost, ki je napaka hkrati. Revolucionarni so, drzni, premalo izkušeni, preveč samozavestni. Tak je bil tudi Jože Božič.

Ker so kot on sam, mnogi njegovi tovariši padli (Grabar, Kos-Gračar, Sorčan, Kudiš, Uranjekova, ing. Bellič in drugi) je danes težko v celoti osvetliti njegov revolucionarni lik. Mnogo vedo povedati njegovi tedanji prijatelji in znanci, njegovi starši in sodrožniki. Toda to ne more biti vse. Saj to so bili časi, ko niti najboljši tovariši, pa tudi starši, niso vedeli za vsa pota svojih odraslih otrok.

Spominski razgovori

Uredništvo naproša vse, ki so osebno sodelovali z Jožetom Božičem-Pinom in bodo lahko prispevali k tretjemu nadaljevanju te spominske reportaže, da se udeležijo spominskega razgovora.

V PONEDELJEK, 2. JULIJA OB 15. URI V GOSTIŠČU »PRI PETRIČKU«

Nekaterim, ki jih po zbranim gradivam poznamo, bomo poslali sicer vabila, toda prosimo, da se sestanka udeležijo tudi oni, ki o Jožetu Božiču kaj vedo, pa vabila ne bodo prejeli. Pomagajmo čim bolj osvetliti lik mladega junaka, njegovo kratko revolucionarno pot in junško smrt.

Uredništvo

Hiša na Slomškovem trgu, v kateri so pred vojno stanovali Božičevi

zbral okoli sebe poleg skojevcev še mnoge narodno in napredno usmerjene mladince kot so Branko Gombač, sedaj režiser gledališča, Pleterski, sedaj veterinar v Celju, Mile Zupan, diplomat Zvonko Cajnko, sedaj predsednik OO SZDL Maribor, Marica Frece, upravnik ljudske knjižnice v Celju in druge. Vodil je številne sestanke, organiziral trozilne akcije, po Celju, ki so okupatorje, zlasti pa Gestapo upravljale v bes. Bil je v stalnih stikih s sekretarjem mestnega partijskega komiteja Tonetom Grčarjem, preko Fanike Suharjeve. Zupana, Toneta Kosa in Mlakarja pa je držal zvezo z Laškimi.

Zanesljivo se ve, da je bil Jože Božič-Pino organizator dveh zelo pomembnih sestankov. Enega je vodil v Selcah, tam, kjer je sedaj nova trafo postaja, drugega pa blizu skakalnice »pri Petričku«. Preživeli mladinci (njihove spomine bomo objavili prihodnjič; so bili v glavnem določeni za stražo, zato se ne ve točno, kdo je na teh sestankih vse bil in kaj so na njih sklepali. Eno je gotovo: Priprave za upor, na diverzantske in propagandne akcije.

Ko je bila 20. julija ustanovljena celjska četa, ki sta jo vodila Skvarča in Stante, je bil Pino skupaj z ing. Igorjem Beli-

V Ljubljani živi 80-letni partizanski polkovnik Miroslav Pekarek-Bradač, ki se je v svojem življenju udeležil sedmih vojn in končal svojo vojaško kariero v partizanih kot polkovnik.

Njegov ded je bil Napoleonov major, oče je bil poveljnik v turški armadi, stric poveljnik albanske trdnjave Tarabos. Miroslav Pekarek pa je nadaljeval vojaško tradicijo rodu in se udeležil največji angleško-burske vojne v Južni Afriki na strani Burov all holandskih kolonistov, kjer je dobil prvo odlikovanje. Kot oficirja ga je pustolovska žila pripeljala 1911. leta v turški Tripolis v generalštab, kjer so se bili Turki in Italijani. Prvo svetovno vojno je doživel na čelu svetovnega odreda v Karpatih, potem pri Doberdobju, kjer je bil ranjen in oslepel na eno oko. Bil je ko-

mandant arabskega ujetniškega taborišča v Ohridu, potem pa se je s češko legijo prebil na Češko in bil proti mnogonacionalni Avstriji.

Kot upravitelj grofovskih posestev v Avstriji je doživel »Anschluss« in se umaknil pred Hitlerjem v domovino. Toda tu ga je 1941. leta kot šestdesetletnika doletela nova vojna. Prvim partizanom na Kočevskem je dal svoje orožje. V njegovi gozdarski juži so se kovali številni načrti za napade na okupatorja. Marca 1942. leta se je odločil, da se iz pokolja vrne v aktivnost. Priključil se je partizanom. Slep na eno oko je bil še vedno nepogrešljiv strelec. Njegove izkušnje so partizanom mnogo koristile. Zlasti tiste iz burske vojne, kjer je bila vojna gverilskega značaja. Kot borec v kočevskem odredu je bil neustrašen in menda tudi najstarejši slovenski partizan. Zaradi dolge bele brade je dobil partizanski nadimek — Bradač.

Leta 1943 ga je potikal Boris Kidrič. V šali mu je pobojal, da bi rad lepšo uniformo. Stari frontnik je bil nekaj tednov pozneje imenovan za polkovnika. Njegovo novo uniformo je na rokavih krasil visok čin. Dve debeli zlati črti in tri zvezde... Dobil je pet visokih odlikovanj, ki so mu najdražja. Sam pravi, da si ni mogel kaj, da bi kljub visoki starosti ne sodeloval tudi v NOB, ki je

bila zanj najsvetlejši in najbolj pravičen boj, kar jih je doživel. Začel je kot mladenič v boju proti imperialističnim apetitom Angležev v Južni Afriki, končal pa kot starec v osvobodilnem boju in ljudski revoluciji svojega naroda.

OLIMJE - rederek zgodovinski biser

V slikovitem kotičku blizu Podčetrtka je zaselek Olimje. Le nekaj hiš okoli graščine in cerkve ter sola, zaslužijo komaj vzdevek vasi. In vendar je to kraj, ki ga pozna ves svet, zlasti pa farmacevtska znanost. V Olimju je namreč še danes ohranjena najstarejša lekarna v tem delu Evrope. Gradil, ki je stal tu že 1015. leta, so dobili v začetku petnajstega stoletja menihi pavlinega reda. Bližnja lepoglavška gimnazija in pozneje znana in slavna univerza (blizu Varaždina) je v teh krajih razvijala tudi medicinsko in farmacevtsko dejavnost. Pavlini so v Olimju ne samo zdravili svoje brate, temveč tudi prebivalstvo Obsotelja ter zbirali zdravilna zelišča, pripravljali zdravila itd. V obokanem prostoru v pritličju so se ohranile dragocene freske, ki upodabljajo prizore zdravilstva iz biblije, antike itd.

Lekarna v Olimju je obstajala tako dolgo, dokler je bil tu samostan, in sicer do leta 1782. Ko je bil konvent ukinjen, se je kadnji olimski lekarnar Jakob Kayser preselil v Celje in po poroki s hčerko celjskega lekarnarja Fer-

jančiča prevzel celjsko mestno lekarno.

Odtlej je Olimje za nekaj časa šlo v pozabo. Toda vedno se je Olimje ohranjalo v znanstvenih in zgodovinskih zapisih. Po osvo-

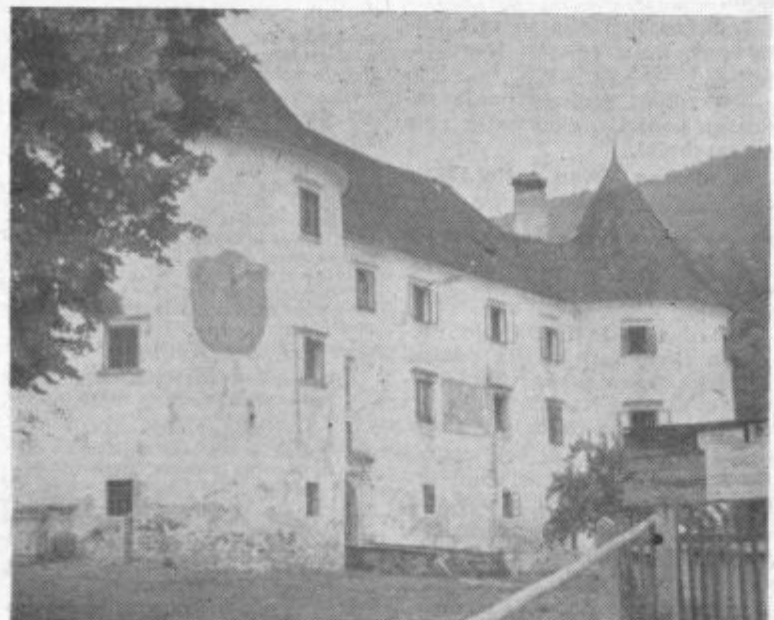
boditvi je zavod za zaščito zgodovinskih in kulturnih spomenikov staro lekarno obnovil, predvsem pa so bila potrebna konservatorska dela na freskah, ki so gotovo med najstarejšimi v

naših krajih.

Olimski samostan pavlincev je ustanovil okoli leta 1400 celjski grof Herman II, tast cesarja Sigismunda, ki je poročil Hermano hčerko Barbaro Celjsko.

Danes, ko je pred leti oživela in zatopila slava »atomskih toplic«, se ponovno postavlja vprašanje, če olimski pavlinci niso poznali tudi to zdravilno vodo in zdravili ljudi tudi s kopeljo v njej. Ko so pred leti urejevali zasilno kopališče, so našli na starem sledi nekakega bazena. Zveza med tem kopališčem in Olimjem je mogoča. Mogoča pa je tudi zveza med zdravilnimi vreli v Rogaški Slatini.

Olimje vsako leto obiskujejo turisti. Predvsem so to lekarnarji in zdravniki, ki so v zgodovinski kraj opozorjeni v strokovni literaturi. Škoda je le, da ob cesti skozi Obsotelje, ki je zaradi Kumrova vse bolj turistična, ni opozorila, kakršna si ob naših cestah privoščijo celo navadni gostiči, campingi in podobni turistični centri. Taki bi marsikdo, ki drugače ni opozorjen, na poti skozi slikovito Obsotelje obiskal tudi to zgodovinsko znamenitost.

Najlepše darilo

za sorodnike, znance in prijatelje v tujini

je Celjski tednik

Pošiljati ga pričnemo takoj po prejemu predplačila.

Hudournik besed

Senator iz New Jerseyja je ugotovil, da ima vladni predpis o določanju cen zelju nič več in nič manj kot 26.911 besed.